

MECSEKI BANYÁSAI

A MECSEKI SZÉNANYASZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 1. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. JANUÁR 5.

Több mint 100 ezer tonna többlettel zártuk az évet

A SZOT felhívása a felszabadulási munkaversenyre

Két héttel ezelőtt jelenthettük, hogy trösztünk befejezte éves tervét. Az előzetes számítások alapján írhattuk, hogy mintegy 95-100 ezer tonna többlettel várható. Nos, az 1964. évi terv 100 397 tonna plusszal való zárása azt mutatja, hogy az üzemek dolgozói igen derekasan helytálltak. Jónak bizonyult az üzemszervezés, nem beszélve az egyre jobban kibontakozó szocialista brigádmozgalmáról, munkaversenyéről.

A SZOT felhívása hangsúlyozza, hogy 1965 — jubileumi esztendője, 20 szabad év történelmi horderejű alkotómunkájától. Kiemelt a SZOT felhívja a szervezett munkásokat, minden dolgozót, hogy az 1965.

évi terv feladatainak teljesítésére a mind nagyobb lendülettel kibontakozó felszabadulási versenyben kövessék a kezdeményezők példáját, s az eddiginél még jobb munkával ünnepeeljék felszabadulásunk 20. évfordulóját.

Ezek után lássuk a decemberi előirányzat teljesítését. A tröszt összesen 104,3 százalékot ért el. A nagyobb üzemek közül most is Szabolcs-bánya áll az élen 110,6 százalékos eredménnyel. A további sorrend: Pécsbánya 104,5. Vasasbánya 104,3. Kossuth-bánya 103,6. Béta-akna 102,8. Zobák-akna 98,7. Északi Üzemek 96,1. százalék. A két tanbánya, a nécsi és a komlói 122,1. illetve 110,3 százalékot mondhat magának.

resztül milyen kilátásai vannak a főmérnököknek.

Kossuth-bánya

— Hogy telt az első műszakja, Kaposvölgyi elvtárs?
— Az ötvenes fejtésben történt üzemzavartól eltekintve, jól. A bányában járjam, a K-2-es új koncentrációkban.

— Ezt most helyezték üzembe?

— Nem, még a két ünnep között. Most van kialakulóban. Holnaptól (január 4-től) már teljes ciklusban termel. Egyelőre napi húsz vagon körül, és a hónap végéig szeretnénk elérni benne naponként a 180 vagonot. Így aztán biztosítva lesz a termelő területünk, ha a jelenlegi koncentráció kimerülne.

Zobák-akna

Jázbinszék Vilmos főmérnökhöz az volt az első kérdésem, sikerült-e „megmenteni” a táztól a 10-es tegnap fejtést, hisz a múlt év utolsó napján még ez volt a legfőbb gondjuk.

— Szerencsésen átvészeltük

az ünnepeket. Ma délelőtt éppen ebben a fejtésben jártunk a tröszt vezetőivel, akik nálunk töltötték az idei első műszakjukat.

— Ezek szerint a termelés sem lesz baj?

— Úgy érzem, nem leszünk rosszabbak mint a többi üzem. A munkaterületünk egyelőre biztosítva van, az emberek hangulata munkakedvet jó. Ennél többet pillanatnyilag nem kívánhatunk.

Béta-akna

Ropoň István főmérnök ugyancsak a bányát járta az első műszakban, de kevésbé optimista, mint két kollégája.

— A múlt év utolsó negyede... a geológiai nehézségek tekintetében... sajnos áthúzódott erre az évre is. Annnyira zavart a területünk, hogy semmi biztatást nem tudok mondani januárra. A telepeket harminc-negyven méterenként vetők szabadlákát át s csak bukkácsolni tudunk köztük. Természetesen ami rajtunk múlik, mindent megteszünk.

(Vizhányó—Berklos)

Csorba Lajos fadaragó bányász-portréja. (Riport a 3. oldalon.)
(Császár Zoltán felv.)

Riportereink jelentik az év első munkanapjáról

Egy sikeresen zárt esztendő, egy átmulatott szilveszter-éjszaka és az újvi pihenőnap után ismét megkezdődött a munka üzeminkben. Amint ezeket a sorokat írom, már túl vagyunk az 1965. év első műszakján, s az a feladatunk, hogy összefoglaljam, mi történt a három komlói bányában a hat óra alatt. Riportra nem futja az idő, de a telefon mindig készséges „munkatárs” az újságrónak.

Kérjünk először egy átfogó tájékoztatást a termelésről.

— Halló, itt Bors Zoltán termelési diszpécser beszél.

A hang mélyről érkezik, a Kossuth-bányai altárból. Ide futnak be a jelentések óránként Béta- és Zobák-aknáról is.

— Szíveskedjék elmondani, mi történt a mai műszak alatt?

— A termelés elég gyengén alakult... éppen most írom a jelentést.

— Az ünnepek utáni hangulat miatt?

— Nem, mondhanám. Inkább a két üzemzavar hátráltatta a munkát. Itt Kossuthon, az ötvenes fejtésben... amely a termelés zömét adja... műszakkezdéskor elszakadt a kaparószalag láncja, és csak 10 óra 45 perckor indulhattak. Így délig 1238 csille szén jött ki a bányából.

— Ez mennyivel kevesebb, mint egy üzemzavar mentes műszakon?

— Körülbelül 400 csillével. De mindjárt megnézem... Igen... Itt van például a december 30-i délelőtti műszak. Ekkor 1627 csille szén szállítottunk.

— A második üzemzavar hol történt?

— Zobákon. Reggel jelentette Kovács Imre diszpécser, hogy a normál szállítónép megsérült a szállítónál. Később meg tudtam, hogy legett a motor, amely ezt a herendzset működteti. Tíz órára sikerült kicserélni.

— Itt hogy alakult a termelés?

— Háromszázötven csille szén jött ki. Ez szintén jóval... kevesebb, mint egy normális műszak termelése.

— Béta-akna?

— Nem jelentettek semmi zavart. És a szállítók is a szokásosnak megfelelően alakultak.

kult: 260 csille szén érkezett tőlük. Itt ugyanis mindig a délelőtti műszak a leggyengébb. Ilyenkor „bunkerra” termelnek.

Ezek után vegyük sorra az üzemeket. Hogyan ítélik meg az első műszakot, s ezen ke-

írhattam volna azt is, hogy első műszak, de akkor a bányászok még azt hínnék, hogy valami tisztviselő irkálkója ez a munka. Mert a kömüves dolgozni jár, a gyári munkás műszakra, a bányász pedig schichtre megy.

Tokos Ferenc, amikor lesétált a hat napját, vizsgálni ment a tanultakból. Irva nagyon ugyanis valahol a bányarendszert paragrafusai között, hogy csak az ereszhető szabad szárnyra a bányában, aki a séta idő után eredményesen vizsgálja a biztonsági megbízott és a bányamester előtt.

Tokos Feri szíve a torkában dobogott, amikor belépett az üzemi hatalmasságok trodájába. Bent már folyt a vizsgáztatás: mit tanultál? A soron éppen Lajtár Gazsi volt.

— Hogy cserél ki egy törött süvegját? — repült a veszedelmes kérdés Lajtár felé. Közben Tokos leült és várt.

— Törött kapnit? — adja vissza a kérdést Lajtár.

— Azt, törött kapnit...

— Hát... — kezdte Lajtár a választ, de a hát-nál elakad.

Tokoson jóleső érzés hulláma fut át. Ő tudja, tudja! Itt van Lajtár, aki vágja és nem tud felelni, de ő igen. Ha őt kérdeznék, meg tudná mondani. Meg ő. De nem kérdezik, csak Lajtárt faggatják.

— Na...?

A bányamester hangja sürgető.

— Izé... vagyis.

Ezt meg Lajtár nyögi vöröslő arccal.

Tokos körülnéz, majd egy hirtelen mozdulattal felnyújtja a kezét, mint ahogy a gyerekek szokták az iskolában.

— Na, hogy kell kicserélni?

Int felé a biztonsági megbízott. Tokos feláll és hadarja: — Úgy, hogy ha a főté- bélelés jó, akkor egy pótriolt húzok a törött süvegja mellé, amíg a töröttet kicserélem. Ha pedig a főté megszaktadt, akkor előtte és a megőrtés le-

ácsolatra átfogok és utána cserélem ki a törött süvegját.

A bányamester hümmögött.

— Maga vágja? — kérdezte a biztonsági megbízott.

— Nem... csillés.

— Ejnye, Lajtár munkatárs! — A bányamester hangja korholó: — Nem szégyelli magát? Egy csillés, aki csak egy hete látott bányát, az tudja, Maga pedig nem?

— Tudom én. Épp akartam mondani, de nem tudtam, hogy hol kezdjem... — mentetgetőzött Lajtár.

— Na, Tokos munkatárs, mondja el a csillézés szabályait!

Tokos sorolta, mint iskolás a leckét.

— Jelentkezzen a kettes körletnél.

A választ már nem hallotta, mert boldogan futott a körletirodába.

Jószerecséit! Toppant be és nyújtja a papírt a körletvezetőnek. Az megnézi az írást és Tokost, majd kifelé int.

— Jelentkezzen a falézőlőben az aknásnál.

Az aknász rá se nézett, amikor kérdezte:

— Itt a márkája?

— Igen...

— Adja ide... várjon egy kicsit. Marci...! Marci...!

A hívásra egy alacsony, mokány ember törtet előre.

— Elmész ezzel az emberrel az ötödik szint nyugati egyes keresztváratába. Folytassátok a bővítést.

Marci végigmérte Tokost, megrántotta a kabátját.

— Na, gyerünk.

Amikor a lámpát felvették, Marci Tokos felé nyújt egy csákányt.

— Fogja...

Amikor a kasból kilépnek, dőhos, párás levegő vág az arcukba. A nedves ácsolatokról fehér gombák csüngenek le, mint valami vastag pókháló. Marci ballag elől. Tokos meg utána. Amikor a munkahelyre értek, Marci megszokott mozdulattal akasztja fel a schichtes tarisznyáját egy kiálló szegre.

Fejszóját az oldalba heverő kloc-ba vágta és megcsukta munkát megnézni. Tokos időlenül térfereg utána. Új ácsolat van előtük. Béleletlen oldallal és főtével.

Tokos apróra megnéz minden helyet, ami számításba

ment a bordafákért. Azzal pedig baj van, mert az egyhuzas karvastagságú fák nem akarnak egymáshoz simulni. Szétnyílnak, mint a legyező. Megszívve vele Tokos, amíg Marci rá nem szól: „Elég.”

Ezzel a réselő a talpba szúrja és bordázni kezd. Ugyesen éimulnak a hántolt akáckarók az ácsolat lábához.

— Szedje össze a sprudlit.

— Micsodát?

— Sprudlit...

Tokos szeretné kérdezni, hogy az meg mi?, de nem meri. Lehajol és keresgél. Annyit már tudott, hogy a

bányában rendszerint lent van, amit keres.

— Na van már?

— Micsoda?

— Sprudli.

— Nincs...

— Pedig ott is van a lába előtt.

Tokos odanézett. Diribdarab deszkákat, fadarabokat lát.

— Hát ez az?

— Ez hát.

— Minek ez?

— Tömedéknek.

— Áááá. Tömedékelnél!

— Maga új ember?

— Az.

— Nem baj. Majd bele jön.

Az első tíz év lesz szokatlan csak. — A fejsze joga nagyokat csattog, a bordafán. Marci üti, szorítja az ácsolat-láb mögé. Tokos nézgelődött, majd bátortalanul bordafáért nyúlt és a másik oldalon megkezdte a bélelést. Marci vágja nem szólt semmit. Erre Tokos bátrabban csinálta. Egyiket a másikkal rakta, fektette.

— Tömedékelle Szólt rá Marci.

GELKA-szervíz Komlón

Komlón a Helyiipari Vállalat a karácsonyi és újévi ünnepek alkalmával másodikban szervezte meg a rádió- és televízió-javító részleg rendkívül szolgálatát. Az intézkedés helyesnek bizonyult, hiszen nem kevesebb, mint 100 tv-tulajdonos kereste fel a műhelyt, hogy meghibásodott készülékét kijavíttassa, s láthassa a másorokat.

Jó munkát végzett a részleg december egészében is, a hónap folyamán mintegy 100 televíziót

javítottak meg, s csupán három készülék nem került vissza az ünnepekig a tulajdonosokhoz — alkatrészhiány miatt.

A legfrisebb értesülésünk szerint a részleg a holnapi naptól átveszi a GELKA. Ez a körülmény nem befolyásolja a garanciális javításokat, sőt, nagyobb területen dolgoznak majd: az egész sáadi járást átfogják. Nem történik változás az egyéb javítások díjazásában sem.

Az első schicht

— Sprudlival?

— Azzal is, meg forattal is.

Dolgoztak szótlanul. A bordafal fogott, a bélelés emelkedett a főté felé. A csákány vagy a fejsze csengő hangot ad, amikor néha-néha a TL-vashoz csúszik, amikor egy engedetlen fát szoritának mögé. Amikor a béleléssel a sátorvasat a lábhoz szorító bilincshez értek, Marci megszólalt: „Együnk!”

Mind a ketten a schichtesért nyúltak, majd egymással szembe ülve jóízűen falatozni kezdtek.

— Ha ettünk, toljon be egy üreset. Megyünk előre! — tette hozzá magyarázólag Marci. — Amíg a főtét kibontom, maga csináljon zacskát! — A kulacsok megpendültek és hangos bugyogással ömlött a víz a két szomszjas bányász torkába.

Egy kicsit még eljötték, szuszogtak, majd elkezdtek, ahol abbahagyták. Folytatták a munkát.

— Azt a zacskit miből csináljam?

— Na jöjjön. Megmutatom, hogy kell a zacskit csinálni. — Marci egyik kezében fejsze, a másikban bordafa. Ugyesen a fa egyik végén laposít, majd tompított u-alakba kisarolta.

— Na látja? Így valahogy, csak ennél jobb legyen!

— Mennyi kell?

— Tíz, tizenkettő.

Marci a csilléhez ment. Deszkákat rakott rá keresztbe. Felállt rá és folytatta a bordázást a főtébe. A lemálló forat pufogva hull a csillébe meg mellé. Ejjynémelyik a csorgóba loccsan, szétcsapva a vizet. Hátul Tokos csapkod, farag. Csinálta a zacskát. Az idő pedig halad, telik, akár a napon. Nem törődik az új bányász első schichtjével, sem az öregek éveivel.

Csak megy előre.

Hódi Attila

Furcsaságok

„NAGY UTAZÁS” 1965-BEN

A francia televízió „Nagy utazás” címmel különleges verseny-sorozatát rendez, amelynek összeállításában a külföldet jól ismerő fiatalok vesznek részt. A versenyzőknek minél teljesebb dokumentációt kell összegyűjteniük az általuk kiválasztott országról és abból filmet kell készíteniük, amelyet majd a televízióban is bemutatnak. Az első díj: utazás a kérdéses országban.

Eddig 110 jelölt állta a sárat: 12 országról készítették el a filmjeiket. Brazília, Kam-bodzsza, Egyiptom, az Egyesült Államok, India, Izrael, Japán, Madagaszkár, Mexikó, Peru, Svédország és a Szovjetunió „képviselői” közül két ország a további selejtezőkben még kiesik.

MONTREALBAN

„TULSZÁRNYALJAK”
AZ EIFFEL TORNYOT

Az 1967-es világkiállításra 325 méter magas tornyot építenek Montrealban, tehát 25 méterrel magasabbat, mint az Eiffel-tornyot. Ezt a számot azért választották, mert 1967-ben lesz 325 éves a világ második legnagyobb, franciául beszélő városa. Arra számítanak, hogy a montreali torny is olyan fövédelmező lesz, mint a párizsi.

LEHET 15 CENTIVEL
KEVESEBB?

Ann Rowston 19 éves és még sohasem volt udvarlója, társaságba sem igen járt, soha életében nem ment táncolni, s amikor csak tehetett — ült. A gatlásokkal teli chishirel lány ugyanis néhány számmal nagyobbra nőtt a kelletnél. Még ha kibujik 12 és feles (45 és fél) cipőjéből, akkor is hat láb, hét és fél inch (198 és háromnegyed centi) magas. De az ma már a múlté — Ann négy hónappal ezelőtt bevonult az osverstry-i ortopédiai kórházba, ahol hat inch-ot (15 centiméterrel) megrövidítették amazoni terméttel. Eddig három műtétet hajtottak végre rajta, a lábából távolítottak el csontokat. Ha később az arányok helyreállítása végett szükségesnek látszik, a karját is hasonló módon megrövidítik...

„KLASSZIKUS KACSA”
— EGY CSIRKÉRŐL

Az egyiptomi Atbara városában egy tojásból négy lábú, kőfejű csirke kelt ki. A csodálatos baromfi állítólag kitűnő egészségnek örvendő és mindkét fejének irányában vidáman szaladgál.

VISSZAVARTAK
A NYELVÉT

Szinte hihetetlenül hangzó baleset történt a 22 éves Francesco Sosterrel, egy északolaszországi falucska lakójával. Teherautója egy másik kocsival összeütközött; amikor beszállították a Marostica-i kórházba, a sebész megállapította, hogy a szerencsétlen ember elveszítette — a nyelvét! Két kórházi alkalmazott találta meg a baleset színhelyén. A sebész három óras műtéttel visszavartta a beteg nyelvét, s a műtét, bár látszólag sikerült, csak mintegy 8 nap múlva derül majd ki, hogy Soster — tudni fog-e újra beszélni.

TÁRSADALMI ERKÖLCSÖK
DÁNIABAN

A dániai orvosok szaklapjában legutóbb megjelent cikkéből kitérnek, hogy Koppenhágában a húsz éven aluli lányok 90 százaléka várandós az esküvő előtt. Dániában a házasságon kívül született gyermekek száma mindinkább emelkedik.

Egyenként negyedmiliót nyert a 16 négytalálatos

Az új év első lottósorsolását január 1-én a Budapesti Egyetemi Színpadon tartotta a Sportfogadási és Lottóigazgatóság. A húzást a Lottóáruház vidám, zenés újévi dívatbemutatója előzte meg. Az év első játékhetén a következő nyerőszámokat sorsolták ki:

2, 24, 47, 75, 78

A Sportfogadási és Lottóigazgatóság tájékoztatása szerint, az 1. játékhetére beérkezett lottószelvények között ötitalalatos nem volt. A négytalalatos szelvények száma 16, nyereményük egyenként 253 865 forint, 2386 volt a háromtalalatos szelvények száma, nyereményük 851 forint, a kéttalalatos szelvények száma 86 953, nyereményük 23 forint 30 fillér.

Érvénybe léptek a Munka Törvénykönyve módosításai

Január 1-én életbelépett a Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1964. évi 29. számú törvényerejű rendelete a munkaviszonyt érintő egyes kérdések szabályozásáról, valamint a magyar forradalmi munkásparaszti kormány és a munkaügyi miniszter két (33/1964. MT és 9/1964. MÜM.) számú rendelete az Elnöki Tanács e rendeletének végrehajtásáról. A munkával kapcsolatos jogokat és kötelezettségeket részletesen felsoroló szabályok „A végrehajtási rendelet” címmel megjelentek a Munkaügyi Közlöny VIII. évfolyam 25—26. számának 68 oldalas mellékletében.

A Munka Törvénykönyve módosított cikkelyei részletesen szabályozzák a munkaviszonyra, annak folyamatosságára és megszüntetésére, a munkaidőre, a pihenőidőre és a szabadságra, a munkabérré és pótlékokra, az üdülletésre, üzemi étkeztetésre, segélyekre, előlegekre, és egyéb jóléti és kulturális szolgáltatásokra, a munkavédelemre, a dolgozó nők és fiatalok védelmére, a társadalombiztosításra, a feigemi és az anyagi felelősségre, a jutalmazásra, a szakmai képzésre, a munkaerőgazdálkodásra, a munkaügyi viták elintézésének módjaira, és a munkával kapcsolatos egyéb rendelkezésekre vonatkozó kérdéseket.

Most jelent meg

Ilyés Gyula: Ingyen lakoma (tanulmányok). — Gyurkó László: A negyedik ember (tanulmányok). — Szépirodalmi Kiadó.

Mark Twain: Jeanne d'Arc (regény) — Sós Endre és Vámos Magda: Lincoln (életrajz). — A százéves színészközpont (jubileumi évkönyv). — Berkesi András: Sellő a pescésügyűrn (regény), Erdős László: Valami készül (tanulmány).

Arató Károly: Utcai köztéték (versek). — Bertha Bulcsú: Harlekin és szerelme (novellák). — Magvető Kiadó. Ho Si Minh: Börtönnapló — A tallmán (elbeszélések) — A tallmán (elbeszélések) — Európa Kiadó.

Magyar gyártmány

Kislány a főváros, kisfiú a vidék első újszülötte

Az Egészségügyi Minisztérium ügyeletének jelentése szerint az idén a vidék bizonyult „frissebbnek”. Rigó Andrásné madarasi lakos a bácsalmási szülőotthonban 0 óra 1 másodpercet adott életet az országnak, s a vidék első újszülöttének, Rigó Andrásnak.

Budapesten éjjel után 12 perccel született meg az újszülendő első gyermeke, Kovács Zoltánné Gabriella nevű kislánya.

Az 1965. évi első budapesti újszülöttének és mamájának Balázs József, az Állami Biztosító budapesti igazgatóságának vezetője ünnepélyesen adta át a biztosító ajándékát, a húszezer forintos életbiztosítási kötvényt. Az összeget Kovács Gabriella 1963. január 1-én, 18. születésnapján veheti fel. A vidék első újszülöttének január 3-án adták át a húszezer forintos életbiztosítási kötvényt.

A vidék első újszülöttének január 3-án adták át a húszezer forintos életbiztosítási kötvényt.

Nők könyvespolca

Nemrégiben indult meg a „Nők könyvespolca” című könyvterjesztő mozgalom, amelynek keretében különösen a falusi nők számára hasznos tanácsokat tartalmazó könyveket ajánlanak.

— A mozgalom országossá vált — mondotta Martiny Bara, aki a Magyar Könyvkereskedelmi Vállalat sajtótájékoztatóján ismertette a nagyszerű könyvbarát mozgalom célkitűzéseit. A Nők Lapjában megjelent felhívásra eddig több mint háromezren kapcsolódott be a sok kedvezményt biztosító akcióba, háromnegyedrészükben távoli falvak, tanyak asszonyai és lányok. A sorozat keretében nemcsak úgynevezett hasznos tanácsokat nyújtó könyveket küldenek a megrendelőnek, hanem biztosítják azt is, hogy az olvasók megismerjék a mai magyar szépirodalom legjavát. Az első kiadvány — Tamási Áron „Czimeresek” című műve — már megjelent a „Nők könyvespolca” sorozatban, számozott kiadásban.

Az akció résztvevői részletfizetésre vásárolhatják a könyveket, s ingyen kapják meg a kéthavonta megjelenő tájékoztatót az új kiadványokról és könyvekről.

Vadászka! and a Mecseken

A vadászat a mi családjunkban ősi hagyományunk számunkra. En apától örököltem a szenvedélyt, ő a nagyapától, aki messze földön híres „rab sic” volt. S lehetne folytatni a felsorolást, de hát nem a múltól akarok mesélni, hanem a jelenről, amikor a vadászat már nem úri passzió, hanem a dolgozó emberek szórakozása.

Most történt az eset, a tél elején. Az egyik vasárnap meghívott néhányunkat a szászvári vadásztársaság. Golyós puskákat vittünk — akték van —, meg gyöngygyolyót a kétszövből, mert titokban valamennyien legalább egy-egy vaddisznót reméltünk puszkavégre. Persze, a valószínűségben nem megy ilyen egyszerűen.

A Mecsek egyik legszebb részét, a Somos-oldalt szálltuk meg. Megbeszéltük a „hadrendet”, elfoglaltuk kijelölt helyünket és a megfelelő jelre elkezdődött a hajítás. Vártuk, mikor csörtetnek felénk a vadak. Hiába füleltem, engem elkerült a vadászszerencse. Itt-ott dörent egy-egy lővés, de úgy látszott, hogy az első haj-

tás eredménytelen lesz. A hajlók elkerülték már az én felállítási helyemet, jómagam is a nyomukba szegődtem. A kijelölt terület vége felé jártunk, amikor a közelben valaki leadott egy lövést. Gyorsan odasiettem, Reidinger János vörösló vadász volt. Izgatottan magyarázta, hogy talán harminc lépésnyire lehegett tőle a vad. Egy olyan olyan 170—180 kiló körüli kan.

— Meglőtte?
— Persze, ott fekszik a bozótban.

Közelebb lopóztunk. Valóban nagy disznó volt. Hörgött, rúgkapált, csak nem akart kimúlni. Hátról közeledtünk felé, s nyolc-tíz lépésnyire megálltunk. A másik oldalról már a többiek is közeledtek.

— Menjén oda, löljön rá mégegyszer — tanácsoltam szerencsés társamnak.
— Al! Mit gondol, amit én egyszer meglővök... Kár lenne összeroncolni.

Valóban úgy látszott, igaz van Reidingernek. A vadkan ott fektet, hörgött, hánykolódott. Vártuk, mikor múlik ki.

váratlan fordulat történt. Az állat óriási horkanással a levegőbe emelkedett, s még a levegőben megfordult, szembe velünk. Neki rugaszkodott és...

En félreléptem. A puskám üres volt. Társamát is meglepte a fordulat, s hirtelen nem tudta, mit kezdjen fejével. Eszébe se jutott, hogy célozzon és löjön. Csak maga elé kapta védekezésül, mint egy husángot.

A következő tízedmásodpercben a disznó ismét neki rugaszkodott és egyenesen nekem Reidingernek. Már a levegőben volt, talán fél méter sem választotta el a vadásztól. Ekkor oldalról egy lövés hallatszott és a vad a földre huppant. Jól látszott, hogy a füle mellett vér szivárog. De még tovább erőlködött, csattogtatja hosszú agyartát.

Időközben még néhányan odacsoportosultak, s egyikük közelről célba vette a disznó homlokát. Két szem között ütött lyukat a golyó. Hát ennyit már egy vaddisznó se bír ki. Néhány perc múlva, amint lecsillapodott a nagy izgalom, nekiálltunk a kizsigeléséhez.

Ropoli Imre

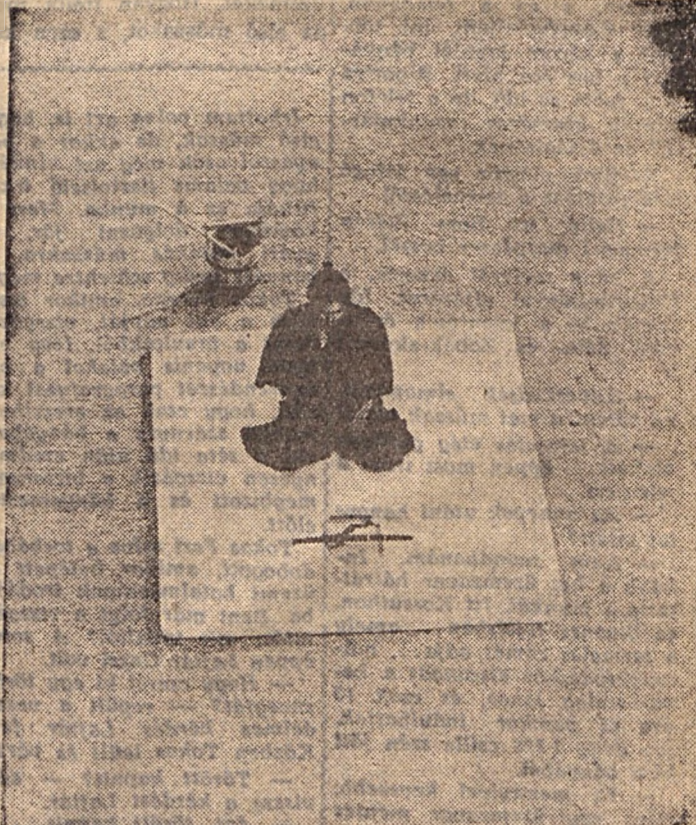
Mit látunk az új esztendőben?

Füst. Egy olasz Amerikában. Főszerepben: Annie Girardot és Renato Salvatori.

Doni elbeszélés. Solohov novellái alapján készült, magyarul beszélő szovjet film. A két főszerepet Ljudmila Csurszina és Jevgenyij Leonov játssza.

Harakiri. Díjnyertes, szélesvásznú japán filmdráma. A japán középkor a XVI. században játszódik, társadalmi ködráma. A főszereplő, Tatsuya Nakadai. Emlékezetes egyéniség, megragadóan hiteles és drámai erejű.

Elesébitva és elhagyatva. Pietro Germi rendezésében, a szociális polgári erkölcsöt bemutató film, a főszereplő: Saró Urzi, az apa művésztette 1964-ben Cannesban a legjobb férfi alakítás díját nyerte el.

Egy pillanat

Teremtsenek rendet a meszesi lakások cserépkályha-felújításai körül!

A fogadóórán, amelyet Horváth Gergelyné, a meszesi 34-es választókerület tanácsagja és Zóna István, e kerület 4-es lakóbizottságának elnöke hívott össze, vagy hatvan család képviselői szorongtak. Napirenden az 1960-ban átadásra került Toibuhin-úti lakások fűtési gondjai szerepeltek. A fogadóóra megtartását a közkívánat tette szükségessé. Mert a fűtési gondjuk, már közel másfél éve húzódik. A lakók panasza a következő: még 1964 novemberében megállapítást nyert, hogy a Komlói Állami Építőipari Vállalat által készített lakásokban a beállított — mondhatni új — cserépkályhák nagy része nem felel meg a fűtési követelményeknek. Vagyis, hogy allig két évi használat után máris felmondták a szolgálatot. Megrepedtek, füstöltek. Szakemberek előbb a kályhák hibás kezelésére hívtak. A lakók bizonyították: valamennyien több éve cserépkályhás lakásban laktak, vagy onnan jöttek, tehát helytelen kezeléssel szó sem lehet. Szakemberek újból megvizsgálták, megállapították: a csempék rosszak, ezért az építő vállalat köteles a rossz cserépkályhákat, a Zsolnay-gyár által gyártott csempékből kijavítani, illetve üzemképes állapotba hozni. Jegyzőkönyv készült minderről. Újabb szakemberek jártak házról-házra. Most már a tröszt képviselőiben. Újabb megállapítások, jegyzőkönyvek. Az üzemi lakások cserépkályha felújítási ügye múlt év augusztusában került az Építési Üzemhez. A jegyzőkönyvet azonban nem követte tett. A kézzel írott levelek, személyes panaszok a tanácsaghoz és lakóbizottsági elnökhöz torkoltnak. Ők is megállapítják a Tolbuhin út 23-as épületben 11, a huszonötösben 12, a huszonhetesben 9, a huszonkilencesben 12, a harmincegyesben 13 cserépkályha szorult átépítésre, illetve kijavításra. A szorongatott tanácsai képviselő a trösztöz fordultak segítségért. A június 29-i levél lényege: egyetértenek a panaszokkal, a határidő: 1964. III. negyede. Már a negyedik negyed következik, de a kályhások nem mutatkoznak! Végre december elején homok és csempé-hegyeket raknak a házak elé. Örülnek a lakók, na végre! De nem a gyerekek, akik a téli javítás miatt így panaszkodnak: „Nem tudunk fűteni, miért nem jó időben jöttek? Az ésszerűbb lett volna!” Kopogtatnak a cserépkályhások. De merőben más lakókhoz, mint akik az eredeti papíron szerepelnek. Valaki, valahol újabb listát állított össze. Mondom olyan listát, amely házzámok és nevek nem szerepelnek a tanácsagnál és lakóbizottság elnökénél. Olyan is szerepelt a jegyzőkönyvben, aki nem is kérte a kályha felújítását! S hozzákezdtek a munkához... Kapott cserépkályhát, újat az, aki nem szerepelt a listán. Akadt olyan család, ahol engedélyezték a közfal átverését és a fűtés egy cserépkályhával való megoldását. Másnál ezt nem engedélyezték, mondván: „Nekünk ide két kályhát kell tenni a leltár szerint!” Volt aki már saját költségén hajlandó lett volna egy ésszerűbb megoldásra, vagyis kettős cserépkályhára. Nem kapott engedélyt! S azóta is forronganak a szobanforgó Tolbuhin úti házak lakói, s minden beszélgetés ezzel kezdődik: „Na mit tud a cserépkályha ügyről?...”

Már 1965-öt frunk, és még mindig nem rendezték az „ügyet”. Vagyis nem kellő körültekintéssel láttak hozzá a felújításhoz. Pedig a hatvan lakó nyugalma nem érdektelen. Egy cserépkályha felújítása is tetemes összegbe kerül, nem lehet hát kisdobni való pénz a trösztnek. Mielőbb egyeztetni kellene az Építési Üzem, a Komlói Építőipari Vállalat jegyzőkönyveit, valamint a tanácsagnál és a lakóbizottsági elnökénél összegyűjtött panaszleveleket, s pontot tenni a cserépkályha-ügy végére! Ez az intézkedés minden bizonnyal megnyugtatóna az érdekelt Tolbuhin úti bányászcsaládokat.

(Csóka)

Év végi röpgyűlés Zobák-aknán

Az év utolsó munkanapja — ez már hagyományos nálunk — minden üzemben „házi” ünnepségekkel ér véget. S mivel ennyire általános ez a szokás, nem is számított újságtémának. Több tucatnyi hírt adhatnánk, azonos tartalommal: „X. üzemben a vezetőség megköszönte a dolgozók egész évi munkáját és sok sikert kívánt a jövő esztendőre. Ennyi és ennyi jutalmat osztottak ki...”

Más a helyzet Zobák-aknán. Ebben az üzemben a rendkívül nehéz első esztendő munkájáért mondott köszönetet az üzem vezetősége a műszakváltáskor tartott röpgyűlésen. S azt sem vehetjük ünnepontásnak, hogy nemcsak köszönetről és dicséretéről esett szó.

Piegl János üzemvezető mindenek előtt bejelentette a műszakra készülő, munkaruhába öltözött dolgozóknak, hogy Jászbinsek Vilmos, aki nemrég a trösztigazgatóság megbízásából ideiglenesen vette át az üzem műszaki irányítójának tisztét, december elsejétől Zobák-akna hivatalosan kinevezett főmérnöke lett. Ez után bemutatta Rudnai László főbányamestert, akit a napokban helyezték át Pécsbányára.

— Elvtársak! — folytatta — Igen nehéz esztendőt hagyunk most magunk mögött. Az ismert problémáink miatt az 1964. évi terfeladatainkat nem tudtuk teljesíteni. Ennek ellenére köszönet és elismerés jár minden dolgozóknak, aki a nehéz körülmények között is helytállt.

Piegl elvtárs a továbbiakban elmondta: decemberben behírvosodott, hogy az üzem kollektívája képes megoldani nagy feladatokat is, hiszen ebben a hónapban már tiszta szénből többet termelt, mint amennyit a januári terv szénpalával együtt előír.

— Természetesen vannak még hiányosságok is üzemünkben. A létszámunk még mindig nem teljes. Előre láthatóan januárban ezt pótolhatjuk. S bár kijelenthetem, hogy már jelenleg is rendelkezünk olyan erős, becsületes és lelkiismeretes munkásáradással, mint bármelyik termelő üzem, a jövő esztendőben sokkal szigorúbban kell megkövetelnünk a munkafeladatot, ha teljesíteni akarjuk az

éves átlagban vett 1530 tonás napi tervünket.

Miután az üzemvezető elvtárs elmondta az új esztendővel kapcsolatos jókívánatait is, Rudnai László főbányamester beszélt a közös munka, a kölcsönös bizalom fontosságáról.

Ezt követően Jászbinsek Vilmos kérte a dolgozók segítségét a sürgető műszaki problémák megoldásához.

— A karácsonyi ünnepek alatt, mint tudják, leégett egy telep is erős tűzveszélyben van. Nem szabad megengednünk, hogy az újabb háromnapos szünet ezt a fejtésünket is „elvigye”. Kérem az elvtársakat, aki teheti, Szilveszter délelőttjén is jöjjön be, hiszen a legbiztosabb védekezés a fejtés mozgatása.

Akiket pedig berendeltünk az ünnepekre, végezzék úgy feladataikat, hogy ez a munkahely igen sokat jelent számunkra az új év kezdetén.

— Ma már kissé ünnepi hangulat van — folytatta a főmérnök —, s ez érthető is. Persze, ennek nem szabad a termelés rovására mennie. Decemberben az eddig esedékes tervünket 101,4 százalékra teljesítettük. Jó lenne, ha a mai napon se maradnánk adósak, sőt, azt a plusz egy vagon szén is „hoznánk”, amely az e havi negyven vagonos vállalásunkból még hiányzik.

Nos, ez az őszinteség és nyíltság, amely Zobák-aknán már nem csupán az év utolsó munkanapján tapasztalható, bizonyára megteszi hatását az új esztendőben is.

1500 forint pénzbüntetés ittas vezetésért

A Komló Városi Bíróság 1500 forint pénzbüntetésre ítélte Rózsa Sándort (a Híradóépítő Vállalat dolgozója), aki ittas állapotban vezette motorkerékpárját. A komlói italboltokban meglehetősen nagy mennyiségű szeszit fogyasztott, s ezután ült a Danuvíára. A rendőrfőnök igazoltatta, s minthogy Rózsa Sándor alkoholos befolyásoltság alatt állt, vért vettek tőle. A jegyzőkönyv tanúsága szerint a vádlott erősen ittas volt s ezért a bíróság foglalkozási szabályok gondatlan megszegésével elkövetett veszélyeztetés büntetésében mondta ki bűnösnek. Enyhítőként értékelte a büntetlen előéletét, megbánást tanúsított magatartását és gyermekes családos állapotát.

Beszélgetés a hidegről a föld alatt

Nem mondhatnók, hogy túl goromba hozzánk az idei tél. A december még csak izelfől adott a hidegből. Mégis akadnak emberek, akik hosszú hetek óta a szó szoros értelmében a bőrükön érzik a tél hidegét.

— Mennyi ruha van magán?

— Várjon, megszámlolom... Két ing, alattuk trikó, aztán egy öltöny munkaruha, vattakabát, vattanadrág. És legfeljebb, láthatja, még egy öltöny munkaruha.

— És fázik?

— Nincs melegen. Csak pár percet maradjon itt, amíg átjárja a huzat a ruháját. Majd akkor megéri...

Megfogadtam Török Pál főcsatlós javaslatát, pár percig még ott maradtam. Hogy hol? Kossuth I-es akna társzinti rakodóján.

ÖT EMBER DOLGOZIK ITT

egy-egy műszakban: ketten az üres-, ketten a teleoldalon és a főcsatlós fent, a vágat felső részébe épített álláson. Nem könnyű a munkájuk. Igaz, hogy a legnehezebbjét elvégzi a gép, az ügyes csillebetelő szerkezet, amelyet Török Pál „dirigál”. De azért lent minden csillét meg kell fogni, nehogy kigördüljön a kas túlsó oldalán, vagy éppenséggel ha

kissé innen maradna, meg kell feszíteni az izmokat.

— A munka, ott lent, még melegít egy kicsit — mondja a „főnök” két jelzés között —, bár ilyenkor a havas, deres csilléket fogdosni sem öröm. Itt fent pedig? Attól nem melegszik át az ember, hogy indítókarokat mozgat és nyomkodja a jelzőgombot... Nos, érzi már a hideget?

— Kezdem... De mondja, védőitelt csak kapnak?

— Megkapunk mi mindent, ami jár. Arra nem panaszkodhatunk. Van meleg ruhánk, kesztyűt is kapunk. Az üzemvezetőséget igazán nem okolhatjuk azért, hogy

AZ AKNA SZÁJÁN JÉGCSAPOK LÓGNAK.

meg hogy huzat van. Szellőztetni kell a bányát... De azért egy valamit mégis sérelmezünk.

— No, mi az?

— Nincs melegedőhelyiségünk... Azaz hogy helyiség van, itt a túlórdalon, meg is nézheti. Csak éppen fűtés nincs benne. Pedig megígérték tavaly is, meg az idén is.

— Látja, igazra lett. Most már valóban fázom.

— Hát ha itt állna nyolc órát egyfolytában. És tizenhét éve, mint én. S most még nincs is az az igazi hideg. Szó-

kott itt mínusz harminc is lenni... Azért kellene melegebb. A szünetekben egy kicsit átmelegítenék a ruhánkat, mégis könnyebben kibírnanánk.

Megnéztem az említett helyiséget. Egy olajraktár van közvetlenül az akna mellett, annak az előteréről van szó.

— Most is idehúzódnak be a huzat elől — mondja az egyik csatlós. — De azért mégis sokkal jobb lenne, ha fűtenék, úgy, mint a kettős aknánál.

Szóval a kettős aknánál van melegedő. Hát nézzük meg. A másik rakodón egy ugyanilyen helyiséget fűtenek. Nem nagy dolog az egész: egy „házilag” készített

VILLANYKÁLYHA ONTJA A MELEGET.

Néhány aknalakatos állja körül.

— Az egyes aknához nem tudnának beszerezni egy ilyet?

— Dehogynem! Csak nálunk mi szívesen, de nem rajtuk múlik. A bányarendszert engedélye is kellene hozzá...

— Ha itt engedélyezi biztonosan megengednék ott is.

— Biztosan — mondja egy másik csatlós. — Hiszen hegeszteni is szoktunk nem csak itt, mélyebb szinteken is.

Ennél az aknánál szintén egy „veterán” főcsatlós találok. Bors Dezső január másodikán töltötte be a huszonnegyedik esztendőjét az üzemnél.

— Akkor sok mindent stélt már itt?

— Nagyon sokat. Még csak az egyes akna volt még, az es fakterekkel biztosítva, amikor kezdem. Bizony

A MUNKA IS NEHÉZ VOLT.

— S talán bizonyításképpen, vagy csak a munkája hozta így: a legmodernebb betető berendezés indítókarjával egyetlen mozdulattal elvégezték a munkát, amely valójában sok erőfeszítést kívánt.

— Akkor panaszra nem szoktak okuk van. Itt a huzat sem olyan erős, mint az egyes aknánál, melegedőjük is van...

— Itt lent van melegedőnk, de kint a napszinten nincs — kontráz Bors Dezső. — Pedig az éjjeli műszakoknál rendszerint ott töltjük. A jövő héten éjjeli leszek. Már előre félek. Ami pedig a huzatot illeti? Pillanatnyilag a másik aknánál nagyobb, de lesz módja is. Mert úgy várnak a szellőztetés felváltva huzat lehetne egyik akna se fűtő, hanem túlságosan. S ha itt hűz be a levegő zöme, bizony mi is kapunk a huzat „adósáiból”. Ráadásul egy embernek állandóan itt kell lennie a jelzőknél, telefonoknál így a melegedőt se nagyon használhatjuk.

— Hát akkor mi lenne a megoldás?

— Üvegfülkét kellene ide, a főcsatlósi állásra. Úgy mint Zobákon, vagy Béta-aknán.

S AZT IS FÜTENI LEHETNE.

Jogosak ezek a kívánatok. Welsz József üzemvezető is elismerte. S nem is teljesíthetetlen, amit az emberek kérik.

Csóka Magda

SZABADIDŐBEN

A fából faragott bányászfiú

Csorba Lajos, a fajaragó-mozdonyvezető

— Nesze, Lajos, egy darab gyertyánfa... Talán hasznát veheted. Na, mit szólsz hozzá?

— Mióta érdekli a faszobrászat?

— Igazából negyedikes iskolás koromban kezdődött...

A pécsbányatelepi iskolában legjobban Sümegi tanár-bácsi lepődött meg, amikor a kis Csorba-gyerek gipszből kiformálta álló aktját. „Jól van gyerek, csak gyakorold szorgalmasan...” Gyakorolta. A Kórház tértelgő környékén botokon,

stpokon... A Gebauer Pista bácsi vezette szabolcsi képzőművész szakiskolában gipszből, agyagból. Ötvennyolctól ismerkedik a figurateremtés művészetével. A gipsz törékeny. Sok, szép munkája kárba veszett. „Próbálkozz

A harmincéves, közepmagas férfi néhány perccel át váltótársának a dieselmozdonyt. Aztán kabátot húzott, s kezében a kopott, barna útitáskával bekopogtat a szerkesztőségi szobába. Ünnepélyesen nyitja fel a bőrönd tetejét, s komótosan, sorjában egymás mellé állítja a figurákat. Bányászfiúok alapúccsal. Gyümölykésztítő. Bányamentő. Metélnémró. Bányász riharban. Megannyi, apró, fekete emberke. A csillár fény megtöri a lakozott alakokat. Ha jól megnézzük nem érett, művészi alkotás. De vizsgálódásra készlet a szemlélt. Ösztönös művész kétezi munkája amelyek a Széchenyi-akna Csorba Lajos hatbanketében lett rabja. Nem tudja mennyit ér az alkotása. Ő csak az érdekli, hogy a téma alakot öltön. Mert így mondja „téma”.

— Ülök a mozdonyon. Eszembe jut egy pillanat, egy ellesett mozdulat. Érzem, meg kellene örökötnem. Krétával rajzolom rá a csillére a témát. Fehér krétával...

Műszak végével rohan haza, hogy a csillére nagyolt alakot papírra vessen. Aztán napokig lődörög a bányafák körül. Sokan ismerik a „hobby”-ját.

Napirenden az I. kerületi tanács ügykezelése

Egy vizsgálat tanulságai

Az igazgatási osztály vizsgálata alapján a Pécs város I. kerületi Tanács Végrehajtó Bizottsága megtárgyalta a tanács szervek ügykezelési és eljárási tevékenységét, a nyilvántartás vezetését, az irattározás szervezettségét, valamint az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény rendelkezéseinek gyakorlati alkalmazását, a törvényesség betartását.

A pénzügyi osztály a tanács apparátus legnagyobb létszámmal funkcionáló szerve. Az ügyforgalma igen jelentős. Az alszámokat nem tekintve évenként átlagban 3500 ügyet iktatnak. Ebben a számban nem szerepelnek az adóügyi csoportnál külön kezelt és irattározott adóügyek. Többéves tapasztalat támaszja alá azt a megállapítást, hogy az osztály ügyvitelére jó és pontos. A precíz ügykezelés elősegíti az érdemi ügyintézkedést. Régi igazság az, hogy a jó ügykezelés a törvényesség biztosítéka.

Az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény gyakorlati alkalmazása vonalán évről évre fokozatos fejlődés volt tapasztalható. Ez évi vizsgálati megállapítások már csaknem teljes egészében pozitívak. Vonatkozik ez elsősorban az elintézési határidők betartására és a kiadott határozatok alaki formájára és tartalmára.

A több ezer ügyirat között csak 15 olyan ügyiratot találtak az ellenőrzés folyamán, ahol túllépték a 30 napos elintézési határidőt.

Az egészségügyi osztály ügyirattal rendelkező ügyeinek száma az elmúlt években folyamatosan csökkent. A legnagyobb problémát az eljárási törvény alkalmazása vonalán mutatkozik hiányosságok. Jelentős elintézési határidő túllépések jellemezték az osztály munkáját. A kórházi ápolási költséggel, a szociális otthonokba való beutalással, valamint a közegyetemi megállapításra iránt benyújtott kérelmek általánosan 80-120 nap alatt nyertek elintézkedést, de előfordult 160-180 napos elintézés is.

Ez éves vizsgálat már jelentős javulást adhatott számot. Az elmúlt években észlelt eljárás hiányosságai

gok már alig tapasztalhatók, az elintézési határidők is nagymértékben rövidültek. De még mindig fokozni kell az osztály munkatempóját ahhoz, hogy elérjék a pénzügyi osztály munkájának a színvonalát.

Igen nagy az ügyirattal rendelkező osztálynál a közlekedési osztálynál is. Évi 3000 darab az átlag. Ebben jelentős számmal szerepelnek a tanácsstagi beszámolókon, fogadórakokon a lakosság részéről elhangzott kommunális jellegű bejelentések. Ezek a kérelmek, javaslatok feljegyzések formájában kerülnek az építési és közlekedési osztályhoz. Igen nagy hiba, hogy ezekre a közérdekű kérelmekre, javaslatokra nem minden esetben adnak választ a bejelentőknek.

A legutóbbi ellenőrzés alkalmával 80 darab többhónapos megválaszolatlan közérdekű bejelentést találtak az osztálynál.

Az egyéb más ügyeknél is igen nagy a lemaradás. Matók Sándor Engels utca 150. szám alatti lakos kérelme már egy éve húzódik és még mindig nincs elintéztve. Ezen felül még 53 darab olyan ügyet találtak a vizsgálat alkalmával, amelyeknél alaposan túllépték az elintézési törvényes határidőt.

Ez az építési és közlekedési osztálynál már évek óta fennálló állapot és a végrehajtó bizottságnak sürgős segítség kell nyújtani, hogy ez az áldatlan állapot en-

nél az osztálynál megszűnjön.

A legtöbb probléma azonban a mezőgazdasági osztálynál van.

Bár az ügyforgalma alig haladja meg az évi 600 darabot, mégis ügyviteli és eljárási vonalon ennél az osztálynál van a legtöbb hiányosság. Igen sok törvénytörtés, jogilag megalapozatlan határozatot hoztak. A határozatok indoklásai rendszerint nem megfelelőek. Az alapeljárás keretében foganatosított bizonyítási eljárástól, helyszíni szemlékről jegyzőkönyvet, vagy hivatalos feljegyzést nem készítettek. A rossz munka annak is tulajdonítható többek között, hogy két évvel ezelőtt a harmadik osztályvezető látja el az osztályvezetői teendőket. Ennek az osztálynak is sürgős segítségre van szüksége a végrehajtó bizottság részéről. Egy jogi ügyekben is jártas dolgozóit kellene beállítani az osztályhoz.

Igen jó munkát végez az Ipari és kereskedelmi osztály. Az évi átlagos ügyirattal rendelkező 800 darab. Az ügykezelésük tökéletes, az eljárási törvényt helyesen alkalmazzák, betartják a törvényes elintézési határidőket is.

Helyes kezdeményezés volt a végrehajtó bizottság részéről, hogy a szakirányú osztályok részére már több alkalommal gyakorlati egybekötött szakmai továbbképzést tartott.

Dr. Gróf József

Az Országos Árhivatal közleménye

Változás egyes cikkek árában és a telefonszámában

Az Országos Árhivatal közli: kivonják a forgalomból a 85-ös októszámu szuperbenzint, amelynek ára literenként 3,70 forint volt, s helyette jobb minőségű, 92-es októszámu szuperbenzint árusítanak, literenként 4,70 forintot áron.

Az égetett szeszes italok, valamint a likőrök árát átlagosan 12 százalékkal emelik. Megváltoznak a távbeszélő díjtételek. Budapesten a külvonalon állomások alorfia 40.- forint az Ikerállomásoké pedig 30.- forint lesz, de ezek a beszélgetések díját nem foglalják magukba, árnyos mértékben módosulnak a vidéki távbeszélő alapdíjak is. A beszélgetések, mind az előfizetéses, mind a nyilvános telefonállomásokon az eddigi 60 fillér helyett 1 forint. Az Interurbán beszélgetések díja is megváltozik, és az eddigi 5 helyett 3 övezeti díjtételt vezetnek be.

Az árváltozások január 3-án léptek életbe.

EGY ANYKÁNYVVEZETŐ KEDVES ÖTLETE

Az ankarai központú anykányvvezetőségen bált rendeztek, amelyre meghívták a száz fiatal házasságot. Akik az anykányvvezető egy évvel ezelőtt adott össze. A száz pár közül azonban csak 75 tudott eleget tenni a kedves meghívásnak, mintegy 25 fiatal házasság már röviddel születés előtt áll. Különösen sikerült volt az az ötlet, hogy a fiatal házasságok menasszonvi ruhájukban vettek részt a bálon.

Böszöny Ferenc:

4000 kilométer Bécsből — Bécsig

VI.

Emberek

Idegen országba érve, sajátos — mondhatni komplex — hatás éri az érkezőt; először csak ilyen fogalmakkal lehet meghatározni: furcsaság, idegenszerűség; más, mint ná u k. Más bizony sok minden, nemcsak a tájak és a városok, de a szagok, az ízek, a szokások és az emberek is. Az emberek, akik sok vonásukban és tulajdonságukban velünk megegyeznek. Egy dologban azonban döntően különböznek, abban, hogy más nyelven beszélnek. Ha valaki érti a nyelvet, szerencsés van, ha nem, kézzel-lábbal hadakozhat, amíg megérti, hogy gombát szeretne enni és nem esernyőt kér az asztal fölé. Amilyen természetes feltételezés számunkra idehaza az a tény, hogy Londonban és New Yorkban nyilván angolul, Tokióban japánul, Rómában vagy Nápolyban olaszul beszélnek, annyira meghökkenően újszerű és szokatlannak, amikor az ember ezt közvetlenül, a valóságban tapasztalja. Ha minni lehet a régi adománák, a helységeket a hajdani nagyszorgassal Bécsből megjött lelkesedéssel újágot idehaza őráz élményét a császár város lakóinak műveltségéről, miszerint ott még a kisgyerekek is tudnak németül beszélni akkor ebből is látszik, hogy ez a furcsa érzés nem egészen újkeletű...

Hát nekem ezekkel a bécsi kisgyerekekkel nemigen olt alkalmam találkozni. Helyettük annál több felnőtelt, mivel többször, mivel kevesebbszer, mindenesetre azokkal legtovább, akikkel a Capri Utazási Iroda jóvoltából két hétig voltam összezárva egy társasbuszban. Egy ilyen korlátozott viszonylag olcsó, elhelyezés második- és harmadosz állú szállodákban az érkezés ugyanolyan színvonalú vendéglőkhöz. Gazdag, tehetséges ember féle ilyen utat nem vesz igénybe, mert annak nem eset még negyven más ember társaságában világot látni, plane — gondolom — ha ezt az utat ráadásul meg úgy is hívják, hogy „Volksreise” — azaz: „Népuzás”. Majd beönd lenne, amikor egyedül, vagy szűkebb körben is elmehet nem ám Olaszországba, mert az már számunkra nem „síkk”, mert oda már a kedves papa elvitte őket gyermekkorukban, hanem a Baleári szigetekre, esetleg a francia Biarritzba, vagy költséget és fáradságot nem kímélve, eljönnek vadkacsát lődni a Horobágyra, mihozzánk.

Nos, azok a derék bécsiek, akik erre a társasutazásra rászánták magukat, egyáltalán nem ebből az osztályból kerültek ki. Csupa kispenzű hivatalnok és nyugdíjas rakta össze az útra schillingjeit, meg néhány olyan háziasszony, akiknek költségeit családjuk fizette be. Valamennyi bécsi kispolgár, akik többsége a legelőkelőbb „weanerisch” dialektusban beszél, olyannyira, hogy az iskolában felszedett némettudomány az első napon alig öt-tíz szót csipegettem fel belőle. Hogyisne, amikor még a legegyszerűbb szavakat is át kellett fordítanom magamban bécsi tájszólásból németre, aztán magyarra. Körülbelül így: „áne”: ein; egy; „cvoa”: zwei; kettő és így tovább. Lassan megszoktam. Azokat a szavakat is, amelyeket sohasem értettem meg. Lehetetlen volt azonban azt a kretén véncembert elviselni, akit az utazási iroda idegenvezető gyanánt küldött a társaság nyakára. Állítólag tisztként szolgált a háborúban és a sok csatározás annyira megviselte leleit, hogy a hozzája fordulók miatt gyakran csak a szobájában és ordítva tudott beszélni. Valami ki nem kerithető okból gyűlölte a magyarokat és ezt az érzését egyáltalán nem igyekezett palástolni. Útibeszámoló egy másik helyén már megemlítettem ezt az urat, ő volt az az oszrák, aki előttünk nem a legjobb reklámja volt hazájának. Bosszantásait, sértő megjegyzéseit sokáig nem felejttem el. Tudom, hogy az osztrákokat egy ilyen szélsőséges esetből nem lehet megítélni, de én őszintén szólva azokban is csalódtam, akik ennek az egyébként gyönyörű útnak részesei voltak: a közel harminc osztrákból egy sem akadt, aki a vezető nyilvánvaló pimaszságait a magyarokkal sokallta volna. Talán helyénvaló ilyenről is beszélni, amikor az egyre jobban rendeződő jószomszédi kapcsolatokról hallunk, amikor az IBUSZ-on keresztül is lehet az említett utazási irodához jelentkezni és még mások is megkaphatják vezetőnek ezt az extisztet, aki gondolválva, hogy melyik hadseregben tanult meg az emberrelkel bálni, amikor a második világháborúban szolgált.

A híres osztrák kedély, ha nem is szűnt meg a modern kapitalizmus alkotta életforma közepette, bizonyos, hogy eltűnőben van. Lassan már inkább a boltokban kapható hanglemekről szól a jödni, mint a tiroli hegyekről, a traktívóvá, időszakos idegenforgalmi látványossággá degradálódó, a népszokások, mint például az is, hogy karácsony éjjele a legények száraz vesszővel átfónt és meggyújtott égő kerekre engednek le az alpesi magaslatokról a völgyekbe. Szimbólumára pontosan nem emlékszem, de az igazságot, hogy a legelőkelőbb merőben más világ, bohém, nyílt szívű, lármás nép lakja, amely még nyomorúságában is dalolni tud. Hát még, ha oka van rá! Előttem van most is az a testes, idős mama, aki az egyik perugiai piazzán, napernyő alatt ülve, olyan ellenállhatatlan humorral, teli torokkal kiáltozva kínálta hűsítő italait, hogy okvetlenül venni kellett tőle. Vagy az a firenzei bazáros, aki nagy alkudozásban valahonnan előszólitotta négy csöpp gyereket, velük bizonyítva, hogy a két nő blúz árából miért nem engedhet már egy lírával sem többet. Az elköszönésnél odaadta elegáns névjegyét, hogy azért mások is keressék fel bizalommal. Nápolyban a szállodában egy feketefürtös fiatalember olaszosan hangsúlyozott angolszággal bizonygatta, hogy bármit be tud szerezni, nem kell utánajárni semminek, még nőt is, ha kell.

Sokféle emberrel találkoztam Olaszországban, a legkülönbözőbb foglalkozásúakkal, olyannal is, akinek nem volt semmiféle foglalkozása, fiatalal és öreggel, széppel és csúnyával vegyesen. Valami fantasztikus nagyszerű, talán színészeknek mondható véna van bennük. Üzleteiknek, szibongó utcáknak olyan a légköre, hogy gyakran ismerős emlékeket gondolatok ebreszt. Hol is láttam ezt? Kítől is hallottam azt? — tettem föl gyakran magamban a kérdést. S a választ nagyon sokszor valamelyik itthon látott filmben találtam meg. Vittorio de Sica, Sophia Loren, Aldo Fabrizi, Tina Pica ezernyi változatban sétált és jött szembe velem az utcákon, azonos volt a beszédjük, minden mozdulatuk. Sok jó olasz film sikerének titkát egyszerűben megértettem.

A vidékeken, amelyeket útibeszámolómban gondolathoz újból bejártam, ugyancsak tél van. Minden Szilveszter éjféltől egész Olaszország, minden utca és tér, valóságos csata-térhez hasonló. Az a szokás, hogy minden fellelhető lomót az utcára hajgálják, beleértve azokat a palackokat is, melyek eme ünnepi készülődés közben kitűnőn merészeit. Lehet, hogy most is így volt. Egy hosszú, fárasztó útból bennem csak az marad meg, ami abban szép volt és kellemes.

(Vége)

Börbői készült különböző ruhadarabok a német piacon

Vastag pénztárcával rendelkező férjek részére kínál a nyugatnémet piacon különböző, börből készült női ruhadarabokat. A legnagyobb feltűnést az özbörből készült bikinik keltették, amelyeket — noha minimális kiterjedésűek — potom 800 márkáért vesztegetnek.

EKBERG LEMONDOTT ÁLLAMPOLGÁRSÁGÁRÓL

A „La dolce vita” emlékeztető szereplője, Anita Ekberg, végleg az „édes élet” honába, Olaszországba költözött, sőt lemondott svéd állampolgárságáról és felvette az olasz. Elhatározását az svéd indokolta, hogy valahányszor Svédországba utazik, a svéd sajtó mindig élcs támadásokat intéz ellene, „ócsárolja” művészetét és magatartását.

Nyílt levél apámhoz

Bocsáss meg apám, hogy ifjabb ifjúkoromban annyiszor cserbenhagytalak a szülő közepén. Öcsém, hügom tudós volt rég a munkában.

én topogtam csak a tőke körül, hitvány kórót, lelerítet a nap, egy füst alatt voltam naplopó s kevély. Bocsáss meg apám! Nem is tudom, mire igazság szorítja ma kezembe a tollat, mentegteném, mit újjá amúgy se szülhetek, a múltat...

Előttem a negyedik tized határa, bort alig, babért ennyit se hoztam a konyhára. Tucatnyi nehéz igazsá, vánszorog emlékeimben a munka-menet, hegyre-járó, s pattog(assam, hej, a korbácsot, harmincéves ésszel, lemaradnék most is, bevallom, a lelkesedéssel.

Boda Miklós

A mikor Krancné negyed-szer benézett a szobába, a fia még mozdulatlanul hevert az ágyon.

— Mi történt, fiam, talán összedült a city?... —

— A city?... — mondta egészen halkán Kranc Tibi, és csak bámult csodálkozva, mintha ezen a kódos decemberi délelőttön pillantotta volna meg először a világot.

A világgal mindenestre történt valami... Az örökké vidám Kranc Tibi, aki alighogy felszállt a bányából, már rohant a városba, a klubba, aki örökké a neonfényes utcákon randalírozott a haverjaival, aki vasárnap reggel is kapkodva evett, és csak futólág vetette oda az anyjának, hogy „Megyek a city-be”, aki a fél fizetésénél többet sohasem tudott hazaadni, mert kellett a fényre, a titokzatos, izgalmas városra, a barátokra, sörre, boldogságra — ezen a decemberi délelőttön egykedvűen hevert az ágyban és a mennyezetet nézte. Maga sem értette, hogy mi történt, de unta a city-t, Armstrong nagymestert, a vihorgó lányokat, és a vibráló fényeket. Igazság szerint nem is a fényeket unta, csak egyszerűen nem látott már fényeket, és semmi különösét sem talált abban, hogy színesen felvilágnak a neonok, a pincér meghajol, és finom metszésű poharakat csúsztat az asztalra, hogy a lányok „értik a rajzot”, hogy a haverjai talpraesettek, „menők”, sikeresekek. Megunt a klubot és unta a megkopott magánzó-lyukat, a repartitkat, az értelmetlenül tántorgó

fehér golyókat, a rosszul záródó ajtókat a lakásban, melyeken át a szobába szivárgott az életszag. Az egészet unta. Úresnek és értelmetlennek érezte az életét. „Talán a kód miatt van az egész, meg a tél miatt, bár az is igaz, hogy tavaly decemberben is kód volt, s akkor... Igen, hát akkor azért minden más volt...” — gondolta.

Néha egy-egy pillanatra valamilyen vágyakozást érzett, szeretett volna felkelni, fel-

Bertha Bulcsu:

Az unalmas city

nagy fekete autó köll, hogy az egész telep pofára essen, ha meglátja... Kranc Tibi vizet locsolt magára, aztán félig felöltözve benyitott a konyhába. Az apja mindjárt fölkiáltott, aztán nevetgélve a térdét csapkodta: — Hát ez meg itthon van?... Úgy látszik, az OAS felelősségteljes klubot... Azám, a merénylők plasztikbomba dobta a trombitába... — En azt hiszem, hogy ti a Jénnel az Aranykerékben vetétek azt a Chevroletet... — Ezt értitek, visszafafézni az öregeknek. Ezt tanuljátok ti abban a trombita-klubban? Kranc Tibi anyja közben kimerít a levezt, és csenél lett. Ettek. A délután lassan telt. Kranc Tibi hol a szobában ügypelgett,

jén sorakozó dunsztosüvegek, az asztal és az alvó villanyegők.

Egy óra tájban felkelt ebédeznél, mert az anyja ötödször is beszólt a szobába. Közben az apja is hazakereszt, és nagy hangon mesélte a konyhában, hogy délelőtt kiment az autósárába, és hogy a Jén Agoston vett egy öreg Chevroletet, amivel biztosan átvágták, s mire menjön a tavasz, leverszőrnek sem lesz rá az a lepra. Dehát... A Jén beleveszett, mert neki

hol a konyhában, bekapcsolta a rádiót, cigarettázott, az apja eldugott pálinkájából megivott egy decis pohárral, aztán öt óra tájban mégiscsak felöltözött rendesen és bement a városba. A villanyok persze ezen az estén is égtek, Kranc Tibi, tiszteletére a városatyák nem rendelhetek el áramszünetet. Végigballagott az utcákon, és szűkítészer egészen közömbös arccal azt mondta, hogy „Alminger... alminger, kisapám, az egész.” Végül ott állt újra a klub előtt, és bement, mert nem ácsoroghatott éjjelig az utcán.

— Szídes Tibi — integetett neki Rehócz Judka, aztán tovább himbálózott egy kis vöröshajú kölökkel.

Leült egy sarokba és nézte a röpülő vasárnapi lányokat, és arra gondolt, hogy Német Valit nem venné feleségül, és Rehócz Judkát sem, és általában ezt a dzsessz-klubot, nem venné feleségül, mert a fene sem tudja, miért, valahogyan az ember másképpen képzelet el a feleségét... Talán más klubokban... Vagy valamilyen tanfolyamon... Valahol biztosan találna egy olyan lányt... Egy olyan lányt, amelyik... Nyolc óra tájban eszébe jutott, hogy az új héten reggeli-sichtre megy, így aztán felállt és elindult hazafelé.

Amikor kiszállt a buszból, már esett a hó.

A véletlenül talált víz

Egy újítás, amely Komló lakóinak is hasznára válik

Egy telefonbeszélgetés a Komló Víz- és Csatorna Művek igazgatójával:

— Mit jelent önöknek a város vízellátása szempontjából naponta 350—400 köbméter víz?

— Nekünk minden köbméter sokat jelent. De hol van ez a mennyiség?

— Egyelőre még nincs, de hamarosan lesz. Az altároló térség ugyanis... először iparivíz, majd ivóvízből is... önellátásra rendezkedik be. Egy újításról van szó.

— Itt szakítsuk meg a beszélgetést, s kezdjük a tulajdonképpeni riportot.

Az altároló szénpa'udvaron

rapossuk a havat. Hajnal József külszíni főművezető egy helyen megáll.

— No, itt lennénk —. Lehajol a sínek között és félrecsúsztat egy deszkát. Simó Domonkos, a helyettese is segít. — Nézzé, ez a mi vízünk.

Úgy nézik a kis föld alatti patakok, mintha csak most fedezték volna fel. Pedig van annak már vagy fél esztendeje. Hogy is történt?

— Az egyik hónap végén a Vízmű kiküldte a számlát, s túl soknak találták a vízdíj összegét. Egyébként se sokat kellett lenni, nemegyszer meghaladta a félmillió forintot is. De most ennél is több volt.

— Lehetetlen, hogy ennyit fogyasztottunk volna! Valahol biztosan szökik a víz — mondta a főművezető.

Simó Domonkos pedig mindjárt javasolta, hogy nézzék meg.

— Ha szökik, akkor csak a Kaszárnya-patakba folyhat.

A patak, amely tulajdonképpen a város fő szennyvízgyűjtő csatornája, ott vezet az altároló pályaudvar alatt. Egy vasárnap „beöltöztek” mind a ketten, s megkezdtek a föld alatti szemlélt a szennyvízderítőnél.

— Már vagy egy kilométert áthalogattunk lent. Azt se tudtuk, hol járhatunk, egyszerűen csak csobogást hallunk — mondja Hajnal elvtárs —. Odavilágítottunk, aztán vagy két percig szólni se tudtunk a meglepetéstől. Csombnyi vastagságban kristálytiszta víz ömlik a csatornába.

Igy bukkantak az altároló által összegyűjtött tetemes mennyiségű forrásvízre, s azonnal

az újítás gondo'alára

is. Utána mérések, vegyvizsgálatok, egészségügyi ellenőrzések következtek, aztán a hasznosítás terve is kialakult. A tröszt újítási csoportja előadta a javaslatot, kiutalták a kísérleti költségeket.

— És most hol tartanak?

— Elkészülték a föld alá ültetett ülepítő tartályok. Itt mellettük készen áll az ugyancsak föld alatti szivattyukamra. A gép még nincs felszerelve. Lefektették a csővezetékeket is, készülnek a szűrőberendezések... Azaz hogy itt még egy kis probléma van: az Anyagellátó Üzem eddig nem tudta beszerezni a homokos szűrőkhöz a 600 darab műanyag vízszűrőfejet. Reméljük, hogy erre sem kell már sokat várni, hiszen filléres dolgokról van szó.

— Ezek szerint mikor kezdenek a vízkivétel?

— Február—márciusban már innen szeretnénk biztosítani! Kossuth-bánya egész iparvíz-szükségletét, vagyis a fürdő és a mosoda ellátását. Később pedig az egész altároló térség, tehát rajtunk kívül a Bányagép-, a Szénelő-készítő-, az Anyagellátó- és a Gépkocsi Üzem is innen kapná az iparvizet.

— De az ivóvizet továbbra is a Vízműtől kell igényelni?

— Nem, arra is van megoldásunk. A fürdő melletti domboldalból egy elég bővíző forrás tör elő. Naponta 17—20 ezer liter kitűnő ivóvizet nyerhetünk innen. Eddig ennek a nagy többsége is felhasználatlanul elfolyt. Most

hidrofor-rendszerrel az ivóvízhálózatba szándékoznak nyomni.

— Ezzel akkor teljessé válik a terület vízellátása?

— Nem egészen. Ugyanis egyelőre az iparvizet is hidroforral akarjuk a hálózatba juttatni, s ha kevés a fogyasztás, a „felesleg” kárba vész. A továbbiakban a kőkőnyösi domboldalon egy tárolót építünk, ahol összegyűlik a víz akkor is, ha pillanatnyilag nincs rá szükség.

Ez tehát az újítás, amelyek sikeréért már nem csak

Kossuth-bányán szurkolnak.

Folytassuk csak a beszélgetést a Vízmű igazgatójával:

— Ha beválik az újítás, mennyivel javul a város vízellátása?

— Az altároló térséget a Liget-oroszlói fővezetékéről látjuk el, s innen kapja a vizet az egész Kenderföld is. Naponta 2000—2200 köbméter víz jön, s ennek majdnem negyedét „elszívják” az üzemek. S valóban elszívásról van szó, mert mélyebben fekszenek, mint a lakótelep. Ezért van gyakran vízhiány Kenderföldön, s rendszerint azokban az időszakokban, amikor a bányánál a fürdetés folyik. Ha megvalósul az altároló önellátás, akkor a kenderföldi igényeket... legalább is a jelenlegi fogyasztás mellett... bőségesen kielégíthetjük.

Berkics János

A Népfront-mozgalom fejlődése Komlón

A Hazafias Népfront városi elnöksége a napokban tárgyalta meg Komlón az 1964. II. félévi program végrehajtását és az ideiglenes féléves munkatervet.

Kádár Némethi Béláné, a városi bizottság titkára, részletes jelentést készített a végzett munkáról. A bányavárosban ez idő szerint 11 területi bizottság dolgozik, többségük igen eredményesen. Ez elsősorban a rendezvények szervezésében jut kifejezésre. A különböző békéltárgy előadások vagy szabad pártnapok jelentős része igen látogatott volt. Az átlagos 55—60-as létszám mellett nem ritkán 120—150 résztvevő is összejött egy körzetről előadásra.

A múlt esztendő utolsó három hónapjában máris helyet kapott a felszabadulási évfordulóra való felkészülés is. Az új munkaterv is erre épül.

Válasz az AKÖV-panaszra

Ács László kisbattyáni lakos „Jól elbánt velünk a TEFU” címmel feladott és lapjuk 1964. XII. 15-i számában lekötött levélre alábbiakban adjuk meg válaszukat:

A Széntröszttel 1962. decemberében kötöttünk szerződést az illetményeszen szállítására vonatkozólag. A szerződést 1964. V. 21-én meghosszabbítottuk a Mecseki Szénbányászati Tröszt Szakszervezeti Területi Bizottságával.

A szerződés 1. pontja szerint

a Széntröszt megbizsa az AKÖV-öt, hogy Komló városában és a város központjától számított 10 km-es körzetbe eső településekben, mint Mánfa, Zobák pusztja, Mecsekfalva, Mecsekpölöske, Mecsekjános, Zobák-akna, és Béta-akna lakó dolgozói nak tüzelőszükségletét képező illetményeszen a dolgozók lakására szállítsa le.

A szerződés e pontja szerint Kisbattyánba a szén kiszállítását tehát kötelezőleg nem vállaltuk. A szerződés 2. pontja szerint „rossz, gépkocsival nem járható út megtételére a fuvarozó nem kötelezhető”.

A szerződés hivatkozott 1. és 2. pontja ellenére Kisbattyánba vállaltunk illetményeszen szállítást azzal a feltétellel, hogy azt csak az út járhatósága esetén szállítjuk ki. Hangsúlyozzuk azonban, hogy a fennálló szerződés erre nem kötelez minket.

1964. júliusában a Mecseki Bányászban megjelentettünk egy hirdetést, amelyben szó szerint az alábbiakra hívtuk fel a dolgozók figyelmét:

„A vidéki dolgozók figyelmét ez úton hívjuk fel arra, hogy a nyári hónapokban vitessék haza téli tüzelőszükségletüket. Ez különösen a sáros, gépjárművel nem járható földutak mellett lakókra vonatkozik.”

Ezen felhívásunk alapján a kisbattyáni dolgozók zöme megfelelő időben el is szállította a tüzelőjét. Jelenleg csak Ács László kisbattyáni lakos részére 20 q és Somodi János, Reisz József ugyancsak kisbattyáni lakosok részére 10—10 mázsa szén vár leszállításra. Ennek a 30—40 mázsa szénnek a leszállítására csak akkor kerülhet sor, ha beáll a tartós fagy.

Ács László elvtárs azon állítására, hogy „amíg nem a TEFU szállította a szén, nekünk ilyen differenciánk nem volt”, csak azt kívánjuk közölni, hogy

1962. decemberében, amikor átvettük az illetményeszen szállítást, több ezer tonna illetményeszen volt leszállítatlan s ezzel szemben jelenleg, a december 28-i állapotnak megfelelően 100 mázsa vidéki és 700 mázsa helyi szén vár leszállításra s ez a mennyiség 1965. I. 5-ig le is lesz szállítva.

A vidéki 100 mázsaiban van a kisbattyáni 40 mázsa, melyet csak tartós fagy esetében tudunk leszállítani. Ács László elvtárs részére leszállított 10 mázsa szén maszek lófogat szállította le, olyan maszek-fogat, amely a TEFU-val szerződésben van. Ezek a maszek lovaskocsik 0—5 km-ig a rendszeres TEFU díjtétellel szállíthatóak a szén, viszont 5 kilométeren felül a tanácsilag szabályozott tarifával, ennek a tarifának kialakításába az AKÖV nem folyik bele s minden bizonytal

a szóbanforgó lófogat akkor, amikor a 150.— Forint fuvardíjat kérte, az engedélyezett tarifát számolta.

Felhívjuk ismételtlen a kisbattyáni lakosok figyelmét, hogy illetményeszenük hazaszállításáról nyár folyamán gondoskodjanak s akkor elkerülhetők lesznek az Ács elvtárs által említett „differenciák”.

Varga József
üzemigazgató

Újévtől frissebb, érdekesebb lett a tv-híradó

A Magyar Televízió székházában a tv-híradó szerkesztői tájékoztatták az újságírókat a népszerű műsor új formájáról. Január 1-től kezdődően a televízió-híradó első, kora esti adása hasonló lett formájában és összeállításában a napi műsor után jelentkező második kiadásához. A tv-híradó első része, bemondó közreműködésével a legfrissebb politikai eseményekről tájékoztatják a hallgatókat, s bemutatják az adás előtt érkezett fotókat, telefonátokat és filmanyagokat. Ezt a gyors reagálást lehetővé teszi a televízió két Unifax gépe, amelyen rádió- és telefonátokat, valamint a különböző képanyagokat veszlik, így be tudják mutatni a nézőknek azokat a képeket is, amelyek tíz perccel az adás előtt érkeznek.

A tv-híradó második részében a hazai eseményekről tájékoztatják a nézőket, valamint bemutatják az itthon készült riportokat. A televízió-híradónak nemcsak a formája, hanem műsorideje is változott: eddig 15 perc helyett január 1-től 20 perces lett a televízió híradója.

Galambosi László:

Műszakot jelez a lámpás

A falu felett szárnyat bont a hajnali harangszó. Megkerüli a hegyet, neki ütődik a szikláknak s lezuhan.

Egy trapézfejú árnyék mozdul a sarokban. Arcom eltakarja a fűgén pislogó fények elől. Nehéz a felkelés. Az ágyban, mintha szívószerkezet lenne, a lepedőnöz tapadva várom, hogy barátom, Ligeti Lajos felébredjen.

Rohanunk föl a hegyre. A fák eltakarják előlünk az akna prosszüvegű tornyát. Füst-madarak jelzik, hogy merre morognak a vasakkal cammogó gépek.

Lajos minden reggel anyja korholásától lépáskodik. Ilúgja az ágyat. Csak a legerélyesebb döngönyözés eredményeként indulunk útnak, hogy lthege ruhát váltjunk s a bánya órájára pillantva helyünkre iramodjunk.

Jajdulva gördülnek a csillék. Vijjogva csavarodnak a láncok a fogaskerekek köré. Sikoltó mozdonyok bámulnak a napba.

A kas, a fekete pokol-cella, hideg falak közt rohan a mélybe. Mintha hatalmas hasámba szorultunk volna, melynek alsó nyílása valahol a föld méisik felén sejklik.

Itt-ott a vágatok egy-egy pillanatra vörös lámpákat pillangóztatnak. Végre földet érünk. Fény- és árnyék-tó hullámszik előttünk. Görnyedve, verejték-pikkelyesen úsznak benne a homályos alakok. Csákkányok, fúrók viaskodnak a szén könyörtelen uraival, a gyémánt-koponyájú sárkányokkal.

Korsós, a cigány-fekete bányával beszélget. Az állat szemefehérjének barackja reze az ellenzők lemezei közt. Néha horkan, megrázza magát, Korsós kezére hajlik mintha ősei nyomát szagolná, a sínekhez nyomja orrát.

A takarítólányok sűrű söprükkel porolják a gépeket. A nehéz szikra rakódó törmelékét énekelve forgatják a földre. A bánya bálnagyomrában világító fények mellett törpére zsugorodik az ének. Akkora csak, akár a tulipánkehelyben megbúvó alkonyi tűz.

Enekelnek a lányok s a csillás-legények arcán megpihen a hámba-fogott figyelem.

Az aknászok, kemény politikusok, rögtönzött gyűlésekre hívják a föld alatti népet. Megtapogatják az ácsolatokat. Megnézik, hogy a fúrófejek milyen mélyen kísérletezhetnek az érintetlen mezőkön. Mennyit bírnak a kokoska dübörgő mozdonyok. Szemüvegüket megtörölve magába emelik lámpájukat, hogy nagyobb, világosabb szén-térképek fussanak szemükbe.

Kerülni kell a pusztulás mélyvizet, melyekből szörnyek bukkannak föl, hogy magukkal rántsák az embert.

Belső üzenetek bőrét tapintja a lélek, izlell, mint gyümölcsöt a száj. A hajnalban elhagyott otthon asszonya kibontott hajjal, hófehér testtel lebeg a mélység tibokzatos sugarában. Gyermeknevetés csorog az eszmélés fillkagylóiba. Pattog a labda, parányi lábak kopognak. Egy-egy pillanatra megáll a csákkány, a bányász bejeli hallgatózik. Csobbán a víz, gyermeke éppen fejest ugrott a tóba. Metszi a hullámokat, mint játékos harcra dobja magát a habok fölé.

Figyel, dolgozik a lélek, szaporáz a kéz, nedves gumicsizmák cuppognak az omladékokon.

Meztelen felsőtestünk derékezőgben görnyed a szén fölé. A vágások, Laboda és Sinkó pár lépéssel előttünk tágitják a barlangnyi üreget. A fény-körrel megvilágított sötétségből fekete rögök gördülnek. Mintha hatalmas állat bordája közt forognának a fúrók. Sikoltó fejük mellett ömlik a vakond-színű por.

Csilléknek lassan kapaszkodnak. Megnyúlt árnyékkal fordulunk. Hosszan vislt a csengő. A kas rezgő szájába toljuk a púposra rakott csilléket s visszazótlankodunk az üresekkel.

Sinkó és Laboda deszkákon ülve esznek. Mellettük pár patkány sűrű. Tej és fehér kenyér világít a homályban.

Barátommal egy ácsolat alá húzódunk. Ligeti néni kalbáza és vöröshagymája nevet ránk a zörgő papirból.

Ligetiék szegények. A néni egész nap mos. Közben vékony gyíkok az erek. Szembéli bányászóskó fájdalomvirága, lábát a hajdani hegymászások tuskói húzzák. Sok hulladékfát kellett gyűjtenie, hogy meleg legyen a kamranagyságú otthon.

Esszük a kalbászt meg a hagymát s Ligeti néni gondolk.

Patkányetrás ömlik rémületünkbe. Ortlások rázzák a fűtszakállas támfák vállát. Meglódul a mély. Roppant keréken forog a dübörgés. Riadt csillék vas-üvöltése rohan a homlokunknak.

Négykézláb állunk, mint a vinnyogó kutyák, hátunkon a félelem egerel. Tapogatózva kúszunk. A léghuzat fuvoldi megrepedtek. Némán figyeljük az omlás tehetetlenségét.

Lámpasugarak kelyhében kékes-zölden lobog a ezomorúság. Valahol a benső mélyben dübörög a rekviem.

A világosság újra vigyázva érinti szempillám. Fölöttem műszerek üveghangja csendül. Lajos orrán — tekintetem homályos lencséjében — toronymagasa nő a kötés.

Azt mondják, halál nem tudták megmászni az iszonyat létráját, a halál kútjában maradtak.

Pillangószárnyként billeg száraz nyelvémen a levegő. Hajamból verejték-bogarok hullanak.

A szavak barna szilánkjai világossárgára fényesülnek. A kórházablakon beúhajt a piros-süvegű aknatorony. Mintha füst-nyelvét hátrahúzná, hogy torkába lásaak.

Felülök. A nővér megismogatja hátam, csillagot rajzol homlokomra s hőmérővel a kezében a ragyogás felé hajol.

Madarak toll-koronás feje villog a lombok részeiben. Lajos még egyszer a falu felé fordul. Lassan ereszkedik lábunk alá a hegy. Mögöttünk kakaskukorékolást himbál a szellő.

Gyöngyöket fűznek leheletünk szalagjára. Mintha kocka-fejű bűvár emelkedne a víz színére, a reggel hullámai közül szélesen pislog felénk a kas.

Kezünkben műszakot jelez a lámpás.

Kárpitos és szígyártó

Sashalmi Lajos

neve nem ismeretlen szakmai körökben. Régi művelője ő a kárpitos meg a szígyártó mesterségnek. S ha nevé nem is, de munkáját több ezer tröszt dolgozó ismeri, ő készítette ugyanis a bélatelepi üdülőbe a heverők nagy részét. S aki már járt ott az tudja, hogy ezek az alkalmatosságok nemcsak szemre tetszetősek, hanem kényelem szempontjából is kiállják a próbát.

A Karbantartó Üzemenél dolgozik Amióta azonban befejezték a lengyel fejlámpák védőtökjainak gyártását — jókora mennyiséget készített: —, áttette székhelyét az új szállóba. Az alagsor egyik helységében dolgozik.

— Most még nem megerősítető a munka — mondja —. Az itteni berendezés teljesen új, alig van mit javítani. Persze, előfordul, hogy valaki az ágyban cigarettára gyújt, elalszik, aztán a parázs kielégíti a szövetet... Ilyenkor aztán én öltöztetem új köntösbe a heverőt. Most azonban már munkám is akad. Az egyik

Sashalmi Lajos az újonnan vásárolt bútordő huzatot vágja méretre

szoba lakói bútordő huzatot vettek, s megkértek, készítsem el. Sajnálják a szép szövetet, nem szeretnék, ha idő előtt tönkre menne. Hát ilyen is akad... Szívesen dolgozom itt, mert látom, hogy megbecsülik a értékelik munkámat.

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM

ÁRA: 40 FILLER

KEDD, 1965. JANUÁR 12.

Helyes létszámgazdálkodással, a fegyelem megszilárdításával, a munka-intenzitás fokozásával, az üzem vezetőinek és dolgozóinak összefogásával látnak tervük megvalósításához a szabolcskerületiek

Az 1965. évi terv a pártbizottsági ülés napirendjén

Az MSZMP Szabolcskerületi Pártbizottsága pénteken délután napirendjére tűzte és megvitatta az 1965-ös év tervfeladatát. A pártbizottsági ülésen a tröszt képviselői részét vett Kiskuti Ádám elvtárs, a beszámolót Szokola Ferenc főmérnök terjesztette az ülés résztvevői elé.

Szokola elvtárs hangsúlyozta, hogy az 1965-ös esztendőben Szabolcs kerületre kettős feladat hárul. Először az R. és B. mező, azaz Rücker lejtők területén második szintjének, valamint Béke-akna — és szilópillérek művelésbe való bekapcsolása. Másodszor István II. akna beruházásának befejezése és a termelésbe való beléptetése 1965. év első felében.

A nagy rekonstrukció kezdete

A munkák befejezése után veszi kezdetét 1965. július elsejével az István I. aknai nagy rekonstrukció, valamint légakna, György-akna, András-akna rekonstrukciója, amelyek kapcsolatosak a szabolcsi és pécsbányai üzemek összevonásával, azaz a 700 vagonos nagyüzemi koncentráció kialakításával. E két nagyvolumenű munka szabja meg a tennivalókat is 1965-re, eltekintve azoktól a műveléssel és műszaki fejlesztéssel kapcsolatos problémáktól, amelyek a fenti tevékenységeken kívül az üzem feladatait fokozzák.

Az István II. aknai beruházások készültési foka lehetővé teszi a január havi üzembehelyezést eltekintve attól, hogy kisebb-nagyobb javítási, bejáratási ténykedések még vissza vannak. Gyakorlatilag tehát a munka nagy része befejeződött. Jelenleg kisebb leterheléssel István II. akna 2. és 4. szint szállítóképes, teljes kapacitását szállítást biztonságosan azonban rátervezni még nem lehet. Január hónapban a próbajáratás a kisebb hibák kiküszöbölésére még módot ad. Tervek szerint a januári kisebb termelés fokozására február 1-től kerül-

lyozta, hogy az 1965-ös esztendőben Szabolcs kerületre kettős feladat hárul. Először az R. és B. mező, azaz Rücker lejtők területén második szintjének, valamint Béke-akna — és szilópillérek művelésbe való bekapcsolása. Másodszor István II. akna beruházásának befejezése és a termelésbe való beléptetése 1965. év első felében.

ne sor. Szokola elvtárs ezután részletesen ismertette a kialakított munkamenetet, amely az átmeneti időszakra vonatkozik. Majd a külfejtésekről szólt. Elmondotta

a terv szerint 1965 április elsejével külfejtés befejeződik, mivel azonban a külszíni Szénbányászati Vállalat a letakarítandó meddő mennyiséget szerződésben az I. negyedéven nem vállalta, április hónapban is számolni lehet a további letakarítással.

Így minden valószínűség szerint április hónapban, esetleg május hónapban is számolhatunk a külfejtéssel.

„Gazdaságossági vizsgálatnak kell azonban eldönteni, hogy ezen lehetőséggel kívánunk-e élni, vagy sem. Ezt elsősorban a termelvény elszállítás problémái teszik indokolttá”

— mondotta. István I. akna, valamint Szabolcs lég- és György-aknának a Mecseki tanulmányban rögzített rekonstrukciós munkái, amely szerint István I. akna bővítését kell elvégezni 6,8 méter átmérőjű szelvényre július elsejével kezdődik meg. Ezért István I. akna víz, energiaszükségletének fokozatos átépítése megtörténik.

Ismertette, hogy István II. aknával kapcsolatban a későbbiek folyamán

1965-ös feszített összüzemi teljesítménytervek mellett nem engedhető meg. Igen

komoly feladatot ró az üzem gazdasági vezetőire,

a szabolcsi pártbizottságra és szakszervezeti bizottságra a dolgozók átszervezése. Másik feladatként az új létesítmények beállítása szerepel. A gépek bejáratásának és tökéletesítésének idején a tervezett végleges létszámmal nagyobb üzemeltető létszám lesz szükséges. A bejáratás után a többletlétszámot le kell építeni. A többletműszak felszámolása nem egyszerű, mivel a gép bejáratásánál a munkahely mindinkább kényelmesebbé válik a többlet munkaerővel és ezen viszonylag könnyebb munkahelyekről a besorozottakat elmozdítani ugyan csak nem könnyű feladat. Eből adódóan mind a felszámolásra kerülő létesítményekkel kapcsolatos létszámleépítése, mind az új gépek bejáratása után a tervszerinti létszámra történő beállást a legrovidebb időn belül végre kell hajtani.

István II. akna bányamezejének termelésbe léptetése mellett, a fokozatosan visszafelkészített I-es aknai bányamező gerincvágatainak fenntartása, illetve a feleslegessé váló keresztvágatok és egyéb vágatok kirablása

a fenntartás vonalán jelent komoly többletterhet.

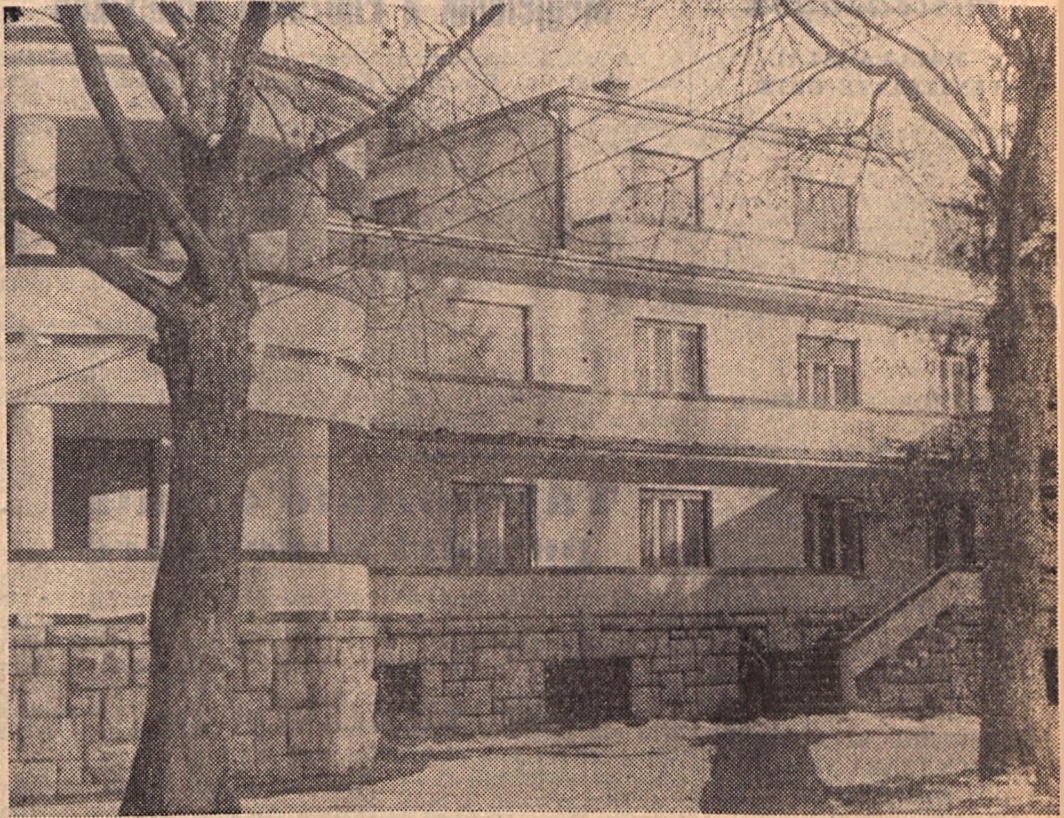
A munkák elvégzése érdekében István I. aknára külön fenntartó, illetve rablókörlet szervezését tervezzük. Szokola elvtárs hangsúlyozta:

— Amilyen ószintén feltárom nehézségeinket, terveinket, ugyanolyan ószintén kívánom elmondani jelenlétemben, hogy István II. akna teljes kapacitására történő felfejlődésével a régi létesítmények gyors felszámolásával és a kialakított bányabeli koncentráció beindításával a kerület az eddigi legnagyobb koncentrációsági fokot ér el. Ezen koncentrációsági fokot igen komoly műszaki megfontolást eredményez. Ennek az állapotnak az elérése éves tervünkben nem jelent könnyű feladatot, de feltétlenül teljesíthető. A felmerülő, fentebb említett nehézségek megoldása pedig egyedül és kizárólag a mi feladatunk!

Ezután rátért az 1965-ös tervszámok részletes tárgyalására. Eves szinten a szabolcsi kerületnek 25 002 tonna szent kell adnia. Az 1965 I. negyedévi terv 217 340 tonna szent irányoz elő, ami 1965. I. negyedévének napi bontásában 2860 tonnát jelent.

Ez a szám a tavalyi negyedik negyedévi szakmaltervhez viszonyítva 10 640 tonna többletet jelent, azaz napi 140 tonnát,

Február 2-án nyílik meg a tröszt új családosi üdülője Harkányban

(Foto: Császár Zoltán)

A bányász dolgozók között igen sokan szenvednek reumatikus megbetegedésben. Nagyrészt ennek tulajdonítható, hogy a pécsi és pécskörnyéki bányászok előszeretettel keresik fel szabadidejükben a harkányi termálvizet, szívesen látogatják a gyógyfürdőt. Persze, az egészségügyi intézményeket évente csak nagyon kevesen vehet-

ték igénybe SZTK-alapon, a többség kénytelen volt albérelti szobákban lakni, ágyat bérelni, ami bizony jelentős kiadással járt. Nem szólva a naponkénti utazási költségekről.

Már 1960-ban, a bányászszakszervezet küldöttválasztó értekezletén többen felvetették — főleg a szakszervezeti bizalmiak —, hogy célszerű

lenne Harkányban bányász-üdülőt létesíteni. Abban az esztendőben erre nem volt mód, de egy évvel később, amikor a megyei tanács elhatározta, hogy a Harkányban lévő szanatórium „A” szárnyát bővítik, az ennek következtében feleslegessé vált „B” épületet a tröszt 10 millió forintért megvásárolta.

Részletesen foglalkozott a beszámoló a műszaki fejlesztéssel kapcsolatos feladatokról. A Béke-aknai sziló- és aknapilléren bevezetik a védőháló fejlesztési módot.

Tervekben szerepel minden 35 fokos dőlés alatti telep, fémtámmal történő leművelése, ahol ezt a fedővízszintek megengedik. Gépészeti vonatkozásban új tennivalóról nem szólt, hiszen az 1964-ben az alapvágati és részben a keresztvágati gépi szállítást, a bunkerbe történő töltést megoldották, bár nem olyan hosszú szakaszban, mint ez évben teszik.

1965. II. negyedévtől elérlik, hogy a fejtések készlet-elszállítására százszázalékosan gépesítve lesz. Hangsúlyozta, feltétlen el kell érni — bár ez nemcsak a gépészetre vonatkozik — a bányagépek számának növelésével a karbantartási munkák fokozott viteleit, amely

lelkiismeretesebb munkát és nagyobb szakmai felkészültséget igényel.

A tervezett gépesítés mellett a géphibák jelentkező esellegesen egy egész akna jelenlegi termelésével azonos termelési szintet okozhat, amely behozhatatlan hátránnyal jár.

Beruházási, felújítási tervvel kapcsolatban megemlítette, hogy a végleges, jóváhagyott tervet még nem kapták kézhez, így erre egy későbbi időpontban tér vissza. Megemlítette, hogy amíg 1964-ben 7,5 milliós önköltségre elvégzendő pótlólagos munka jelentkezett, amely előzetesen tervezett volt. 1965-ben egyes létesítmények felszámolásának műszakszükséglete pluszként, tehertételként, jelentkezik majd, amelyet előre megtervezni nem tudtak.

Befejezésül összegezve elmondotta, hogy

az 1965-ös éves terv teljesítése lényegesen könnyebb munkát jelent, mint az I. negyedévi terv teljesítése. 1964-ben a szabolcsi kerület a tervfeladatot legfőbb mutatóiban teljesítette és ismerve a szabolcsi kerület műszaki, párt, szakszervezeti és KISZ-szervezetét, ismerve a dolgozók támogatókészségét a feladatot megoldják. Ehhez szükséges a helyes lét-

számgazdálkodás megvalósítása, a fegyelem nagyfokú megszilárdítása, a munkaintenzitás megkívánt fokozása, amelyhez segítséget nyújt az MSZMP KB vonatkozó határozata, valamint a Minisztertanács és a szakminisztériumok rendelkezései.

A főmérnöki beszámoló után

a pártbizottság tagjai nagy aktivitással szóltak hozzá

a feladatokhoz. A felszólalók közül Nagy László elvtárs a Rücker-aknai Diesel-mozdonyokról érdeklődött, arról, lesz-e idő azok feljavítására? Győző elvtárs a pártbizottsági intézkedési tervét terjesztette az ülés résztvevői elé. Nagy elvtárs elmondotta, a pártnak elsődleges feladata, hogy segítse a gazdasági munkát. További feladatként a vezetők személyes példamutásában látja a siker kivívásának módját, és a társadalmi munka szükségességéről szólt. Banó elvtárs a külfejtés megszűnésének idejét kéri közelebb, hogy időben értesítsék ki az anyagrablás megkezdése végett. Kolb elvtárs a fegyelem megszilárdításának fontosságáról szólt, és hangsúlyozta, meg kellene szerveznie az üzemben a 8 általános iskolát, ezzel is sokat lehetne segíteni.

Tátrai elvtárs az üzem vezetője szintén a feladatokról szólt.

A berezéssel kapcsolatban hangsúlyozta, érvényesíteni kell azt az elvet, hogy mindenki annyit keressen, amennyit dolgozott. Az igazságos bér megállapítását neheztli, hogy közös kaporószalagra dolgoznak majd és esillék helyett vagonettekben szállítanak. Az 1965-ös év sikeres befejezéséhez igen fontosnak tartja a gépészeti és a villamosüzem kooperációját. Beszél a gazdasági szigorításról is és kijelentette, hogy az üzemben ez igen sokrétű rendelkezések egyik legfontosabb pontja a takarékoság kell hogy legyen. Az anyagok felhasználása, valamint a műszakok csökkentése terén sokat kell tenni. A feladatok megoldásához továbbra is kérte a PB segítségét, javasolta, hogy a szakszervezet vegye munkatervébe és aktívan segítséggel támogassa a feladat megoldásában a gazdasági vezetést.

A hozzászólásokat Győző Jenő elvtárs, a pártbizottság titkára foglalta össze, elmondta, az elhangzottakból kitűnik a kerület teljesen új technológiák szerint dolgozik a jövőben egyes fejtésekben. Javasolja, hogy az üzem megfelelő időben küldjön szakembereket tapasztalatszerésre, Hangsúlyozta,

az üzem a kiírt 1965. évi tervet csak a munkafegyelem megszilárdításával tudja teljesíteni. A pártbizottság ezután

egyhangúlag elfogadta

azt a határozati javaslatot, amely az 1965 éves terv érdekében megszabja a választott szervek feladatait:

„A VB a termelés megtervezésénél, azaz alapszervezetként a munka ciklusait. Főfeladatuk jelölje meg, hogy az alapszervezet a bontott tervet ismerjék meg vezetői ülésen, taggyűléseken, pártcsoportgyűléseken, tárgyalják meg és a kommunista példamutató tevékenységére apellálva segítik szervezni és mozgósítani a munkabrigádokat a feladat maradéktalan végrehajtására.

Alapszerveink karolják fel a terv érdekében született hasznos kezdeményezéseket. A párt a decentralizált csoportjain keresztül fogja az üzem egész területét és a munka végrehajtása során keletkező akadályokat agitációs tevékenységével segítse elhárítani. Magyarozza a kormány határozatát a munkafegyelem megszilárdítása érdekében.

Az alapszervek a taglatkon keresztül segítik a szakszervezet és a KISZ munkáját. Határozzák meg közösen a tömegszervezetek termelést segítő tevékenységének módját, kezdeményezéseikben segítségükre legyenek.

A V. B. dolgozza ki és hozzon határozatot a tisztviselő elvtársak politikai továbbképzéséről. Javasoljuk, hogy a Szakszervezeti Bizottság hozzon ugyanilyen határozatot, szervezze meg ezt. A szakszervezet a munkasvédelem terén a reális és a törvény által biztosított jogokért harcoljon, de az egyéni érdekvédelmet ne helyezze a gazdasági feladatok érdekei fölé.”

Minden valószínűség szerint — mivel ellentétben áll üzem elképzeléseinkkel — a tröszt öt elsősorban a külfejtés I. negyedévi üzemeltetése indította az általunk kért tervszámok megváltoztatására.

A téli időszakban azonban ezidélgi még mindig problémát okozott a külfejtésben és így nem valószínű, hogy üzemeltetése a mutatókat javítja.

Ugyanakkor az István II. aknai létesítmények beléptése ja-

Furcsaságok

MÁGLYAHALÁL FENYEGETTE ÖKET...

Nemrég az angol parlament eltörölte egy 1677 óta napjainkig érvényben lévő törvényt, amely szerint „mind-azok, akik időjárásról jósolnak, máglyán égettessenek meg”. A brit meteorológiai szolgálat dolgozóit nem is sejtették, hogy eretnek és a máglyahalál réme fenyegette életüket.

MAJMONK — EMBEREK

A Puerto Rico-i trópuskutató intézet érdekes kísérletet folytatott az állatkertben. A majmonkreceptbe embereket zártak, a majmokat viszont kiengedték. Az állatok pontosan úgy viselkedtek, mint az állatkert legtöbb látogatója: körülállták a ketrecek, ingerelték az embereket, banánhéjjal, gyümölcscsutkával dobálták őket...

NÖVEKSZIK AZ AUTÓZÁS KOCKÁZATA OLSZORSZÁGBAN

Olasz biztosító intézetek javasolták, hogy fel kell emelni az autósok biztosítási díját, minthogy állandóan emelkedik a közúti balesetek száma.

1962-ben 100 biztosított gépjárműre 43,16 baleset jutott (motorokerepárokat is beleértve), míg az előző esztendőben csak 43,04. Az elmúlt két esztendőben az autózás kockázata egyre növekedett.

A gépkocsibiztosítás Olaszországban nem kötelező, a parlament évek óta tárgyalja a biztosítás kötelezővé tételét.

MINDEN SZÁZ LAKOSRA JUT EGY SARLATÁN

Párizsban 50 000 különféle hűbajost tartanak nyilván. A jövődömondók, igazlások, tenyérjósok, stb. száma állandóan emelkedik. A Figaro közölte, hogy ebben a tekintetben Párizs minden rekordot megdönt: száz-lakosra jut egy sarlatán.

ERŐSEBB VOLT A KLUBSZERETET

Az egyik argentin városban a hatóságok két rendőrt állítottak a futballbíró mellé, hogy megvédjék a temperamentumos szurkolóktól. Am a bírót már az első mérkőzésen maguk a rendőrök verték meg, akikről kiderült, hogy a vereséget szenvedett klub szurkolói. A rendőrségen meg is vallották: „Vétünk beismerjük. Klubszereztünk erősebb volt a kötelességtudatral”.

ANGOL KITÜNTETÉSEK

Angliában a brit birodalmi érdemrend parancsnoki fokozatával tüntették ki Peter Brook-ot, a kiváló film- és színházi rendezőt és „nemesi rangra” emelték Stanley Matthewst, az 50 éves világhírű labdarúgó-sztárt.

A BEATLESEK ÚJ FILMJE

Walter Shenson, a Beatles első filmjének amerikai producere közölte, hogy február 22-én megkezdik a négytagú dzsessz együttes második filmjének forgatását a Bahama szigeteken. Akárcsak az „Egy nehéz nap után” című első Beatles filmet, a most készülő is az United Artists filmvállalat fogja terjeszteni.

Az amerikai fiataloknak egyébként még egy darabig le kell mondaniuk arról, hogy a körülrajongott Beatleseket ismét hazájukban fogadassák. Az USA és Anglia adóhatóságai között ugyanis nézeteltérés keletkezett a Beatleseket mintegy egymillió fontot kitevő amerikai bevételéről, amit mindkét ország között az adófelosztás. A Beatlesek mindaddig nem akarnak semmi tehermentül felépni, amíg az adózási veszélye fenyegeti őket.

Megjelenik a Filozófiai Kislexikon

A közeli napokban a Kossuth Könyvkiadó gondozásában megjelenik a Filozófiai Kislexikon. A terjedelmes kötet kiadását az utóbbi időben a filozófiai kérdések iránt megnyilvánuló óriási érdeklődés tette aktuálissá és szükség-szerűvé.

A könyv a dialektikus és történelmi materializmus tételeinek, az egyetemes filozófiatörténetnek, valamint a modern logika alapjainak tömör és mégis gazdag összefoglalását adja. Emellett elméleti igényű összegezt tartalmaz a körünkben oly időszerű kibernetika kérdéseiről, cikkeiben ismerteti a mai nyugati filozófia és szociológia főbb áramlatait is.

A kötetet terjedelmes bibliográfiai és filozófiai kifejezések magyarázata teszi teljessé, amivel a kiadó a jobb megértést és a tanulást kívánja megkönnyíteni, elősegíteni.

A Kislexikon ára 60 forint, s utánvétellel is megrendelhető a Kossuth Könyvkiadónál.

Tájékoztató oktatás polgári védelemre

Korábban már hírt adtunk róla, hogy Komlón több üzemünkben megkezdődött a 15 órás tájékoztató előadás-sorozat a polgári védelemre. A résztvevők arról hallhatnak, hogy egy esetleges katonai támadás idején milyen óvintézkedéseket tehetnek.

A Gépüzemben a múlt héten két olyan témakör szerepelt a programban, mint a lakosság általános feladata légitámadás idején, vagy az elsősegélynyújtás legfontosabb ismerete. Az érdeklődés azt mutatta, hogy a dolgozók megértik: mindenkinek szüksége van felkészültségre gyarapítására. Ezzel azt érik el, hogy adott esetben minimálisra csökkenjen — emberben és anyagban — a károsodás.

Horváth Géza, Kossuth-bánya polgári védelmi törzsparancsnok elmondta, hogy a tröszt legnagyobb üzemében a bányagépnél legjobb a részvételi arány. Kossuthon több mint 700-an látogatják a foglalkozásokat.

A legközelebbi időkben a következő témakörökről tartanak előadást: a szükség-óvóhelyek készítése, és azok

Könyvből Kossuth-bányán

Szombaton, január 16-án a Kossuth-bányai kultúrbizottság — az üzemi pártbizottság patronálásával — könyvből rendez. Az este hét órakor kezdődő zenés, táncos mulatságon 500 értékes könyvet sorolnak ki a résztvevők között. A könyvből színhelye az üzem újfürdői klubhelyisége lesz.

Komlói párbeszéd

Egy utca, ami nincs

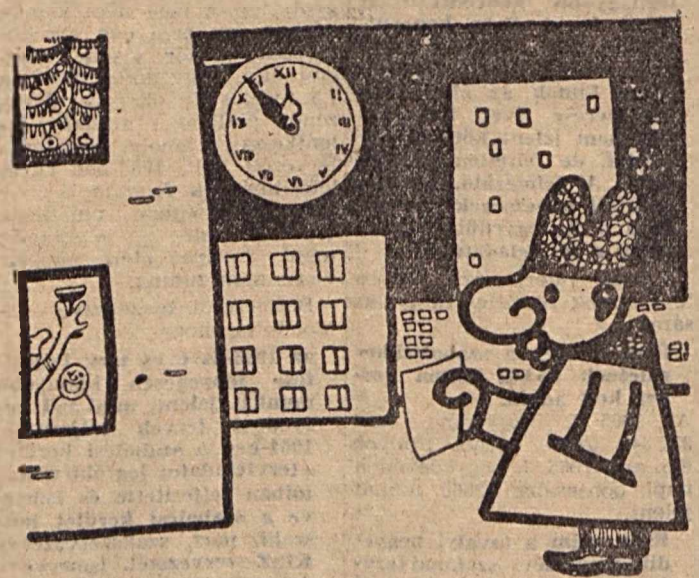
— Könyörgöm, mondja meg, hol lakom!
— Én mondtam meg, hogy maga hol lakik? Ember! Magának valami baja van.
— Lehet. De azért próbálja kitalálni... Nagyon szépen kérem!
— Na várjon csak. Itt lakik ebben a városban?
— Itt. Már nyolc éve.
— És most cserélt lakást?
— Á! Az ősszel múlt egy éve. Akkor utoljára.
— És nem tudja, hol lakik...
— Nem.
— Mondom, hogy valami baja van.
— Mi maga, orvos? Mit törődik az én bajommal?! Most nem meggyógyulni akarok, hanem hazatalálni.
— Na jó, jó, csak ne forgassa olyan vadul a szemét... Mondja csak. Reggel honnan jött ide, be a városba?
— Onnan balról, ni.
— Szóval Kenderföldről. És az utcára nem emlékszik?
— Eppen ez az! Erre nem emlékszem...
— Ej, ej, szegény. A memóriája...
— Mi az, hogy memória? Ilyen utca nincs.
— Nincs hát. Magának sincs. De azért próbáljon viszagondolni: Kenderföldnek a tulsó végéről jött, vagy az innensőről.
— Az innensőről.
— Alulról, vagy felülről?
— Hehehe... — Szarva között a tőgye. Középről.

— Akkor megvan. Eötvös utca?
— Nem.
— Gagarin utca?
— Nem. Lejjebb.
— Jóember! Maga a bolondját járhatja velem. Annak az utcának nincs is neve. Na jöjjön, hazavezetem... Ha hazaér, feküdjön le és hívasson orvost.

— Azt nem!
— Hát mit csinál?
— Rálehelek az ablakra.
— És?
— És rajzolk rá. Házakat rajzolk... Meg utcákat... És tereket is. És egyiknek se lesz neve. Jó, mi?

— Bernos —

ÚJ LAKÓTELEPEN (Avagy: nemcsak nálunk van így)

Vendég: Ugyan hol lehet az 367/478. sz. ház, a 69. lépcső, 981. sz. lakás? (J. Murzin rajza a Szovjet Híradóból)

Gondolatok a komlói Újszálló kulturális tervéről

Tudományos előadások és kisfilmek — Miért népszerűek a szellemi vetélkedők? — Nem lakni, élni kell a szállón!

Előző lapszámunkban hírt adtunk arról, hogy elkészült a komlói Újszálló első félévi kulturális munkaterv. Ez a tény önmagában nem is érdemelne pár soros közlemény-nél nagyobb nyilvánosságot. Jelentősége azonban kétségtelenül megnő, ha figyelembe veszünk néhány látszólag „mellékes” körülményt.

Az első ilyen az a különbség, amely a mostani állapotok és a néhány évvel ezelőti munkásszállások között nyilvánvalóan fennáll. Sokáig lehetne részletezni a fejlődést, amely a szálláson lakók kényelme, ellátottsága, pihenése, stb. tekintetében bekövetkezett. Párhuzamot lehetne vonni például az egykori vas-ágyak és a mai kényelmes heverők között. Azonban, kultúrpolitikai munkáról lévén szó, ez csak annyiban tartozik ide, amennyiben meghatározója és bizonyos értelem-

ben kifejezője a szálló kulturális életének.

Tagadhatatlan igazság, hogy

a környezete formálja az embert,

alakítja, módosítja igényeit. Ezáltal válik érthetővé, hogy amíg a régi, szükségmegoldás-ként működő szállásokon nem volt lehetőség sem a rendszeres kulturális életre, ma nemcsak a lehetősége, hanem a szükséglete is megvan ennek. Ezt elégitik ki, amikor munkatervbe programozzák egy-egy félévi kultúrpolitikai tennivalóit. De ezen túl — s ez a visszahatás sem hagyható figyelmen kívül — tovább élesztgetik, növelik a lakók ilyen irányú érdeklődését, igényeit.

Mielőtt a jelen félévi program részletes ismertetésére térnénk, még egy fontos körülményt figyelembe kell vennünk. Az Újszállót sok külföldi vendég látogatja (ha delegáció érkezik Komlóra, sohasem mulasztják el ennek megtekintését). Az elismerés

— különösen a „nyugatról” érkezők körében — egyöntetű; volt már olyan külföldi vendég, aki ezt a munkásszállót a szocializmus netovábbjának nyilvánította.

Miközben a felsőfokú dicséretet jólesően tudomásul vesszük, nem szabad elfelejtenünk, hogy ez a korszerű létesítmény ugyan nem a szocializmus „netovábbjává” de egy kis részévé csak akkor válik, ha nem csupán a lakók külső körülményeit emeli a pillanatnyilag elérhető legmagasabb színvonalra, hanem tudatos szocialista formálását is elősegíti.

Erről beszélt Csordás Antal, az Újszálló kultúrpolitikai felelőse is.

— Nem csupán szórakoztatni akarjuk a szálló lakóit — mondta —, bár ez sem lényegtelen. Azt szeretnénk elérni, hogy szabadidejüket tartalmasan, a művelődési lehetőségek minél több formájának kihasználásával töltsék el.

— S milyen eredményeket ért el eddig?
— A múlt félévi munkatervünket

az utolsó pontig megvalósítottuk.

Ezt, miként a mostanit is, az Ifjúság a Szocializmusért Mozgalom követelményeinek alapján állítottuk össze. Ennek keretében rendeztünk szellemi és sportvetélkedőket, tudományos ismeretterjesztő előadásokat, mozgósítottuk a lakókat az állami, szakmai és politikai oktatás különböző formáira.

A sportversenyeknek és a szellemi vetélkedőknek nem kellett különösebb „céger”. Az utóbbiakat egy-egy alkalommal 300–350-ak is végighallgatta. Nehezebb volt azonban népszerűvé tenni a tudományos ismeretterjesztő előadásokat. Egy évvel ezelőtt még előfordult, hogy a TIT, vagy más szervek előadói 8–10. jobb esetben 20–30 embernek tartották meg előadásukat.

— Aztán rájöttünk, hogy érdekesebb lehet tenni ezeket az előadásokat, s nem kell hozzá más, mint néhány jól megválasztott rövidfilm. Az első vetítéssel egybekapcsolt előadásnak már hetven hallgatója volt, s a továbbiakban

elértük a 130–140-es létszámot is.

Ezt a módszert természetesen a továbbiakban is alkalmazzuk.

Ugyancsak nagy figyelmet szentelték — érthetően — a szellemi vetélkedőknek.

— Az a tapasztalatunk, hogy amikor egy-egy témából vetélkedőt írunk ki, ugrásszerűen megnő a könyvtár látogatottsága, igen sokan tanulnak, készülnek a versenyre.

A négy vetélkedő közül a két elsőt „házon belül” rendezik: február 18-án földrajzi, március 19-én természettudományi kérdésekből. A másik két alkalommal szeretnék versenyre hívni a pécsi, újmészai munkásszálló kollektíváját.

A két szálló közötti versengés

természetesen nem korlátozódik erre az egy lehetőségre. A tröszt KISZ-bizottság kiírása alapján a félévi során különböző sportágakban — labdarúgásban, sakkban, asztali teniszben — is összeméri erejét, tudását a két kollektívával.

Pontonként hosszú lenne azonban ennyit is elegendő.

— Ez a tervvezet már jóval részletesebb és magasabb követelményeket tartalmaz, mint az előző félévi. Ezt a fokozatos fejlődést a jövőben is szeretnénk biztosítani — mondja Csordás elvtárs. — Az a célunk, hogy minél több lakót vonjunk a rendszeres kulturális munkába, s hogy ne csak „lakatlanok”, hanem éljenek is a szállón.

B. J.

A hét filmje

Nyugtalan nyár. János Zoltán filmvígjáték

ANKÉT

A nőtanács komlói városi bizottsága — klubnap keretében — ankétot tartott a Május 1 Művelődési Házban. Erre az alkalomra meghívták Némethi Irént, a Nők Lapja főszerkesztőjét is. Az ismert szerkesztő áttekintést adott a közkezdelt heti lap munkájáról, s élményszerűen számolt be a nemzetközi szervezetben végzett tevékenységéről.

Közlemények

A bányász szakszervezethez tartozó meszesi nyugdíjas alapszervezet január 17-én, vasárnap délelőtt 9 órai kezdettel tartja vezetőségválasztó taggyűlését a meszesi munkásszálló nagytermében.

Kérjük a tagok pontos megjelenését.

A nyugdíjas alapszervezet vezetősége

A bányász szakszervezethez tartozó komlói nyugdíjas alapszervezet január 15-én, pénteken délután 3 órai kezdettel tartja vezetőségválasztó taggyűlését a Komlói Május 1 Művelődési Házban.

A tárgy fontosságára való tekintettel kérjük a tagok pontos megjelenését.

A nyugdíjas alapszervezet vezetősége

Az újítási feladatterv megvalósításához a dolgozóktól várnak javaslatokat!

Rövidesen megjelenik az ideai program

A trüszti újítási csoportja már korábban bekérte az üzemelektől azokat a javaslatokat, amelyek megoldására az üzemeknek rendkívül nagy szükségük van.

Ennek alapján állították össze a Mecseki Szénbányászati Trüszti ideai újítási feladattervét, amely rövidesen már a dolgozók kezébe is jut. A feladatterv igen sokrétű témakört ölel fel. Így például a pécsbányaiak a porlekötés fokozására, a jövesztési munka megkönnyítésére, a fejtési munkafázisok egyidejűsítésére, a TH-gyűrűk gépi úton való kirakására kérnek véleményét, javaslatot.

A szabolcsi üzem vezetősége az újítási díjon felül 2000 forint pályadíjat fizet annak az újítónak, aki megoldja a TH-gyűrűk rablását sebességének meggyorsítását. Ezeröttszáz forint különpályadíjban részesül az az újító, aki javaslatával megelőzi a kötélpálya tartókötteleinek egyoldalú kopását. Köztudomású, hogy a futódevények a tartókötteleket egyoldalúan koptatják, ezért elemi szálszakadást idéznek elő. A kötélt hasznavehetővé válik, le kell cserélni. Olyan megoldásra lenne szükség, amely lehetővé tenné, hogy a köteleket a tartó-sarukban el lehessen fordítani. Ugyancsak javaslatot kérnek az István-aknai kötélpálya feladóállomásánál lévő szikréprőltilak üzembiztonságosabbá tételére. Szabolcsan, de általában

a legfőbb helyen, a behúzó-aknáknál nagy gond a gyakorlati eljészedés. A feladatterv erre kér megoldást. Az eredményes — ha javaslatát elfogadják és bevezetik — az újítási díjon kívül plusz 1500 forint különjutalomban is részesül.

A vasalások csak négy problémára kérnek megoldást, de ezek mindegyike — a maga területén — igen jelentős. Többek között meg szeretnék oldani a por száraz lekötését gumiszalagos szállításon. Jelenleg ilyen célra vizet használnak, ami eredményes ugyan, de együtt jár a vízesszén a szalaghoz tapad, felreholdást eredményez. Növekedjen a levegő páratartalma és jelentős mennyiségű csöveszék beépítése szükséges. Olyan megoldás kellene, amelynek alkalmazásánál a fenti hátrányok nem jelentkeznek.

A pécsbányáknak már hosszú ideje gondot okoz a Talbot kocsik üritése. Jelenleg ez a munka 40-50 percet vesz igénybe. Az üzem vezetői olyan javaslatot kérnek, melynek eredményeként ez az idő 10-15 percere csökken.

Azt természetesen továbbra is figyelembe kell venni, hogy a mosóba kerülő szén között 100x100 mm-nél nagyobb darab ne legyen. Hasonló problémát jelent az iszapot felületen keletkező hab. Itt olyan eljárásra lenne szükség, amely a habképződést megszünteti, illetőleg minimálisra csökkenti.

Az Építési Üzem vezetősége kézzel mozgatható könnyű darura, földlyukfúró berendezésre, falikötő készülékre, vakolatábrító kályhára, homokszárítóra, gépi meghajtású csigára kér javaslatot.

A legfőbb feladatot a komlói Kossuth-bánya adta. Sajnos, itt találni több olyan problémát is, amit már olvashattunk a tavalyi és az azelőtti feladattervekben is, s melyeket mind ez ideig még nem sikerült megnyugtatóan elintézni. Ilyen például a falazó idomkövek gépi felszállítása a falazó padozatra, a földható fúrószár 5-10 mm-es kutatófúrák számára vagy a mozgatható és szétszedhető falazó állás. Nehéz elhinni, hogy az újítók népes táborában ne akadna olyan, aki ezeket a problémákat megoldhatná.

Új problémaként jelentkeznek a meredek dőlésű, vastag szántelepelt leművelése. Itt természetesen alkalmaznak

többféle lómódszert, de most olyanra lenne szükség, amely fajlagos faanyagmegtakarítást és teljesítménynövekedést eredményezne, ezenkívül szempont még, hogy jól igazodjék a telep egyenletlenségeihez. Az ereszkék kihajtásánál nagy nehézséggel jár a készlet felszedése.

Meg kell oldani a rakodás gépesítését. A vasútforgalomban nagy nehézséget és jelentős kiesést jelentenek a sántorések. Ha a sín eltörik, meghibásodik, a vasúttelre is, valamint a felső vezeték visszatérése is. Olyan földelési és vezetési eljárásra lenne szükség, amelyvel a fenti hibák megszüntethetők. A bányászok egészségvédelmét szolgálná az az újító, aki megoldaná a porlekötést szárazfúrással.

Kétezer forint különjutalomban részesül az az újító, aki megoldja a gumiszalagok és páncélkaparók távolszerinti működtetését.

Régi kívánság, hogy szükség lenne olyan könnyen kezelhető, automatikus vagy félautomatikus eszlelfogóra, amelyen a bányabéli Diesel-mozdonyok is keresztülhaladhatnak. E témában Kovács János bányamérnök nyújt segítséget.

Béta-bányászati vezetői az elővájszi sebesség növelésére (TH-val biztosított vágatokban), meddővágat hajtásánál a robbantási munkálatok meggyorsítására, a fejtési teljesítmény és az előrehaladási sebesség növelésére, a vékony vagy elvetett teleprezések leművelésére, a Keleti-akna jobb kihasználására kérnek javaslatot.

A Zobák-aknaiak új szerkezetű szén-összelekapsolóra, kasból történő jeladásra, a nagy-csillék megfelelő fekézésének megoldására, új csillekcsatlakozó berendezésre, gyors légszűrőszekrényre, az ereszkék kihajtásánál rakodó és szállító berendezésre, falazóállvány készítésre, porlekötési eljárásra, vízszállító berendezés tisztítására; az Északi Bányászati Üzem — többek között — a széntörő berendezés megújítására, a széntartály gyors, lehetőleg gépesített letakarítására, új kutató-fúróberendezésre, melyvel legalább 10-15 méteres lyukakat lehet fúrni; a Szén-előkészítő Üzem a szénvíz-gálai idő csökkentésére, a

szénbunkerek telítettségének jelzésére, a vibrátorok tisztítására, a csillemegfúrák megszüntetésére, a csillekkihajtások gépesítésére; a Villamos Üzem automata átkapcsoló berendezésére, hordozható ellenállásmérőre; az Anyag-ellátó Üzem az érkező anyagok gépi úton való gyors és üzembiztos kirakására; a Karbantartó Üzem a lépcsőházi világítási energiapazarlások megszüntetésére, a lakóházi vízpazarlás megszüntetésére, a boylerek vízkölerakodását megakadályozó eljárásra kér választ, javaslatot, ötletet.

Időközi tanácsnagyi választás

Február 7-én időközi tanácsnagyi választást tartanak Komló hat — lemondás, elköltözés, illetve visszahívás folytán pillanatnyilag tanácsnag nélkül — választókerületeiben. Ezek a következők: 9-es (Majakovszkij utca 9-től 15-ig), 45-ös (Kacinczy utca 1-től 7-ig és 2-től 6-ig), 76-os (Bajcsy-Zsilinszky utca 1-től 19-ig és 2-től 10-ig, továbbá a Majális tér), 80-as (Béta- és III-as aknai lakóterület, valamint Koszonya-telep), és a 95-ös (Mánfa 1-től 60-ig, Sikonda és Vágott pusztja).

A választás előtti jelölgyűlések ideje és helye: 9-es körzet: január 19-én 17 óra, Kőkőnyös-nyugati párthelyiség (Zója utca); 45-ös körzet: január 22-én 17 óra, kenderföldi párthelyiség (volt Ságvári munkásszálló); 76-os körzet: január 26-án 17 óra, belvárosi iskola; 80-as körzet: január 20-án 16 óra 30 perc, Béta-aknai étterem; 95-ös körzet: 18-án 18 óra, mánsai iskola.

A Hazafias Népfrent városi bizottsága kéri az érdekelt választópolgárokat, hogy a jelölgyűléseken és a választásokon minél nagyobb számban jelenjenek meg.

Növekedtek a Kőbánya Vállalat feladatai

A Komlón székelő Dél-dunántúli Kőbánya Vállalat az előző évinél nagyobb területeket kapott az új esztendőre. A nazyharsányi, a polgárdi, a komlói és az erdőmecskei üzemek összesen 1 millió 460 ezer tonna követ kell adnia 1963-ban. Ez a mennyiség Polgárdi kivételével — ahol figyelembe vették, hogy a kőgyáron kimerülő félben van — minden üzem részére fokozott követelményeket jelent.

A termelés mennyiségén túl az új terv megkívánja az egyéb mutatók javítását is. A múlt esztendőhöz képest 1,9 százalékkal csökkenteni kell az önköltséget, s 1,3 százalékkal növelni a termelékenységét.

Javult a fegyelem, biztonságosabbá vált a munka Béta-aknán a „föld alatti KRESZ” révén

Több mint két éve már, hogy a komlói bányászok megjelent a „mumus”. Legalábbis akkor sokan annak vélték a rózsaszín kartonból készült, betélapokkal ellátott balesetelhárítási ellenőrző könyvecskéket. Különösen akiknek nem volt kegyerük a szabályos munka, s hadilábon álltak az ÁBESZ-szel. Nos, ma már senki sem „fél” ezektől a könyvektől — legfeljebb, akinek oka van rá, nem szívesen mutatja a sajátját. A tapasztalat azt mutatja, hogy ez a „föld alatti KRESZ” túltett célján: eredetileg adminisztratív eszköznek szánták a balesetek elleni harcban, de ma már a dolgozók számára az önellenőrzés lehetőségét és az önbizalom alapját is jelenti.

Nem nehéz bizonyítani, hogy ez így van — állítja Györfi Sándor, Béta-akna biztonági megbízottja. — Amióta meghonosítottuk az ellenőrző könyveket, egyrészt javult a fegyelem, megszüldült a biztonságtechnika, jobbá vált a munkamorál. Másrészt viszont... és az előbbieket főként ebből következik... nap mint nap tapasztalhatjuk az erkölcsi hatását is. A dolgozókra már egyetlen ellenőrzőkönyv elvétele is nagy hatással van, holott ez még nem jár anyagi hátrányokkal.

Egy-egy betélapról való megfosztás pedig — amellet, hogy ez a nyereségrészesedés húsz százalékgig terjedhető elvonásával jár — igen nagy szegénynek számít.

Itt van P. István esete. December 10-én elvette az egyes betélapját, mert tiszteltlenül, drasztikusan beszélt a felügyelettel, s tettelegességgel fenyegette. Nem sokkal később áthelyezték Zobák-aknára, de előtte felkereste az üzemvezetőséget. Miután elmondta, hogy megbánta a tettét, kérte, adnák vissza a betélapját, mert szegyei, hogy új munkahelyére „csonka” ellenőrző könyvrrel kell mennie. Persze, nem mindenki egyformán reagált az ellenőrző könyvecskékre.

Györfi elvtárs itt K. János esetét említtette példának. A fiatal dolgozó az 1:1-es, majd az 1:2-es szelvényét is elvették, s már az 1-es betélapja forgott kockán, de látólag mit sem törtődött vele. Ez után

a bányarendszel megbüntette.

mert az alapvágaton őrizetlenül égeve hagyta benzínlámpáját. A betélapját nem vették el, mert — mint azóta is

bebizonyosodott — ez a bűntetés is elegendő volt ahhoz, hogy megváltozzék. (Persze, ebben a szocialista brigádnak is nagy része volt, amelyben K. János dolgozik. A verseny értékelésekor ugyanis rossz pontokat jelent a brigádnak egy-egy betélap hiánya.)

Számtalan hasonló epizóddal lehetne magyarázni a számszerűen is kimutatható fejlődést. 1963-ban Béta-aknán 196 1:1-es ellenőrző szelvényt vettek el, a múlt évben csak 94-et. Az 1:2-esekből két éve 34, tavaly csupán 21 került ki az ellenőrző könyvekből. Igaz ugyan, hogy 1963-ban még 2:1-eset nem téptek ki és 1964-ben egy ízben már erre is sor került. Ez azonban nem rontja az előbbi eredményeket.

Lényegében az sem rontja — folytatja Györfi elvtárs —, hogy mind a két esztendőben egyaránt 11-11 1-es betélapot vettek el. Időközben ugyan

szigorítottuk a szabályozást, súlyosabban bíráltunk el olyan eseteket, amelyekért esetleg korábban nem járt volna büntetés. Tulajdonképpen ez is a fejlődés mutatja.

Valóban, a múlt évben két dolgozó „vált meg” az 1-es betélapjától, mert „rókalyukkal” lyukasított vágatot. Egy-két évvel ezelőtt ez még nem tartozott a legsúlyosabb szabálytalanságok közé.

A Zobák-aknai robbanás után különösen megszigorítottuk a süjtőlég-fegyelmet. Erre is jó eszköznek bizonyult az ellenőrző könyv. A nyugati aknáknál, amely most a légakna szerepét tölti be, tilos a dohányzás. Azelőtt ezt senki se vette szigorúan. Miután azonban itt nyolc 1:1-es elvették, a szabálytalanság megszünt.

Hasonlóan történt a bányában is. Amikor egyértelműen és szigorúan kötelezővé tették

a föld alatt

a teljesen zárt ruházatot, csupán egyetlen dolgozótól kellett elvenni egy ellenőrző szelvényt, mert erősen légombolkozott.

Igen hasznosnak bizonyult a módszer a márkafegyelem megszüldésében is. Miután önkiszolgálóvá tettük a márkarendszereinket, igen sok volt a szabálytalanság, ami egyrészt a műszakjegyzésnél, másrészt viszont a föld alatt lévő... és esetleg ott maradó... dolgozók ellenőrzésénél okozott zavarokat.

Emiatt 1963-ban 43 1:1-es és 3 1:2-es ellenőrző szelvényt vettek el. A múlt évben viszont már csak két ilyen szabálytalanságra került sor.

Hogy az ellenőrző könyv nem „mumus” — mondja Györfi elvtárs — azt az bizonyítja, hogy a dolgozók-nak fellebbezési joguk van. S ha igazukat érzik, élnek is ezzel.

A bányamentő

tárobán a „füstkamrába” való „bevetés”. Ezen a gyakorlaton áll, vagy bukik, hogy lehet-e valaki bányamentő. Aki

ezt kibírja, az nyugodtan mehet le a bányába gáz- és tüzkittörés esetén is. Ugyan- is a „füstkamrában” olajosrongyot, fűrészpont és más füstölőve égő anyagot égetnek és ebben a füstben kell két órán keresztül munkát végezni. És nem is akár- milyent. Nem ok nélkül nevezik a rossznyelvek a „füstkamrát” a pokoltornácának.

Horváth István derekasan állta a kiképzés minden fázisát, meg sem kottyant neki. — Sok ilyen munkány le- gyünre volna szükség — mutatott a bányamentő pa- rancsnok Horváth Istvánra a bányamentő vizsga után.

A bányamentős vizsga után nemsokára átesett a szó igaz értelmében a „tüzkérészségen”. A Széchenyi-akna hatodik szint négyes keletitől nyugatra lévő tizenegyes fejtésből tüzet jelentettek a diszpécsernek. Néhány pillanat múlva Horváth István lakásán is vészjelzőlámpa berregett a riasztócsengő. Percek alatt felöltözött és futva érkezett az aknára. Az első között szállt le a tűz színhelyére. Iszonyatos és félelmetes látvány volt nézni, ahogy recsegve-ropogva égve dől össze a fejtés.

Csak egy pillanatig dőbent meg a látottakon, hogy aztán annál nagyobb erővel fogjon hozzá a tűz elszigeteléséhez. Minden erejét megfeszítve küzdött az elemi erő megfékezésén.

Nemsokára kénytelen volt megismerkedni a metángáz borzalmos pusztító erejével. A kilencedik szint kerülővágatában történt a baj. Mint mindig, most is alattomosan tört elő a bányászok első számú közellensége, a metán. Pillanatok alatt három ezer csille szén várt elszállításra. Szerencsére emberek nem voltak a közelben. A gyilkos metán azonban az egyik elővájszi csapat munkahelye felé osont. Gyorsan cselekedni kellett. Horváth István és bányamentő társai futólépésben rohantak a ve-

Dr. G. J.

Üzemeink többsége csatlakozott a SZOT felszabadulási versenyfelhívásához

A tervek túlteljesítése, a szén minőségének javítása, az önköltség csökkentése a vállalások tükrében

A Szakszervezetek Országos Tanácsának 1964. december 30-i versenyfelhívása nagy visszhangot keltett a komlói bányászokban. Kossuth-bánya máris részletesen kidolgozott éves versenyvállalással reagált, s bejelentette csatlakozását Béta-akna és több más üzemünk is.

A Kossuth-bányai vállalat bevezetői hangsúlyozza, hogy hazánk felszabadulásának 20. évfordulója tiszteletére — az ehhez méltó munkasiker eléréséhez — szükséges a szocialista brigádmozgalom kiterjesztése és továbbfejlesztése. Ezzel válik megvalósíthatóvá, hogy legnagyobb üzemünk 1965. évi termelési tervén felül mintegy 13 000 tonna szén termeljen, azaz előirányzatát 1 százalékkal túlteljesítse.

A terv — és ezen túl a vállalat — teljesítésében

wagy szerepet szánunk a modern technikának

és technológiának. Így ebben az esztendőben mintegy 200 ezer tonna szén védőháló fejtecsből, 30 ezer tonnát pedig pajzsozó műveléssel kívánunk kitermelni. Tovább tovább a fejtecs acélbiztosító-szerkezetek kihasználtságát — e tekintetben elérik a 80 százalékos szintet — s ezzel az eddigig nagyobb területre terjesztik ki a korszerű biztosítást. A fenti két módon kívül szervezési intézkedésekkel is növelni kívánják a fejtecs előrehaladási sebességét. A vállalat szerint a ciklusos munkamódot tökéletesítésével elérik a frontmunkások napi 1,28 méteres átlagos előrehaladását. Ugyancsak növelni akarják az elővások kihajtásának gyorsaságát is.

A szén minőségét egyrészt a fejtecsben történő meddőválogatással, másrészt a koncentrációkhoz beépítendő két meddőválasztó berendezéssel javítják.

Lényeges mértékben növelik az idén az összüzem teljesítményt is. Ahhoz, hogy a termelékenység elérje a muszakonkénti 1410 kilogramm szén, mindenek előtt az improduktív létszámot kívánják csökkenteni, a produktív javára. Így felülvizsgálják a külszíni és bányabeli szállítást, a fenntartások és egyéb hasonló területek muszakigazdálkodását. A még előforduló „párhuzamos” munkákat megszüntetve, a felszabaduló létszámot közvetlenebbül termelő célra használják fel.

Ilyen lehetőség van például a VIII. szint két töltőbunkerénél, ahol a jelenlegi

munkamódot tökéletesítésével

muskonként egy-egy ember munkája megtekinthető. — Ugyancsak a termelékenység növelését, de még inkább a gazdaságosságot szolgálja, hogy az izapolárnál az eddigieknél nagyobb arányban használják fel a drágán termelt és költségesen szállított hirdi homok pótlására az eromú pernyét. Ezzel éves szinten mintegy 15 ezer köbméter homokot „spórolhatnak” meg.

Az önköltség vállalás szerinti csökkentéséhez — amely tonnánként 1,50 forint lenne — egyéb eszközöket és módszereket is felhasználnak. E tekintetben különösen az anyagok gazdaságosabb felhasználását vették számításba. Az év folyamán 25 ezer olyan TH-elemet kívánunk felhasználni, amelyet régi bányaműveletekből rabolni vissza és tesztelni használhatók. Fokozottabban takarékoskodnak a bányafával is. A 10 tonnánkénti fajlagos fafelhasználást 0,3 köbméterre akarják csökkenteni. Ezen belül az olcsóbb, hazai termelésű keményfa felhasználási arányát 24 százalékra növelik.

A vállalat részletes intézkedéseket tartalmaz a baleset-

elhárítás hatékonyabbá tételére is. A balesetek gyakorisági mutatóját az előző évhez viszonyítva mintegy 2 százalékkal szeretnék csökkenteni. Ennek érdekében az üzemi technológiai előírásokat — sokszorosított könyvecské formájában — minden dolgozó rendelkezésére bocsátják.

Nagyobb gondot fordítanak

a hagyományos balesetelhárítási oktatás színvonalának növelésére, s fokozott szigorral követelik meg a szabályok betartását is.

Ezek a követelmények csak a dolgozók fokozódó szocialista öntudata mellett válhatnak valóra. Ezért válik szükségesé — mint bevezetőül írta — a szocialista brigádmozgalom fejlesztése. Külön figyelmet szentelnek a brigádokon túl

a szocialista körletek,

műhelyek kialakítására, amelyekben a fizikai dolgozókon kívül a muszaki vezetők és középkaderek is részt vesznek.

A Béta-aknaiak részletes vállalása még nem készült el,

de a verseny szervezése máris a SZOT felhívása szellemében folyik. A munkacapatok nagy része tanújelét adta, hogy részt kíván venni a felszabadulási versenyben. Bétán is a szocialista brigádok vétekedése képezi a verseny „magját”. A két legnagyobb múltra visszatekintő szocialista brigád, Papp Lajos, illetve Pfeiffer Alajos fejtecsi kollektívája máris párosversenyben áll egymással.

Emellett a többi szocialista brigád is nagy figyelmet szentel a most összeállítás alatt lévő vállalásában a felszabadulási versenynek.

Tanácskoztak a szabolcsbányai szocialista brigádok

Alig, hogy nyilvánosságra hozták az 1965. évi termelési terveket, a húzóerő, a dolgozók legjobbjából alakult szocialista brigádok máris összejöttek, hogy szavukat hallassák, és a felemelt terv teljesítésére vonatkozóan az ünnepi évforduló, hazánk felszabadulásának 20. évfordulója jegyében tegyék meg vállalásukat.

A Puskin Kultúrotthonban az elnöki asztalnál helyet foglalt Tihanyi János elvtárs, a Szakszervezetek Megyei Tanácsának küldötte, Kiskúti Ádám elvtárs, a tröszt-pártbizottság képviselője, Tátrai József üzemvezető, Szokola Ferenc főmérnök, Győző Jenő párttitkár és Dobszai Mihály, az üzemi szakszervezet bér- és termelési felelőse. Velük szemben mintegy 500 bányász töltötte meg a termet.

A megnyitót után Szokola Ferenc főmérnök ismertette az üzem 1965-ös tervfeladatait és az üzem vállalását.

Az üzem vállalja, hogy termelési tervét 100,5 százalékra teljesíti, ami 4370 tonna többletermelést jelent.

A muszaki fejlesztés terén a fejtecs alapvágati és keresztvágati szállítást a második negyedévtől kezdődően 100 százalékgig képesíti, és az 1964. évi 1,30 méteres átlagos fejtecs sebességét 1965-ben napi 1,40-re emeli.

A célkitűzések megvalósításánál az üzem a legmészszebbmóddal támaszkodni kíván a dolgozók kezdeményezésére, melyet a pártszervezet, a szakszervezet, KISZ-szervezet és az üzemvezetés közös összefogásával old meg. Szokola elvtárs beszámolóját követően a körletvezető bányamesterék és helyetteseik ismertették a körlet dolgozóit előtt álló feladatokat, azok megoldását célzó intézkedéseket. Lajtai Béla bányamesterhelyettes többek között a következőket mondta: 1964-ben az előkészítő körletben 17 szocialista brigád 260 fővel dolgozott, 1965-ben eddig 20 brigádunk van 346 fővel.

A körletnek ebben az évben 550 folyóméterrel több feltáró vágatot és 1306 méterrel több vegyes elővágatot kell kibajtani.

Ezt az előrehaladási sebesség növelésével lehet elérni. Vereckei István géposztályvezető a gépi berendezések és a koncentrációba beépített 5-6 szállító berendezés biztonságos működése érdekében azok karbantartását, és egyszerű kezelését jelölte meg feladatul a termeléshez szükséges energia és gépi szállítási biztosítása mellett. Az új csillék hiánya miatt a csillékjavítást gyorsítani kell, ezzel egyidejűleg 600 milliméteres nyomtávra kell átalakítani a mozdonyokat, csilléket, rakodógépeket. Az ezután felszólaló brigádok nevében tettek vállalásokat a terv teljesítés érdekében.

Tóth Mihály a Barát csapat nevében a tervteljesítés mellett vállalta, hogy csapatukból többen elvégzik a segédvágári és vágári tanfolyamot, a tanulás miatti muszakcerüket csapaton belül megoldják és a szabolcsi övadásban 150 óra társadalmi munkát végeznek.

Nagy László a diesel-mozdonyserelők kérését tolmácsolta, amely egy külön mozdonyjavító műhely felállítását jelent, ugyanakkor az anyagtakarékoság érdekében a mosóolaj többszöri felhasználását ígérte.

Csapláros György a Mészáros János szocialista KISZ-brigád versenykihívását ismertette, melyben a fejtecs csapatokat hívják ki munkaversenyre, és vállalják, hogy fejtecsi tervüket 101 százalékra teljesítik, a palaszalalékat pedig 3 százalékra csökkentik.

Ezt követően többen tettek vállalat csapatuk, illetve brigádjuk nevében, így például az Ipacs Sándor brigád csatlakozását jelentette be a Mészáros brigád versenykihívásához, Grünfeld Nándor a palahányóli brigád nevében az anyagtakarékoság területén a szén visszarostálást és a fa- és vasanyagok visszanyerésére célzó vállalatot tett.

Végh István vágári a fejtecs csapatok nevében sürgette a fejtecsben lévő nem megfelelő állapotú gépek kicserélését, és a gépekhez szükséges olaj helyszínre szállításával azok jobb kezelési lehetőségét. A szocialista brigádok tervteljesítése érdekében helytelen a brigádok összetételét változtatni. Kérte, hogy egy-egy összeszokott csapatot ne bolygassanak meg.

Trónfosztás

„Híresebb vagyok, mint az Eiffel-torony, nevezetesebb, mint a Niagara-zuható. A párizsi lányok — és rajtuk kívül még sokan a világban — engem utánoznak.” Néhány évvel ezelőtt tette ezt az — enyhén szólva — öntudatos nyilatkozatot a nagy „B. B.” azaz Brigitte Bardot.

De a legutóbbi időkben új női bálvány tűnt fel Franciaországban. Az új bálvány karcsú, szőke, apród-frizurát visel és húsz éves. Sylvie Vartan-nak hívják. Az ifjú Sylvie eleinte — 18 éves korában — szintén Bardot-t utánozta. Am aztán — igen életmes bátyja, Eddie segítségével rájött, hogy Franciaországban elepe volt a sok megatonnájú szex-bombák robbanásából. Elhatározta hát, hogy — romantikus lesz.

Egyszerű ruhásként csúsztatott, megkonstruálta az apród-frizurát és arról nyilatkozott, hogy nincs szebb, mint kéz a kézben csónakázni egy hatyús tavon, a hold alatt... A párizsi lányok — és fiúk — rövidesen „megették”, amit

A hozzászólások lezárása után Győző Jenő, a szabolcsi üzem pártbizottságának titkára foglalta össze az értekezlet eredményeit.

Hasznos kezdeményezés volt a brigádok összehívása — mondta. A felajánlások elősegítik az üzem 1965. évi feladatainak teljesítését. Sajnos üzemi szinten negatív jelenségek is mutatkoznak főleg a munkafegyelm kérdésében. Öröndetes viszont, hogy a szocialista brigádokkal ilyen problémák nem jelentkeznek. Az új MT rendelkezései elősegítik a törzsgárda és ezzel együtt a jobb eredmények kialakulását. Az elhangzott vállalatokban többször említésre kerül a politikai munkában való részvétel. Szükséges is ez, mert az elmúlt év politikai oktatásain bizony a szocialista brigádok tagjai közül kevesen jelennek meg. Az 1965. év nemcsak Szabolcsbányára, hanem egész népgazdaságunkra nagy feladatokat szab. Üzemünk vonatkozásában a 670 millió beruházásnak ebben az évben már gyümölcsözni kell. A felszabadulás 20. évfordulóját jó eredményekkel kell megünnepelni. 1965. első dekadjának eredménye, amely 92 százalék, alacsony fejtecs teljesítmények következménye. Hogy már a január hónapot se keljen adóssággal zárni, feltétlenül nőni kell az egyéni teljesítményeknek, melyet az üzem, a párt és az egész népgazdaság elvár bányászainktól. — fejezte be az értekezletet hozzászólásával a pártbizottság titkára.

Biztató sikerek az ismeretterjesztésben

Sikeresen fejezte be a pécsbányatelepi Zalka Máté Művelődési Otthon az új népművelési évad első negyedévét. Különösen az ismeretterjesztés volt igen népszerű. A 16 előadást 1268-an hallgatták végig. Szemléltető anyagként 4 nagyfilmet és 22 kisfilmet mu-

tattak be. A legsikerültebbek az Ifjúsági filmszeminárium, a Bányászakadémia, az Ifjúsági Klub előadásai voltak.

Szemléltető anyagként 4 kiadványt 45-en vettek részt. A képzőművészeti és helytörténelmi kiállítást 1282-en tekintették meg.

— JELENTŐS FELÚJÍTÁSI MUNKÁKAT kezdett a DEDÁSZ komlói üzemvezető-sége. Az Újtelepen máris megkezdtek a hálózat rekonstrukcióját — amelynek során vastagabb keresztmetszetű vezetéseket szerelnek fel és új transzformátorokat is üzembe helyeznek —, ugyanakkor folyamatban van a béketelepi, a Bajcsy-Zsilinszky utcai és a Kökönyös-keleti munkák előkészítése is. A rekonstrukció célja az áram- és feszültség ingadozás csökkentése.

— ÚJ NÉV ALATT DOLGOZIK január 1-től a volt Komlói Állami Építőipari Vállalat. Az új év kezdetétől nemcsak munkaterületét tekintve, de hivatalosan is Tolna megyei Építőipari Vállalattá nyilvánították, s megkezdtek közponjának áttelepítését Szekszárdra. A vállalat továbbra is megtartja komlói munkaterületét; az itt maradó építésvezetés és szakipari részleg nemcsak a megkezdett munkákat fejezi be, hanem új építkezéseket is kezd. Így például az Oslatón máris hozzakezdtek az új lakóépületek előkészítéséhez.

— TOVÁBBKÉPZÉS KEZDŐDIK ebben a hónapban a komlói Szénelőkészítő Üzemben a kötélpálya csatlósai részére. A nyolcvan órára tervezett tanfolyam tematikáját „házilag” dolgozták ki, tartalmazza a megfelelő szabályzatok ismertetését, az alapvető villamossági tudnivalókat és egyéb, az üzem szempontjából fontos ismereteket. A továbbképzés elsődleges célja a balesetek megelőzése.

— ÚTTÖRŐ KARNEVÁLT RENDEZTEK szombaton délután Komlón, a Zrinyi Művelődési Ház klubjában. Mintegy 150 iskolás — a város úttörőcsapatainak legjobbjai — vett részt a jelmezversennyel, tombolával, szellemi totóval egybekapcsolt táncos karneválon. A rendezvényt az úttörőház vezetősége szervezte.

— KÉT ISMERETTERJESZTŐ ELŐADÁST tartanak ma Komlón. Délután 5 órai kezdettel az Iparitanuló-intézet kulturteremében „A mi városunk” sorozat harmadik részeként Csizmadia Sándor tart előadást a régi Komló története 1945-ig címmel. Délután hat órakor a Zrinyi klubjában kerül sor „A zene szerepe társadalmunkban” című sorozat negyedik előadására. Ennek keretében Tóth Ferenc zenetanár az operákról ad ismertetőt.

— MEGKEZDŐDTEK A „KI MIT TUD” VERSENYEK Komlón. Az első körzeti vetélkedőt január 10-én, vasárnap tartották a Zrinyiben. A második és harmadik körzeti versenyre 16-án, szombaton, illetve 17-én, vasárnap kerül sor. Az előbbi az Iparitanuló-intézetben, az utóbbit a Kossuth-bányai klubban tartják, egyaránt 17 órai kezdettel. A városi bemutatót január 30-án, a Zrinyi Művelődési Ház nagytermében rendezik.

— NAGYREVÍZIO KEZDŐDÖTT vasárnap január 10-én a Pécsi Hőerő Vállalat komlói üzemében. Négy kazán és a segédberendezések felújítása körülbelül három hónapot vesz igénybe. Az üzemeltetést csak az éppen javítás alatt álló egységeknél szüneteltették. A város áramellátását az országos kooperáció révén a felújítás alatt is zavartalanul biztosítják.

— ELŐJEGYZÉSEKET VESZ FEL a könyvesbolt — az üzem könyvtérjesztőkön keresztül is — a közeljövőben megjelenő hatkötetes Természet-tudományi Lexikonra és a Magyar Irodalom Története sorozatra, amelynek első két kötetét már megjelent.

— KÉT ÚJ UTCANEVET hagyott jóvá a közelmúltban a Komló városi Tanács V. B. Eszerint a Berek utcai deltától az új gimnáziumig terjedő rész a Felszabadulás útja, a gimnázium és a víztározó közötti új település az Alkotmány utca nevet kapta.

— ÚJ RÉSZLEGEKKEL BŐVÜLT a Komlói Városgazdálkodási Vállalat. Ennek folytán a jövőben ez látja el a városi tanács intézményeinek — iskolák, óvodák, bölcsődék, kórház, stb. — építőipari munkálatait. Ezután a lakosság ilyen jellegű szolgáltatási igényeit — építkezés, festés és mázolás, vízvezeték- és villanyzerelés, kályhaépítés, parkettázás, stb. — is a Városgazdálkodási Vállalat elégíti ki.

— AZ ANYAGELLÁTÓ KISZ-SZERVEZETE kétnapos kirándulást szervezett Harkány-Siklóra. A fiatalok a megye érdekességeivel ismerkedtek ez alkalommal.

— NÉVADÓ ÜNNEPSÉG PÉCSBANYÁN. Január 2-án a Széchenyi-aknai külszíni KISZ-szervezet névadó ünnepséget rendezett a pécsbányatelepi Művelődési Házban, ahol Kardos Ferenc KISZ-tag gyermekének adták nevet. Az Ifjúsági szervezet nevében Holub Ernő KISZ-útkár üdvözölte a szülőket, s az újszülött részére takarékkönyvet adott.

— AZ ORSZÁGJÁRÁSEZETŐI TANFOLYAM során következő előadását holnap, január 13-án 14 órakor tartják a Déryné utcai művelődési házban. Ez alkalommal két útvonal ismertetésére kerül sor. A következő két előadást január 25-én, illetve február 3-án tartják a fenti helyen.

— ÚJ HELYRE KÖLTÖZÖTT AZ ÁLLAMI BIZTOSÍTÓ komlói fiókja. A Nemzeti Bank fiókjának áthelyezése után az AB elfoglalta annak Kossuth utca 51. szám alatti volt irodáját, s ezennel itt fogadják az ügyfeleket.

TÍZHETES ÉJSZAKA

Az olasz Alpok négy falucskájában, Postonében, Barlascóban, Gittanában és Lezonóban február végéig nem láthatják a napot: a magas hegyekkel körülvett, keskeny völgy mélyén élő emberek december 21-én búcsút vettek az éltető napfénytől.

Búcsú a bányaváros egyik jeles építőjétől

Mindig megrendítő egy fiatal halála, ha még ha szorgos, példamutató emberről van szó. Ilyen adottságokkal bírt Ebert János is, aki december 29-én töltötte be a 39. évét, s január első napjaiban súlyos szívbetegeiben meghalt.

Szeptemberben még ott volt a Zobák-aknai építkezésen. Hozzá tartozói, orvosai sokszor figyelmeztették, őt azonban fűtötte az alkotó vágy, s az utolsó hetekig sem hitte, hogy ilyen beteg. S most itt állunk megrendülve: két kislánya, a 6 éves Beácska, a 10 éves Nellike, a kitűnő feleség, az áldozatokat nem sajnáló három testvér, az öröklé szerető édesanyja, az igazságra, a becsületre nevelő édesapa, a rokonok, az ismerősök, a munkatársak egész sora.

Mindannyian szerettük, tiszteltük. Mint építészvezető Szászváron kezdte — 1948-ban — s egy évvel később már Komlón szervezte, vezette a munkát. Többek között nevéhez fűződik a kökönyösi városnegyed, a szénosztályozó, a Zobák-akna és lakótelepek építése. Hatvanegyben, amikor a bányaváros tíz éves jubileumát ünnepeltük, ő bocsátotta rendelkezésünkre az építésről általa készített felvételeket, dokumentumokat. Közvetlenül is dolgozott a trösztnél, mint műszaki ellenőr.

Kitűnő szakember, igazságos vezető, példás családapa volt. Ezért érezzük lesújtónak a hírt: Ebert János nincs többé.

Amikor Szászváron — szülőfalujában — utolsó útjára kísértük, hogy végső búcsút vegyünk tőle, a Zobák-aknai vezetők méltán emlékeztek meg róla.

Az újonnan létesített harkányi üdülő várja a bányászcsaládokat

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezután került sor az épület teljes átalakítására. A tröszt rövid idő alatt 3 millió forintot fordított az épület felújítására, a berendezések beszerzésére és medencék építésére.

Igy hát megszületett a harkányi bányászüdülő, ahol a tröszt dolgozó egész éven át üdülhetnek. Egy-egy kéthetes turnus alkalmával 121 fő üdülhet, plusz a családok gyermekei. A zobák kettő és háromgyasak, hasonlóak a tröszt alsó-bélatelepi üdülőjéhez. A szakszervezeti trösztbizottságtól kapott tájékoztatás szerint a beutalási díjak megállapításánál SZOT normát vettek alapul. Ennek értelmében a kétheti üdülésért vállalati dolgozó 196 forintot, hozzátartozó családtag (feleség és 14 éven felüli gyermek) 364 forintot fizet. Az üdületéből befolyt összeg és a tényleges ráfordítás közti különbséget az igazgatói alap jótéti keretéből fedezik. Itt kell még megjegyezni, hogy az üdülőbe 3 éves kortól lehet gyermeket vinni, akik részére külön gyermekágyat biztosítanak. Egyébként a gyermekek után progresszíven kell fizetni az üdülési díjat.

A beutaltak az üdülés rendjéről részletes felvilágosítást kaphatnak az üzemek szakszervezeti bizottságaitól, s a helyszínen az üdülő gondnokától.

A tröszt vezetői gondolkodtak arról is, hogy a beutaltak bent is élvezhessék a termálfürdőt. Az üdülő kertjében létesítettek egy felnőtt és egy gyermek-medencét. magában az üdülőépületben pedig két szobát rendeztek be négy káddal. Igaz, jelenleg majd csak a kádfürdőket használhatják a beutaltak, de az év folyamán teljessé teszik a medencéket, s a jövő télen már a szabadtéri strandolást is élvezhetik a bányászok.

A beutaltak étkeztetését a Mecsekvidéki Üzemi Vendéglátó Vállalat végzi. A napi háromszori étkezést 17,50 forintos anyagnorma mellett biztosítják. A beutaltak háromféle étel között válogathatnak. Az étteremben preszó is van, amely naponta 10 órát tart nyitva.

Tekintve, hogy a beutaltak többsége reumatikus bántalmakban szenved, a tröszt vezetősége gondoskodott orvosi ügyeletről is. Naponta két órát szakképzett orvos tartozkodik az üdülőben, tanácsokat ad, megvizsgálja a hozzá fordulókat. Ezenkívül lehetőség van arra is, hogy akiknek szükségük van rá, az SZTK útján fürdőjegyet kaphassanak a közeli kórházba.

Nem lesz hiány szórakozási lehetőségekben sem. Televízió, rádió, könyvtár, asztali-

tenisz, rex-asztal, különféle társasjáték áll a vendégek rendelkezésére. A környék nyáridőben igen alkalmas kisebb kirándulások megszerzésére.

Befejezésül meg kell említeni, hogy az építők igen egyszerű munkát végeztek. Valószínűleg újvárosolták a régi épületet. De nem kis feladat hárult a takarítószerelőkre, hiszen nekik kellett rendbe tenni a fojcsókat, a szobákat, a különféle helyiségeket. Most azonban ragyog minden, a padló-

kőfényesek, szépek a berendezések, az ágyak, asztalok, székek, függönyök — minden. Elismerés és köszönet azoknak, akik ezt tették.

A Mecseki Szénbányászati Tröszt harkányi üdülőjében február 2-án kezdődik az üdültetés. Minél többen vegyék igénybe ezt a lehetőséget, hiszen a két hét alatt nemcsak kipihenhetik fáradalmaikat, hanem egészségre is sokat javulhatnak.

Kép és szöveg: Csécsényi Zoltán

Új lakók a Béta-aknai telepen

Új lakásokban, új lakók között járni mindig jó érzés. S különösen jó, ha a frissen birtokba vett otthon csak örömet jelent, s nem ad okot panaszra. Persze, ez ritkán fordul elő, de mint a Béta-aknai lakótelepen átalakított, s nemrég átadott lakások bizonyítják — megtörténhet.

Az első dicsőretet a Karbantartó Üzem építési részlegének munkájáról Gungl Ferenc üzemvezetőtől hallottam, a többi — Böröcz János munkáügyi vezető társaságában — maguktól a lakóktól.

Elsőként az egyemeletes épület földszintjén Pataki József vájár kétszobás lakásába kopogtattunk be.

— Nagyon elégedettek vagyunk a lakással — mondta a „házigazda”, miközben új otthonának minden helyiségét megmutatta. — Különösen, hogy azelőtt nem a legjobb lakásviszonyok között éltünk. Egy háromszobás lakásban volt társbérletünk. A szomszéd-

dokkal jól megértettük egymást, de hát nekik is két gyerekük volt, nekünk is. Így sokkal jobb, kényelmesebb.

Kevés módosítással leírhatnám ugyanezt a véleményt még tizenhatszor. Itt van például Kozmann Ferenc, az egyik szobakonyhás lakás bérletje. Azelőtt Magyareregnyről járt az üzembe, s ott szintén rossz körülmények között élt.

Márkus András fiatal házaspár — négy hónapja „került össze” feleségével —, s most egy garzonlakás „tulajdonosa”. Eddig albérletben lakott, s egy kicsiny, bútorozatlan szobáért 400 forintot fizetett havonta, plusz a szolgáltatási díjak felét.

Kollár László fiatal technikus és felesége is végigjárt néhány albérletet — egész „rémtörténeteket” meséltek ezekről —, míg „kikötötték” a szobakonyhás lakásban. S éppen jókor, hisz néhány hónap múlva várják az „utódot”. Hogy elégedettek és örülnek-e? Azt hiszem, felesleges a kérdés.

Megoldott és elintézésre váró panaszok

Naponta több ezer ember utazik — helyi és távolsági buszokon. A javuló szolgáltatás mellett is akad néhány panasz.

Komlón nemrég olyan észrevételt juttattak el hozzánk, hogy az aknai járatok a városi megállóknál nem mindig állnak meg. Utast abban az esetben sem vesznek fel, ha férőhellyel rendelkeznek. A panasz orvoslására kértük az illetékeseket.

Varga József üzemigazgató — Futár János pályaválasztó elöljárójának elöljárójának — január 7-én olvan értelmű forgalmi rendelkezést adott ki, melyben kötelezi a személyzetet a jobb utasszállításra.

Ezek szerint a Zobák-aknai járatoknak mindenképpen meg kell állniuk az alábbi megállóknál: gesztenyési italbolt, kőbánya, Anna-akna. A Béta III-as aknai kocsit vezetőit kötelezték arra, hogy a III-as aknai alsó, a Kossuth-aknai, a Fürst Sándor utcai és a Pécsi úti megállóknál fel kell venniük az utasokat.

Minthogy a gépkocsivezetők is ellátták jeggyel, így abban az esetben is el kell vinniük az utasokat, ha kalauz nincs a járaton.

Régóta megoldatlan problémát intéztek el azzal is, hogy a délután 5 órakor Béta-aknára induló bódés kocsit helyett munkást szállító autóbust, vagy Ikarust állítsanak be. Ez utóbbit máris megvalósították az érdekeltek.

A távolsági diák-járatok esetében figyelemre méltó javaslatot küldött hozzánk Szemerly Tamás komlói olvasónk.

Levelében kifogásolja, hogy a reggel 6.40-es diákbusz sok esetben leahagyja a tanulókat. Mint megírja nem egyszer megismétlődik, hogy a hét-órás vagy az ennél későbbi kocsival sem tudtak bemenni a diákok. Elsősorban a Petőfi tériekre gondolt, bár megemlíti, hogy a márfiai helyzete sem jobb.

Kéri az AKÖV intézkedését a 6.40-es diákbuszra ne vegyenek fel polgári utasokat, s így a kökönyösi és márfiai diákok is felférnek. Egyébként a bérletkiadásból pontos létszám áll rendelkezésre az AKÖV-nek.

A kérés indokolt, hiszen különösen a téli időszakban nem szerencsés várakozni.

Egy másik hozzánk küldött levél — Nagyiván Károly

beadványa — a tehertaxi beállítását szorgalmazza.

Felveti, hogy Komlón a lakosság körében állandó problémaként jelentkezik a különböző szükségleti cikkek házhozszállításának gondja. Ugyanez a helyzet az építkezéshez szükséges kisebb mennyiségű építőanyag leszállításánál. A TEFU-nál van ugyan néhány kis kocsit, ennek igénybevétele azonban mindig bizonytalan. A fuvarigény kielégítése annál inkább indokolt, mert a város eléggé szétszórta településekből áll, nem beszélve a rossz terepviszonyokról.

A levélíró kifejezésre juttatja, hogy az AKÖV-nek is lépést kell tartani a fejlődéssel, ilyen tekintetben is többet kell törődni az igények kielégítésével.

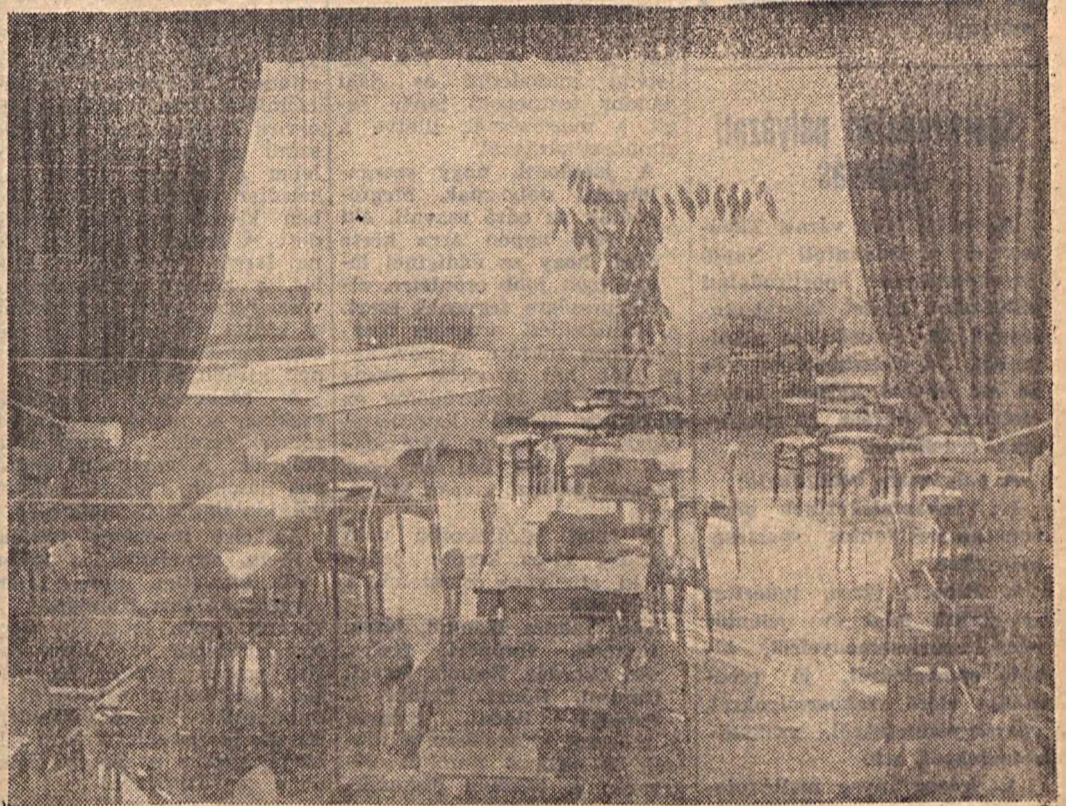
Hírek a komlói boltokból

A Kossuth utcai vasműszaki boltban közölték, hogy ez év elejétől olcsóbban hozzák forgalomba a rádió- és televíziósvevők, a tranzistorok és rádió-, illetve tv-aklatrészek egy részét.

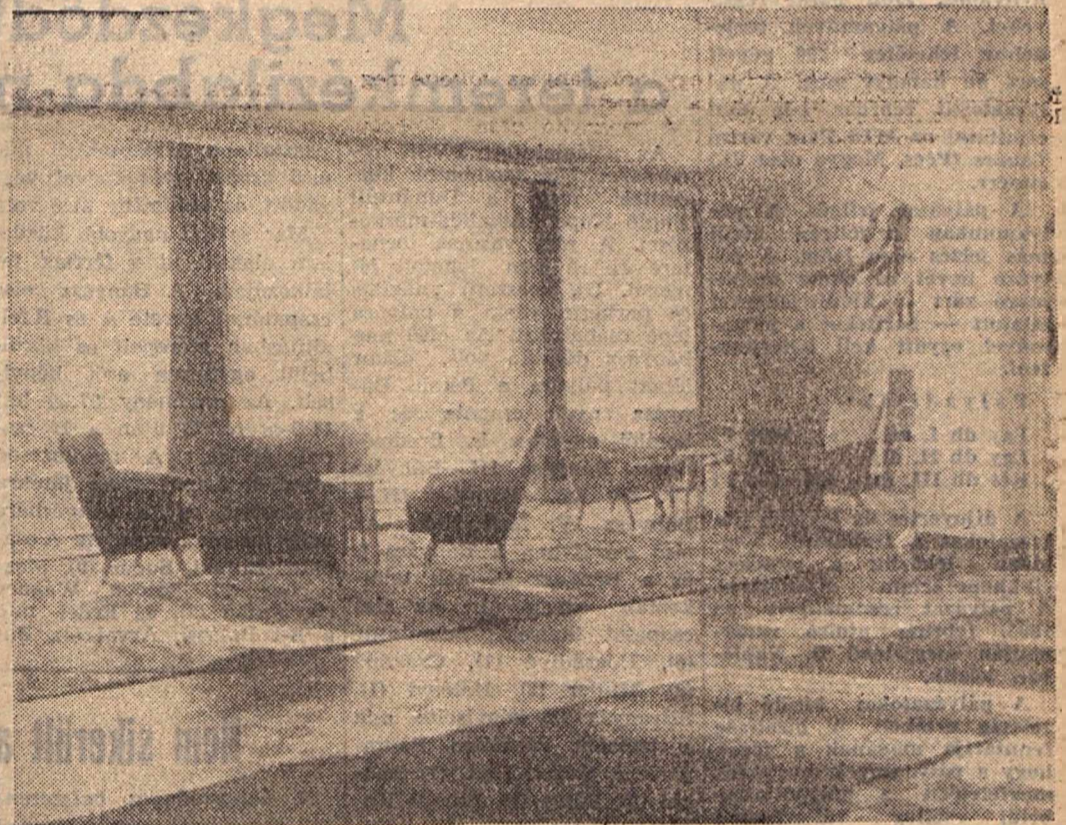
Ugyancsak a Kossuth utcai méteráru bolt adta a kellemes hírt, hogy az idén tovább bővítik az OTP-részletvásárlásokat. Jelenleg a 2000 forintot felüli, készen, illetve méterben kapható ágynemű vásárlására, a függönyárura és a velúrszőnyegekre terjed ki a tizenkét hónapos hitelakció. Az említett cikkek közül nagy választék található az üzletben.

A Bástya felsőruházati boltban a téli idénynek megfelelő árucikkek közül található nagy választékot a vásárlók. Újdonságnak számít a férfi bundacipő, de emellett a „hagyományos” téli lábbelik — bakancsok, bilgeri csizmák — is megtalálhatók a cipőosztályon. A ruházati részlegnél divatos félkész- és készruhákat árusítanak.

Szintén bő árukészlettel várja vásárlóit a maradékbolt. Jelenleg a női és férfi szövetek tarthatnak igényt a legnagyobb érdeklődésre. Az előbbiek 72-től 110, illetve 180-tól 200 forintig terjedő méterenkénti áron kaphatók. Az utóbbiak ára 90 és 240 forint között változó.

A nyolcvanszemélyes étterem és preszó

A folyosókon izlésesen elhelyezett székek és asztalok várják az üdülőket

Ilyenek a szobák belülről

MECSEKI Bányász

A MECSEKI SZÉNÁNYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 3. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. JANUÁR 19.

Valaki hiányzott....!

Zobák-akna szocialista brigádjának képviselői a napokban értekezletet tartottak Komlón, a Május 1 Művelődési Ház kiselőadó termében. A megjelentek előtt Jazbinsek Vilmos ismertette a bányászati feladatokat. Örömmel közölte, hogy Zobák-akna az utóbbi hetekben egyre jobban termel, s az üzemek közötti versenyben már az elsők között áll. Elmondotta, hogy a jövő hónap rendkívül nagy jelentőségű az üzem életében: ha sikerül minden munkahelyet a terv szerint előkészíteni, akkor megalapozták ideai tervteljesítésüket. Ehhez a munkához kérte a szocialista brigádok tagjainak segítségét.

Az értekezleten igen sok felszólalás hangzott el. Földes György, Fábos Rudolf és a többiek, amikor jó munkájukról biztosították az üzemvezetőt, elmondották, hogy az értekezleten éppen azok nem jelentek meg, akikre a legjobban számítottak, s akik a legnagyobb segítséget adhatják a zavartalan munkához. A földalatti gépészet nem képviseltette magát. Pedig nagyon sok panasz hangzik el a munkájukra, jó lett volna ezeket az értekezleten megbeszélni. Ők azonban — úgy látszik — nem sokat törődnek ezzel. A tanácskozás résztvevői javasolták, hogy a földalatti gépésznél is alakuljon szocialista brigád, akkor talán megváltozik az ottani szemlélet.

„A műszaki, technikai színvonal emelését célzó intézkedések élharcosaivá váljanak a szocialista brigádok!” A szocialista brigádvezetők országos iparági tanácskozását tartották Budapesten

A szocialista brigádvezetők országos értekezletét szombaton Budapesten a Nehézipari Minisztériumban tartották meg, amelyen az ország valamennyi bányászati iparágából képviseltették magukat az üzemek, vállalatok. A mecseki szénmedence szocialista brigádvezetői nevében Nagy Dezső a komlói Kossuth-akna 50-es ifjúsági fejlesztési szocialista brigádvezetője szólalt fel. Előjáróban Kossuth-bánya üzemmel ismertette meg a résztvevőket:

— Üzemünk a tröszt, de valószínű az országnak is legnagyobb széntermelő üzeme.

Összlétszámunk 4200 fő, napi széntermelési tervünk 418 tonna, amit az elmúlt évben 103,5 százalékra teljesítettünk. Nálunk az elmúlt három évben komoly méreteket öltött a szocialista brigádmozgalom. 72 brigád 1864 fővel indult az elmúlt évben versenyre a kitüntető szocialista brigádcím elnyeréséért. Ezekből már jelenleg hatvan tavalis elnyerték ezt a címet, de akad már négyezer, sőt hatszoros szocialista brigád is. Az üzem vezetői, pártbizottsága, szakszervezeti és KISZ-bizottsága,

de a dolgozók is jól megértették, hogy mit is jelent e nemes versengés, hogy ez az előbbi munkaversenyformánál minőségi változásnak számít, — mondotta.

Ezután részletesen szölt a brigádok munkajelméről, az együttműködésről, a fegyelmezett munkáról. Elmondotta, hogy felvették a kapcsolatot a dunai városi kocsizó szocialista brigádjával, amit kölcsönös látogatással, tapasztalatcserével pecsételtek meg időnként, majd így folytatta:

— Az első brigádeközlet-től kezdve, ahol végeredményben megértették a tagok, hogy mi is az a szocialista brigádmozgalom, csapatunkon megváltozott minden. A napi 70 cm-es fejtési előrehaladás rohamosan emelkedett, úgy hogy éves átlagban elértük a 176 cm-t, ami országosan is igen jelentős eredmény. Összevicsosodott a kollektíva, tapasztaltabbak önként segítettek a gyengébbeket, szívesen tanították a fiatal dolgozókat a jó munkafogásokra, — mondotta, befejezésül pedig életük apróbb-nagyobb mozzanataival ismertette meg az iparági tanácskozás résztvevőit.

A bányász szocialista brigádvezetők értekezletén megjelent és végighallgatta Brutyó János, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a SZOT főtitkára, Molnár László az MSZMP Központi Bizottsága ipari osztályának vezetője, dr. Lévárdi Ferenc nehézipari miniszter, valamint a szén-, kőolaj, az érc- és ásványbányászat számos vezetője. A tanácskozáson felszólalt Haracska Imre nehézipari miniszterhelyettes, Blaha Béla, a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezetének főtitkára Brutyó János, a SZOT főtitkára.

A nagy jelentőségű tanácskozás részt vett Kiskutó Adám elvtárs, az MSZMP Trösztbizottságának ipari osztályvezetője, aki a tanácskozásról a következőket mondotta:

— Közel kétszáz bányász szocialista brigádvezető cserélte ki tapasztalatait ezen az értekezleten. Itt kerültek megválasztásra azok a brigádvezetők, akik majd a márciusban tartandó országos értekezleten képviselik az iparágat. Trösztünkől Vanyek József vajúr Kossuth-bányáról, Szabó Illés vajúr Pécsbányáról, Kiss Mihály vajúr Szabolcsbányáról, Bencze Miklós vajúr Vasasbányáról, Papp Lajos vajúr Béta-bányáról, Budai Mihály vajúr az Északi Üzemektől, Bősz János lakatos a komlói szénelőkészítőtől képviseli majd a mecseki szénmedence bányászait az országos tanácskozáson. Az értekezlet leszögezte, hogy a szocialista brigádvezetők legfőbb feladata, saját területükön a termelés mozgatóivá, a műszaki technikai színvonal emelését célzó intézkedések élharcosaivá váljanak — mondotta.

Idegennyelv-tanfolyam

A TIT Munkácsy Mihály Szabadegyetem nyelviskoláján második félév indul február 1-én Komlón. A beiratkozás tegnap kezdődött, s ma, valamint holnap lehet megjelentkezni a Május 1 Művelődési Házban.

Az érdeklődésnek megfelelően orosz, német, angol, francia, olasz és esperanto nyelv-tanfolyam indul — kezdő, haladó és társalgási csoport-

okkal. Tíznel több jelentkező esetén üzemi csoportot is alakítanak.

A bányavárosban ez idő szerint mintegy tíz csoportban tanulnak idegen nyelvet. Az új tanfolyam iránt is élénk az érdeklődés, és így valószínű, hogy újabb csoportok kezdik majd meg a munkát. A nyelviskola négyéves, s ha a dolgozó vállalatla hozzájárul, a résztvevő államvizsgát tehet,

Szép eredményeket értek el az I. kerület társadalmi munkásai

Pécs város I. kerületi Tanácsának Végrehajtó Bizottsága az év első vb-ülésén a múlt évben végzett társadalmi munkát vitatta meg. A V. B. megállapította, hogy a tanácsi szervek — nagyon helyesen — legfontosabb feladatuknak azt tartották, hogy a lakosság közül minél többen vegyenek részt a társadalmi munkákban.

A múlt évben első ízben sikerült nagyobb tömegeket mozgósítani

Jelentős eredmény, hogy egy-egy megmozdulásban olyan személyek is részt vettek, akik korábban nem voltak érdekelve a munka elvégzésében. A legtöbb társadalmi munka útépítéssel és vízvezetéképítéssel kapcsolatos. De akadt munka az utcai világítással kapcsolatban is. Itt természetesen leginkább a ház, vagy a telek tulajdonosai vettek részt. Az elért eredmények igen biztatóak a jövőre nézve, és minden remény megvan arra, hogy ebben az évben még nagyobb jelentkezők munkálkodjanak.

Szerepel még a társadalmi munkák között parkosítás, az általános iskolák, napközi otthonok, óvodák felszerelésének javítása. Itt igen nagy segítséget adtak a szülői munkaközösségek. A végzett munka értéke meghaladja a 800 ezer forintot. Az utak építésénél végzett társadalmi munka értéke 1 millió 250 ezer forint. Dícséret illeti a vasasi dolgozókat is, akik nagyon sokat tettek azért, hogy a kultúr-házuk minél szebb, kényelmesebb legyen.

Pécs város vezetői is igen

nagyrá értékelik a végzett társadalmi munkát.

Bizonyíték erre az is, hogy a múlt évben, augusztus 20-án a kerület négy társadalmi munkásának nyújtották át a város díszpolgára kitüntetését. Ezenkívül többen arany, ezüst és bronz kitüntetés, valamint elismerő oklevelet kaptak.

A társadalmi munkák szervezésében igen nagy segítséget nyújtottak a területi pártalap-szervezetek és a Hazafias Népfront szervezetei. Ezt a segítséget azonban még fokozni

kell, s az eddignél még nagyobb tömegeket kell bevonni a társadalmi munkába, hiszen az idei évben is nagyon sok a tennivaló. Ebben az évben is elsősorban az utak építésénél kívánják igénybe venni a lakók segítségét, természetesen nem kisebb feladatot jelent a többi munkák időbeni elvégzése sem. A tanács

különösen az ifjúságra számít ez évben,

az ő lelkesedésük, tenniakarájuk nagyon sokat használ a közös ügynek: legyen minden évben szebb, rendezettebb az első kerület.

Továbbra is Pécsbánya vezet

Két teljes hét telt el januárban s a tröszt termelési eredménye — összességben — nem érte el a kívánt színvonalat. Január 16-ig bezárólag 97,3 százaléknál tartunk, ami 4970 tonna adósságot takar. A szentesmeddő 103,3 százalékos feltutása sem egyenlíti ki a hátrányt. Ez elsősorban abból adódik, hogy a mindíg legjobbak között szereplő Béta-akna nagy hátránnyal bír.

Az élenjárók közül elsősor-

ban Pécsbánya érdemli meg a dícséretet, hiszen hetek óta biztosan tartja első helyét. Az üzem több mint 1100 tonna többlettel rendelkezik. A dícséret hangján kell szólni a vasasokról is, akik az utóbbi héten — kimagasló munkasikerrel — feljebb rukkoltak a táblázaton, megelőzve Zobák-aknát.

A minőségi széntermelés vonatkozásában január 16-ig a következő rangsor alakult ki az üzemek között:

1. Pécsbánya	105,6%	1143 tonna többlet
2. Vasasbánya	102,0%	356 tonna többlet
3. Zobák-akna	100,9%	149 tonna többlet
4. Északi Üzemek	91,4%	612 tonna adósság
5. Szabolcsbánya	96,0%	1317 tonna adósság
6. Kossuth-bánya	96,6%	1665 tonna adósság
7. Béta-akna	85,0%	3116 tonna adósság

A komlói és a pécsi bányák 77,6, illetve 62,8 százalékot mondhat magának. A komlóiak 204, a pécsiek 290 tonna adóssággal küszködnek.

A szakszervezeti választások elő

A magyar szakszervezetek alapszabályának figyelembevételével a SZOT Elnöksége 1964. szeptember 26-i határozatával, valamint a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezete Központi Vezetőségének választási irányelve alapján a választások végrehajtásának időpontját 1965. január 1-től február 28-ig időpon-tban jelölte meg.

A választások során területünkön újra választunk 7 szakszervezeti bizottságot, 24 számvizsgáló bizottságot 22 társadalombiztosítási tanácsot, és mintegy 1520 szakszervezeti bizalmi.

Szakszervezetünk életében a választások eredményes végrehajtása mindenkor komoly felelősségteljes munkát jelentett a tagság és a vezetőszervek számára egyaránt. A választások alkalmával a vezetőségeknek számot kell adniuk a végzett munkájukról, hogy mérlegeljék tevékenységüket és álláspontot foglaljanak a felmerült kérdésekkel kapcsolatban. Nem kisebb feladat és egyben felelősség is az új vezetőség megválasztása.

A szervezeti formák alapján a választások területünkön területen. A két tröszt egyesítése után területünkön befejeződtek a gazdasági szervező tevékenységek. Tervezve van azonban több koncentráció létrehozása, azonban ez lényegesen változtat szakszervezetünk szervezeti felépítésében nem fog jelenteni.

A választási előkészítő munkák során azt tapasztaljuk, hogy úgy a tagság, mint a vezetőségek részéről alapos és felelősségteljes munka folyik. Ezt bizonyítják a bizalmi választások is.

A tröszt központ kivételével valamennyi üzemünkben a bizalmi választás befejeződött. Teljes egészében a befejeződött választást még nem értékeltük, azonban annyi már megállapítható most is, hogy tagságunk élt a szervezeti szabályzatban rögzített jogaival és olyan dolgozókat választottak meg bizalmiak, akik feladatukat el is végezték. 1480 bizalmira tett javaslatot szakszervezeti bizottságaink egyes tagjai. A javaslatok közül a szakszervezeti csoportok tagsága 35 javaslatot nem fogadott el, mert munkájukat nem kielégítően végezték. Például Kossuth-bányán a szállító körletnél az egyik csoport értekezleten a bizalmi fejeire olvasták, hogy az elmúlt évben tevékenysége csak a bélyegelésben merült ki, nem törődött a csoport tagjainak problémáival, nem intézte az ügyeit és ezért nem választották meg. Vagy Zobák-aknán az egyik frontfejtésnél a szakszervezeti csoport tagjai elmondták, hogy a bizalmival nincsenek megelégedve, mert a bizalmi értekezleten kapott tájékoztatást nem ismertették a csoport tagjaival és így ezért más személyt javasoltak a bizalmi tisztség betöltésére.

A többi meg nem választott bizalmiaknál is hasonló problémákat vetettek fel. Az előkészítés során a decemberi taggyűléseken a tagság megválasztotta a jelölőbizottságokat. Jelölőbizottságok munkájára igen nagy felelősség hárult, lehet nagyon jó a beszámoló, a vita a feladatok meghatározásánál, de mindez nem sokat ér, ha nem olyan vezetőtestületeket választunk, amelyek képesek azok végrehajtását megszervezni, a gyakorlatban megvalósítani. Nagyon alapos és lelkiismeretes munkát kell végezniük és erre meg is van a lehetőségük. Támaszkodjanak a tagság véleményére, sokoldalúan és tárgyilagosan értékeljenek, akkor jól is fognak jelölni.

Először tegyük mérlegre a régi szakszervezeti bizottság tagok közül ki hogyan dolgozott, jelelt meg a bizalommal. Az alkalmasakat javasolják újra, csak azután keressenek megfelelő embereket a megüresedő tisztségekre. Mielőtt választásokat készítenének a nyilvánosság elé, feltétlenül beszéljenek mind a megválasztásra javasolt, mind a nem javasolt személyekkel. Az elmúlt választások tapasztalataiból tanulságként a megfelelő következtetést le kell vonnunk. Ugyanis előfordult az, hogy a választás napján szerettek tudomást egyes személyek arról, hogy nem kerülnek újonnan megválasztásra. Ez így megalázó és sértő. A másik hiba az, előfordul, hogy jelölő bizottságaink az ügyvezető, „ráérő” embereket javasolják a vezető szervbe azaz, hogy ők ügyis ráérnek a dolgozók ügyeit intézni. Más esetben a magas színvonalú biztosítása érdekében csupa műszaki, adminisztratív dolgozót javasoltak. És több ilyen hasonló hibák fordultak elő. Az 1965. évi választásoknál a központi szerv, sem a trösztbizottság nem szabott feltételt a vezetőszervek összetételére, hanem a rátermettséget és a képességet hangsúlyozta. Ez azonban nem jelenti azt, hogy figyelmen kívül lehet hagyni a dolgozók különböző rétegeinek képviseletét a vezető testületekben.

Elsősorban annak a vezetőtestületnek van tekintélye, abban bíznak a dolgozók, amelyben ott vannak képviselet a problémáik legjobb ismerői. Bármely rétegben megtalálhatjuk a megfelelő, rátermett, képzett, vezetésre alkalmas embereket, csak meg kell őket keresni. Ügyeljenek a jelölő bizottságok arra is, hogy egyeseknek ne legyen sok funkciójuk. Ma is gyakori, hogy egyesek négy-öt, néha még több tisztséget is betöltenek. Tapasztalat, hogy az ilyen személyek csak formálisan működhetnek, hiszen érdemben nem tehetnek eleget a vállalt kötelezettségeknek.

A választásokat előkészítő munkáknak másik igen fontos területe a beszámoló elkészítése. Régi tapasztalat, hogy jó választó taggyűlés (küldöttértekezlet) csak akkor lehetséges, ha jó a beszámoló. Az pedig akkor jó, ha őszintén és bátran tárja fel az eredményeket és a fogyatékosságokat, nem kerülgeti a kényes kérdéseket, világosan állást foglal és megfogalmazza a célokat. Ilyen beszámoló csak a tények, a tagság problémáinak és véleményének ismeretében, kollektívan lehet készíteni. Az ilyen beszámolókon lehet vitázni és javaslatot tenni. Tény az, hogy a taggyűléseken a beszámoló elmondására az idő korlátozott, éppen ezért minden kérdéssel nem foglalkozhat. Célszerű, ha a szakszervezeti bizottságok írásos jelentést is készítenek, ez főleg statisztikai adatokat tartalmaz. (Például üdültetés, segélyezés, kifizetett táppénz, stb.) Az írásos jelentést annyi példányban kell elkészíteni, ahány szakszervezeti csoport van a szakszervezeti bizottságnál. Majd a bizalmiaknak kell feladatuk adni, hogy csoportjuknál ismertessék a tagsággal.

A trösztünk termelő üzemekben tekintettel arra, hogy négynegyedes termelésre álltunk át, eléggé gondot okozott az a tény, hogy a vezetőségválasztó taggyűlésen minden egyes szakszervezeti tag elhessen azon jogaival, amit az alapszabály rögzít. Azonban a kérdés megoldódott, a közeli napokban fognak bizalmiak a tagsággal megbeszélni a taggyűlések idejét, helyét és a beszámoló rövid tartalmát. Ezúttal is kérjük szervezett dolgozóinkat, hogy teljes létszámmal vegyék ki részüket a vezetőségválasztó taggyűlések, küldöttértekezletek munkájában.

Markvart Károly

T. B. titkár

(cs. m.)

Az új pártvezetőségek feladata: a tapasztalatok kamatoztatása a jobb eredmények érdekében

Ülést tartott a párt v. b.

Az MSZMP trösztbizottsága pénteken délelőtt végrehajtó bizottsági ülésen az 1964. évi pártvezetőségi újjáválasztások tapasztalatairól készített jelentést vitatta meg. Mint a jelentés leszögezi

a Politikai Bizottság 1964. május 13-i határozata értelmében a Mecseki Szénbányászati Tröszt területén november 1 és december 15 között vezetősévválasztó taggyűléseket tartottak.

A trösztbizottság intézkedési tervében a következő céltűzések szerepeltek. „A vezetősévválasztásokra való felkészülés időszakában tovább kell javítani a pártvezetők gazdaságszervező munkáját, a párttagság aktivitását, politikai és ideológiai színvonalát. A pártvezetők ebben az időszakban is, a munkájuk középpontjában a termelőmunka segítését tartásák. A cél, olyan alapvezetési vezetőségek kialakítása, akik jól ismerik a párt politikáját, a tröszt gazdasági célkitűzéseit, képesek azok végrehajtására mozgósítani a dolgozókat. Személyes példamutatással vesznek részt a gazdasági és társadalmi feladatok megoldásában. Az átlagosnál magasabb szakmai és politikai ismeretekkel rendelkeznek és hajlandók a társadalom érdekében áldozatot vállalni. A dolgozók között népszerűek és bátran felveszik a harcot a helytelen dolgok és nézetekkel szemben. A választásra való felkészülés időszakát jól kell használni arra, hogy tovább javítsuk a pártvezetés és a pártmunka színvonalát.”

A fenti célokat és követelményeket a tröszt pártvezetési és pártbizottsági magukéivá tették és végrehajtották. A vezetősévválasztások időszakában további termelési eredményeket értek el, jelentősen javultak a tröszt termelési és gazdasági mutatói.

A pártvezetők a felkészülés időszakában munkaterv alapján végezték tevékenységüket, és a választásokra való felkészülés mellett kiterjedt a pártmunka minden területére. A tröszt kommunistái 135 vezetőségi tagot választottak pártvezetők élére, amelyből 148 fizikai munkás állományban dolgozik. A végrehajtó bizottság megállapította, hogy a vezetősévválasztó taggyűlések előkészítésében és lebonyolításában jelentős munkát végeztek, az alapvezetők vezetői, a csúcsvezetőségek, az üzemi pártbizottságok, és a tröszt pártbizottsága. A vezetősévválasztó taggyűlések jelentős helyet foglaltak el az üzemek életében.

A taggyűlések légköre, a beszámolások kellemes, türelmesen várakozó, amelyen a párttagság és a vezetőségek az elmúlt két évben keresztlátást nyújtottak. A beszámolók és a hozzászólások általában színvonalasak, értékesek voltak.

Sok szó esett a pártvezetők gazdaságszervező munkájáról. Szóval tették több helyen is, hogy a gazdasági vezetőknek jobban kell támaszkodnia a dolgozók kezdeményezésére, javaslataira, tovább kell fejleszteni a szocialista brigádmozgalmat.

A párttagság elvárja, hogy a gazdasági vezetés lépjen fel erélyesen mindenféle fegyelmezetlenség szemben, a termelői munkahelyeken és irodákban egyaránt.

A taggyűléseken sokan bírálták a hiányos műszaki felkészülést, az anyagellátást, a közlekedés problémáit. A komlói és az északi területen szinte minden taggyűlésen bírálták a közellátás (hús, hús) hiányosságait. A hozzászólások és a beszámolók kb. 50 százaléka foglalkozott gazdasági jellegű kérdésekkel. Több helyen azonban nem eléggé a párt oldaláról közelítették meg ezt

a kérdést: nem azt vizsgálták, hogy a pártvezetés és a párttagság mit tett, hogyan mozgósított, s milyen feladatok vannak. A taggyűléseken megfelelő helyet foglaltak el a párt politikai, ideológiai munkájának kérdéseit, a tömegszervezetek helyzetét.

Altalános tapasztalat, hogy a pártvezetők munkája, a vezetés kollektivitása és a folyamatossága, az alapvezetők vezetőségének tekintélye mind jobban előtérbe kerül.

A végrehajtó bizottság megállapította a vezetősévválasztó taggyűlések tapasztalatai alapján tovább kell szélesíteni a párt és üzemi demokráciát. Tovább kell javítani a pártvezetők gazdaságszervező munkáját, ezért minden pártvezetőknek, pártvezetőknek és vezetőségeknek az eddigieknél is hatékonyabban kell foglalkoznia gazdasági és gazdaságpolitikai kérdésekkel. Ez a foglalkozás azonban ne legyen közvetlen irányítás, hanem a

feladatok végrehajtására kell mozgósítani az illetékes vezetést, a párttagságot és ellenőrizni a végrehajtást.

A tapasztalatok alapján a jövőben a pártvezetőknek többet kell építeni a párttagság aktivitására, lelkesedésére. Hosszabb és rövidebb ideig tartó megbízásokat valamennyi párttagnak kell adni.

A végrehajtó bizottság megállapította, hogy a pártvezetősévválasztó taggyűlések a kitűzött célokat teljesítették, most az a feladat, hogy a pártbizottságok, csúcsvezetőségek és alapszervezeti vezetőségek, a szerzett tapasztalatokat a jobb gazdasági politikai és kulturális eredmények érdekében kamatoztassák.

A végrehajtó bizottság megállapította a szakszervezeti trösztbizottság jelentését az 1965. évi üdültetési programról és a szakszervezeti vezetőséggel kapcsolatos kérdésekről.

„Ki mit tud” a pécsi fiatalok közül?

A KISZ trösztbizottsága január 23-án este 7 órai kezdettel a meszesi új munkásszállón rendezte meg a „Ki mit tud” vetélkedőt. Ez alkalommal az István-aknai, a pécsi és a vasvári fiatalok legjobbjai mutatják be tehetségüket. Ezen kívül fellépnek a központi munkásszálló szavalói és szolistái is.

NÖVEKEDETT a könyvek olvasottsága, a kölcsönzött kötetek száma

Eredményesen zárult a pécsi területen az 1964. évi könyvtári olvasó-mozgalmak. 1963-hoz viszonyítva emelkedett az olvasott könyvek száma, az olvasótábor pedig 10 százalékos növekedést mutat. Az elmúlt évben mintegy 26 ezer könyvet kölcsönöztek a lakóterületi könyvtárak. A legjobb eredményt a meszesi Népkönyvtár érte el, 15 ezer könyv kölcsönzésével.

18 vradó - a KISZ szervezésében

A komlói vradó állomás a közelmúltban felkereste Kosuth-bánya szállító körletének vezetését, szervezését a dolgozók között terítésmentes vradót. A körletvezetés a KISZ-alapszervezetet bízza meg a munkával, s jöjjék, az ifjúsági szervezetek ez volt az első ilyen akciója, a fiatalok nem keltettek csalódást.

Mindenek előtt a szocialista brigádok tagjaira gondoltak, akiknek vállalásai között az ingyenes vradás is szerepelt. Így adódott, hogy január 14-én tizenhárman dolgozó jelent meg a vradó állomáson, köztük többen — mint például Lincz Mária, a mozdony-szín adminisztrátora — akik ez alkalommal adtak első ízben vért. A csoport zöme az integrá műhely és a mozdony-szín szocialista brigádjából került ki.

A csoport összesen öt és fél liter vért járult hozzá a gyógyító tevékenységhez, s szinte egyöntetűen jelentették ki, ha szükséges, máskor is hajlandók vért adni.

Egy történelemóra kapcsán

beszélgetés az ipari-tanuló-képzés reformjáról

Történelem óra a komlói iparitanuló-intézetben. A katedra előtt tizenöt év körülü fiú áll. Ha nem hallgatna olyan konokul, azt írhatnám: felel.

— Miért kerülhetek hatalomra 1526 után a Habsburgok Magyarországon? — kérdi Izing János.

Erre sem érkezik válasz, viszont a padokban legalább tíz-tizenöt fiú nyújtja a kezét. A tanár felszólít közülük egyet.

— Azért, mert megígérték a török elleni harcot és a rendi alkotmányosság helyreállítását — hangzik a tömör felelet.

— S mit váltottak valóra ebből?
— Mi lett a következménye az ígért megszegésének?
— Hol robbantak ki a felkelések?
— Kik vezették az erdélyi függetlenségi harcotokat?
— Kik voltak a hajdúk?

Peregnek a kérdések, röpöknek a nevek: Hajcsár, Komlódi, Nagy György, Stefankovics, Tapisa. A feleletek nem egyformán jók, szabatosak. Van aki megakad, van akinek segíteni kell, viszont akad néhány fiú, aki egészen jól eljátszotta az anyagot. Végül az osztálynaplóba kerülnek az érdemjegyek, s Izing János megvárni kezdi a soron következő részt. Az osztály többsége élénken figyel, néhányan közbe-közbe is szólnak, kiegészítik a tanár előadását.

— Ez nem a legjobb képességű osztályom — mondja Izing elvtárs, amint a csemetés után szétszélednek a fiúk. — Akad közülük néhány, aki „átmentett” valamit az általános iskolából... mert most tulajdonképpen azt ismétljük... és foglalkoznak is az anyaggal. De úgy általában nem hiszem, hogy sok jól irhatnál róluk.

— Nem is jól, helyesebben nemcsak róluk szeretnék írni. Inkább azokról a tapasztalatokról, amelyek az iskola-reformmal kapcsolatban az iparitanuló-képzésben felvetődnek.

— Nem egyszerű ez a dolog. Legalábbis, ahogy én látom, eléggé bonyolult. Nálunk hamarosan napirendre kerül a 3+2-es oktatás. Ez azt jelenti, hogy a szakmunkásképzés három esztendő alatt a közismereti tárgyakból a középkorok első két osztályának anyagát oktatják, s a tanulók a szakmunkásvizsga után azonnal beiratkozhatnak a gimnázium harmadik osztályába. Ehhez mindenek előtt a hozzájárulniuk kell az alapképzésüket kell növelni. Amint pillanatnyilag az általános iskolák nyújtanak, az kevés. Az ott végrehajtott reform eredményét mi még nem tapasztaljuk. Az az érzésem, hogy erre még néhány esztendő várunk kell.

— Ezek szerint ugyanez a helyzet a középiskolákban is?
— Lényegében igen. Most, ahogy szóba került ez a reform, jártam néhány történelem órán a gimnáziumban. Azt mondhatom, nem túl nagy a különbség a tanulók alapképzésében.

— Tehát, ha rátértek a 3+2-re, a közismereti tantárgyak oktatása több időt igényel a szakmai tárgyak rovására?

— A részletkérdéseket még ennyire konkrétan nem ismerjük, de nem mondhatnám, hogy ez egyértelműen a szakmai képzés rovására történne. Egyrészt bizonyos, hogy a szakmai ismereteket könnyebben elsajátítják a gyerekek. Ez érthető, hiszen nap mint nap a gyakorlatban is találkoznak velük. Így az sem jelent különösebb hátrányt, ha erre kevesebb idejük lesz.

— Tapasztalatok-e a közismereti tárgyaknál azt a régi nézetet, hogy „erre ügyse lesz szükségem”?

— Szerencsére ez már csaknem teljesen megszűnt. Néhány évvel ezelőtt még az idősebb mesterek is hangoztattak ilyesmit. Ma viszont előfordul, hogy szinte büszkén mondják: „kiképeztem ám a gyerekeket, tudják-e a történelmet!” Ehhez persze az is hozzájárul, hogy az oktató mesterek rendszeres továbbképzést kapnak, s ezen belül közismereti előadásokat is hallgatnak... Végeredményben tehát nincs különösebb akadály a reform megvalósításának, legfeljebb az első egy-két tanévben valamivel több munkát jelent nekünk, pedagógusoknak.

B. J.

Ahol a barátság születik...

Hajnal 5 óra volt.

Az öreg aknatorony megszokott képe lassan bontakozott ki sietős léptem nyomán. Csak a tetején vöröslő csillag hirdette, hogy alatta és körülötte élet lüktet, szüntelen körforgással. Az üres és telecsillék útvesztő zörgése mindjobban erősödött, aztán eldübörgött mellettem a társ felé siető mozdony, s én újra ott voltam az üzemben — ahonnan minden nap fáradtan térek haza — egy bányász, a lüktető, ésszerű összhang egy része.

Csupa ismerős arc, pár szó a sportról, asszonyokról, s megszokott léptekkel indulok a beosztáshoz. Idős, tapasztalt csapatvezetőnk megbetegedett, helyettese a mindig vidám, de határozott Illés vette át a csapat vezetését. Néhány szóval eligazította az embereit, engem magával vitt, hogy az alsó munkapadon mindjárt szemelni tudjak. Munkahelyünk közel volt az aknához. Beszélgetésre alig volt idő. Láttam, hogy Illés ideges. A számra szokatlan megbízatás, az emberek iránti felelősségérzet és a bizonyítanivalóság tettekké lett. Találkoztunk az előző harmad csapatvezetőjével. „Mindene feketé” — mondta, s tovább sietett. Odaértünk a munkahelyre. A töltőgarat üresen ásvott, alatta egy félig feltöltött kabátomat egy támfára akasztottam, s reggelizni készültem, de láttam, hogy Illés már a kijárat felé csuszik föl, így szó nélkül fölvettem a szerszámaimat, s utána léptem a létrán. Tudnom kell, — szólt hátra, — nehogy a faadás elhúzódjon. Siettem, hogy van ilyenkor, — ha érzik az emberek, hogy nincs itt a gazda. — Nem szóltam, igaza volt.

A kijárat rövid volt és alacsony. Mikor fölértünk az első munkapadra, a magas 2,4 m-es fák között jólesett kiegyenesedni. Körülnéztem. Két deszka volt előretűzve a főtében, alsó járatot kell ácsolni. A gép a talpba van szúrva, halkan sziszeg a csúrtett levegő. Ez lesz hát a mai munkahelyem. Aztán Illés néztem, vártam, hogy valami utasítást ad, bíztat, mint ahogy ilyenkor tenni szokták a csapatvezetők. De ő hallgatott, feszülten figyelt, benézett az öregfejtésbe, magasztartva villanylámpáját. Magam sem tudom hogy miért, de hirtelen valami rossz érzésem támadt. A csönd mely volt és ijedség. Miért nem szólt már meg? De ő hallgatott. S ekkor nem mesze tőlem egy támfá reccsent, utána egy másik. Nyakamra, fejemre szén szóródott.

Megint egy reccsenés. Szívem a torkomba ugrott. Egy-szerre mintha oszóni kezdett volna felém az öregfejtés. Újra teleszóródott a nyakam szénrel, a szívem majd kiugrott, de mintha odaszegeztek volna, csak álltam határozatlanul. Illés fölkiáltott. Meneküljünk! Nem is kiáltás volt, hanem az életéért remegő ember artikulation hangkitörése. Neki-lendült. Én utána. Hatalmas ropogás, csattanás, a hátunk mögött, fullasztó szénpor. A támfá, amiben megkapaszkodtam kiesett, s a talplepcső elcsúszott a lábom alatt. És is oszítottam lefelé. „Illés!” — ordítottam. „Segíts!” Éreztem, hogy nincs tovább. Torkom kiszáradt, szám tele volt szénporral, a lámpám elgurult. De ekkor fény csillant és Illés lihegett az arcba — kapaszkodj a kezembe — mondta. Kihúzott a szén és támfák összevisszaságából, és újra elindultunk. A csattogás, ropogás nem szűnt. A por már elviselhetetlen volt. Patakokban csurgott rólam a verejték, a félelemtől és kimerültségtől. — Jaj meddig kell még menni — csak Illés övén lógott lámpa, nem szabad lemaradnom, a sötétség irtózat. Szótlanul, lihegve kapaszkodtunk egyre feljebb. Már úgy éreztem, nem bírom tovább. Ő, mintha megérezte volna, hátranyúlt és húzott, vonszolt maga után föl-fel. Magam sem tudom, hogy mennyi idő telt el, mire fölértünk a felső kijáratba. Még pár erőltetett lépés és elnyúltunk egymás mellett a légvágaton. Ide csak távolról hallatszott fel a ropogás.

Sokáig tartott, míg megnyugodtam. Egyetlen diadalmas érzés töltött el, élünk, megmenekültünk. Kitapogattam mellettem Illés kezét. Izzadt volt és a szénportól síkos, de nekem akkor ez volt a legdrágább. Megszorítottam, ő visszaadta szorításomat. Aztán fölkeltem, elindult vissza, lefelé. Nem tudtam mit akar, de féltem, s csodálatom bátorságát. Pár lépés után visszajött és halkán mondta — „Végig összenem! Gyere szólunk az embereknek, hogy nem kell fát hozni, már nincs rá szükség.”

Szomorúan ballagtunk ki a keresztvágra, ahol a munkatársaink mit sejtve hordták össze az aznapi famennyiséget. Láttam rajta, hogy szomorú, mert nem tudott bizonyítani, mint csapatvezető, pedig tévedett. Mert azzal, hogy felismerte a veszélyt, s határozottságával az én életemet is megmentette, mindennél többet tett. Aznap egy másik fejtésben dolgozott az egész csapat. Kedvetlenül, hiszen nem otthon voltak, hanem vendégségben.

Műszak után nem a megszokott úton mentem haza. Illés másfelé lakott, s én vele mentem. Nem kérdezte, hogy miért. Ahogy mellettem éreztem, hála és biztonság hatott át. Örökre barátomnak fogadtam.

Müller György

Furcsaságok

REKONSTRUÁLJÁK
DANIÁBAN
A KENNEDY ELLEN
MERÉNYLETET

Jörgen Jacobsen koppenhágai ügyvéd bejelentette, hogy Dániában rekonstruálni fogják a Kennedy ellen elkövetett merényletet, hogy megállapítsák, vajon a lövődés végbemehetett-e olyan módon, ahogyan azt a Warren bizottság jelentése megállapította.

Az eset rekonstruálásához el akarják hozni az eredeti, olasz gyártmányú puskát, amellyel Lee Harvey Oswald állítottá elölte az elnököt. Egy nyitott kocsiban két babát helyeznek el, Kennedyt és Connally kormányzót jelezve, és az erre a célra épített toronyból, amelynek pontosan azonos lesz a magassága a dallas tankönyvraktárával, mesterlövészrel adják le a kérdéssé lövéseket. A gyakorlatban óhajtják megállapítani, hogy a két másodperc alatt, ami Oswaldnak rendelkezésére állt, le lehetett-e valóban adni a három lövést.

A LEGNÉPSZERÜBB FRANCIA FILMSZÍNÉSZ

A „Le film français” című francia szaklap szerint 1964-ben a legnépszerűbb francia filmszínész, aki még olyan ismert sztárokat is háttérbe szorított, mint Brigitte Bardot, Jean Gabin és Alain Delon. — Jean-Paul Belmondo volt.

A legnagyobb francia „nézőtárló” film, „A riói ember”, 655 885 látogatót vonzott, első sorban mert Belmondo játszotta a főszerepet. A 2. dík legnagyobb siker is Belmondo film volt, a „Száz ezer állár a napon” című.

NAPI 2500 BŰNCSELEKMÉNY

Dél-Koreában az elmúlt év tíz hónapja alatt több mint 738 000 különféle bűncselekményt követtek el — jelenti a dél-koreai statisztikai adatokra hivatkozva a Koreai Központi Távirati Iroda. Ezerint minden napon körülbelül 2500 bűncselekmény esik.

ELHUNYT SALJAPIN ELSŐ FELESÉGE

Kilencvenkét éves korában Rómában, rövid betegség után elhunyt Julia Lo Prati Tor-naghi, Fjodor Saljapin első felesége, aki valaha jeles orosz ballerina volt. Húszéves korában Moszkvában vendégszerepelt, s ott találkozott Saljapinnal, akihez 1896-ban ment feleségül. Hat gyermekük közül öt maradt életben.

REKONSTRUÁLJÁK A „TENGERI OROSLÁNT”

Az Egyesült Államok geológiai intézetében mintegy 14 millió éves „tengeri oroszlánt” rekonstruálnak, melynek maradványait 1964 októberében Kaliforniában fedezték fel.

A világon ez a második példány, amit a kihalt paleocenozoika nevű vízilovólék süllyesztett tengeri oroszlán állgocén kor végétől a miocén kor végéig élt földlakónak. A mintegy három méter magas állat esontvázatát a 200 esontból az amerikai geológusok csak 175-öt sikerült napvilágra hozniuk. A esont-ló látható nyomok alapján feltételezik, hogy 14 millió esontéval ezelőtt a vízlo zslán úgy múlt ki, hogy elűző ható lábait és ezért nehézségei voltak az úszásnál, tehát áldozatul esett a nehézségnek, — illetve azok prehisztikus őseinek.

VONATOK — KERÉKEK NELKÜL

Angliában rövidesen nagy sebességgel suhanó, kerék nélküli léghajlású vonatok fognak közlekedni. A Hoverer Development Ltd. angol társaság új vonatja már megtette első kísérleti útját Southamptonba.

Dicsérik a karbantartókat a Sallai utcában

Több mint ötmillió forintért százhatvan lakást újítanak fel az idén

Ostromolják Komlón a Sallai utca utolsóelőtti lépcsőházát. Kalapácscsattogás, gépdübörgés, festékes vödörök csörgése, por, rendetlenség, általános felfordulás fogadja itt az embert. Persze, az „ostromot” nem kell szó szerint venni és ezúttal a rendetlenséget sem frhatjuk senki rovására.

Bizony az ilyen munka mindig felfordulással jár — mondja Kovács Károly építészvezető, aki vállalkozott rá, hogy bemutassa a Karbantartó Üzem több mint ötmillió forintos lakásfelújításának „nyitányát”. Még útközben mondta el, amint a Kőkönyösketi városrészt legvégére gyalogoltunk, rendelet van rá, hogy az állami lakásokat tízévenként általános felújítás alá kell vetni. Márpedig ez az utca az elsők között épült Komlón, s néhány évvel túl is haladták az előírt határidőt.

Az első lépcsőházzal... a Sallai utca harminnccal... már nagyjából végeztünk. Most a haszonnyolcban dolgozunk. Javaslom, hogy oda nézzünk be először, aztán majd összehasonlítjuk a kész munkával.

Elsőként Bruckner László lakásába kopogtattunk be. A háziaszony a három szoba legkisebbikéből jön ki, amely most zsúfolásig van tömve bútorokkal, mert a másik két szobában éppen a parketták dolgoznak, a konyha pedig festés előtt áll.

Elnézést a zavarásért... — kezdtem.

Nem tesz semmit. Bennünket már nem lehet zavarni. Látják, milyen csatátér van a lakásban...

Hát ez bizony most kellemetlen.

Most még igen. És eleinte kissé el is keserített ez a helyzet. Még veszekedtem is az elvtársakkal a parkettamiatt — mutat Kovács Károlyra —. De aztán megné-

tem egy másik lakást, ahol nagyjából már végeztek. Hát mit mondjak? Nagyon tetszett. És most már kialakult a „békés egymás mellett élés” a munkásokkal is, mert látjuk, hogy nagyon becsületesen dolgoznak.

— És mi volt az a veszekedés az elején?

Tulajdonképpen nem is volt szó veszekedésről — így az építészvezető —. Ugyanis az a helyzet, hogy nem forgatunk fel mindent ok nélkül. Csak azt javítjuk meg, amit a lakó is és mi is szükségesnek találunk. Itt az egyik szoba parkettájáról volt vita: Brucknerék úgy találták, hogy nem kell átrakunk, mi viszont láttuk, hogy eléggé elhasznált állapotban van. Aztán, amikor a festés közben a lécek közötti jökora hézagok telera-kódtak porral, szeméttel, belátták, hogy nekünk van igazunk.

No, igen, a festés — veszi át a szót Bruckner —. Ezzel most jól járunk. A tavaszra beütemezték a lakásfestést, most így, hogy „hivatalból” elkészítik, nem kell egy esomó pénz kiadnunk érte.

A következő lakás Gábos Zoltáné. Itt is a lakó panaszával kezdődik, majd a munkások dicséretével folytatódik és fejeződik be a beszélgetés.

A sok kényelmetlenség mellett el kell ismerni, hogy amit eddig megcsináltak, az mind szép és jó is. Itt van például a cserépkályha. Ezt egyszer már átrakták, mert nem égett, de ez se használt. S most? Nem tudom mit csináltak vele, de tökéletes.

A modernül, több színűre festett falakat látva, megkérdelem, hogyan festik át ezeket. Mindenütt egy sablon szerint, vagy...

Mindenütt úgy, olyan színre és olyan mintázattal, ahogy azelőtt volt — mondja az időközben hozzánk csatlakozott Jégl István művezető —. Tehát a lakó ízlésének megfelelően...

Ahol például arannyal, vagy ezüsttel volt hengerelve a fal, ott mi is arannyal, vagy ezüsttel hengereljük — folytatja a tájékoztatást Müller András főművezető —. Vagy ahol a konyhában olajláb volt, oda olajlábát festünk.

Ezek szerint a lakóknak nincs is okuk panasra...

De azért egy valami akad — mondja Gábos Zoltán —. Ha nem is ideiglenes lakást, de olyan szükséghelyiségeket biztosíthatott volna az üzem, ahová legalább a bútorok kényesebb részét bepakolhattuk volna. Mondjuk, könnyen felépíthető barakkokat.

Bizony ez a javaslat indokolt és véleményünk szerint meg is valósítható.

Egy másik lakásban, Lippal Lászlóknál már az átrakott parkettát csiszolják. Persze, géppel és meglehetősen nagy zajjal. Porért, szeméért sem kell a szomszédra menni, a háziaszony mégis éppen a tisztaságért dicséri a munkásokat.

Eddig akármit javítottak, rendet hagytak maguk után. Igazán szép, hogy ekkora felfordulásban is törődnek a lakók érdekeivel.

Hát akkor most megnézhetünk néhány lakást a másik lépcsőházban — javasolja Kovács Károly.

A Sallai utca 30-ban Sándor Imréektől körünk elnézést az „utóztarásért”. Itt már „békés” a hangulat, a házgazda tv elől kel fel, s mutatja meg a felújított lakást. A parkett új korában sem lehetett különbség, az ajtókat ragogóan fehérre mázolták, a cserépkályhát átrakták, a falakat ízlésesen kifestették. Csoda-e ha ezek után Sándor Imre így beszél:

Kérem, tessék a legszebbet, legjobbat írni a karbantartókról. Igen szép, igen jó munkát végeztek. Mit mondjak? Ez igazán egy szocialista üzem dolgozóhoz méltó...

A szomszédokban ugyanígy vélekedik Fritz János is felesége. Náluk ugyan nem sok dolog akadt a munkásoknak. Nem kellett parkettát átrakni, a cserépkályhák is maradtak a régi, új festésre sem volt szükség. A kisebb javítási munkák alaposságáért azonban — mint mondják — köszönet és dicséret jár.

Nos, reméljük, hogy az év végéig hasonló dicséretet hangzanak el a Sallai utca több mint százhatvan lakásában.

B. J.

Pécsi brikett illetményszéként

A Nevezélpári Minisztérium és a Mecseki Szénbányászati Tröszt vezetői között történt megbeszélés értelmében az újhegyi brikettüzem 27 ezer tonnás termeléséből mintegy 10 ezer tonnát illetményszéként szolgáltatnak ki a pécsi területen lakó családok részére, a többi mennyiséget pedig a TÚZEP útján értékesítik. A 4800 kálória/kilogramm fűtőértékű brikettel a dolgozók kiváló minőségű fűtélőhöz jutnak. A pécsi brikett már január 15-től kiszállítást kap az újhegyi üzemnél. Egy széntalványra 10 mássa pécsi brikettet kapnak a dolgozók. Amíg a TEFU megfelelő fuvarszekőrről nem gondoskodik, továbbra is magántuvarosokkal oldják meg a szén kiszállítását az üzemek illetékes dolgozói.

Egy pedagógus védelmében

Elégé különleges eset történt november 25-én Komlón a kenderföldi iskolában. Egy másodikos gyerek kötelességét sorozatosan elmulasztotta s tanítója ezért egyest adott neki. Minthogy lakásuk közel van, még a következő tízpercen hazaszaladt. Édesanyjának elmondta, hogy rossz jegyet kapott, de azt elfelejtette bevalani, hogy miért. Az anya sem tett másként. Kapta magát és átfutott az iskolába. Berontott az osztályba és minden tisztelet nélkülözve „dicsérte” a tanítónőt. Sőt, több ízben meglökte s drasztikus kifejezéseket használt.

Az esettel kapcsolatban érdemes elmondani, hogy a gyermek tavaly bukott, és most másodszor járja a másodikát. A pedagógus éppen ezért sokat segített neki. Előmenetei lényegesen javult. Az emlékezetes napon kapta az első egyest az új tanévben. A pedagógus egyébként is a legjobb közé tartozik, soha még egyetlen szülő nem került vele összeütközésbe.

A tanítónő és a szülői munkaközösség természetesen védelmébe vette a tanítónőt. A városi bíróságra került az ügy. Január 8-án volt a tárgyalás, ahol O. K-nét (Zrinyi utca 6.) elmarasztalták, és 500 forint pénzbüntetéssel sújtották. A végrehajtást azonban egy évi próbaidőre feltélesen felfüggesztették. A bíróság részéről messzemenő humanitás érvényesült, hiszen O. K-né ki merítette a feltűnően durva becsületsértés büntetését, de hat gyereke lévén az 500 forintot nem kell megfizetnie.

Az esettel kapcsolatban mi is egyértelműen a pedagógus mellett állunk ki. Nyilván előfordulhat bizonyos vezeteltérési szülő és pedagógus között. Ilyenkor viszont nem a nagy hang vagy az ökölfoj, hanem a megértő beszélgetés, a tárgyalás jöhet számításba.

(V. I.)

7150 önszegélyező csoportilag, 2200 biztosított lakás

Csaknem kétmillió forint kártérítés

Az Állami Biztosító január 12-én a Magyar Sajtó Házában tartotta szokásos évi sajtótájékoztatóját, amelyen Fehér Sándor vezérigazgató tájékoztatta a lapok képviselőit az AB 1964. évi tevékenységéről, s az idei tervekről.

A biztosítottak száma 1964-ben mintegy negyedmillióval növekedett.

Jelenleg három és fél millió családilag, élet- és balesetbiztosítást kezelnek, s csaknem valamennyi termelőszövetkezetnek van összevont vagyonbiztosítása. Ezen kívül az AB nem kevesebb, mint 80 ezer személygépkocsi és 600 ezer motorkerékpár kötelező szavatossági biztosítását Intézi.

A múlt évben az AB országos szinten mintegy 700 ezer kárt rendezett: munkanaponként tehát több mint kétezer ügyfelet kártalanítottak. Itt az a törekvés, hogy a bejelentés és a kifizetés között minél kevesebb idő teljen el, arra természetesen vigyáznak, hogy csak a tényleges kárt térítsék meg. A biztosító ezzel kapcsolatban 1964-ben 341 panaszt vizsgált felül, s ezek közül 78 bizonyult jogosnak. Sok esetben csak a bíróságon tudják eldönteni, kinek a kérése, véleménye jogos.

A panaszok oka többnyire az, hogy a biztosítottak nem ismerik eléggé a biztosítási feltételeket, vagy késve jelentik be kárukat. Olykor azonban akad rosszhiszemű, csalárd követelés is. Ilyen esetben természetesen bírói úton járnak el.

Az Állami Biztosító — annak érdekében, hogy minél közelebb kerüljön a lakossághoz — széles látóhatót épített ki. Jelenleg 172 városi, kerületi és járási fiókja, továbbá 98 kirendeltsége van, s több tízezer azoknak a száma, akik megbízottként vesznek részt az AB munkájában.

Egy éve kezdtek meg a nagyszegű élet- és balesetbiztosítást, továbbá szociális segélyt nyújtó biztosítási és önszegélyező csoportok szervezését. Egy esztendő alatt 360 ezer dolgozó lépett a csoport-

tokba, s az új biztosítási forma előnyére jellemző, hogy például

Komlón 7150 tagja van az önszegélyező csoportoknak. Az önszegélyező csoportok 1964-ben (Komlón) 122 ezer forint szociális segélyt nyújtottak a rászorulóknak, továbbá 6 esetben befűlt, egy esetben pedig külföldi társasutazásra vitték a tagok egy részét.

A bel- és külföldi utakon mintegy 350 biztosított dolgozó vett részt.

Jelentősen emelkedett Komlón az összevont kockázati lakásbiztosítás: jelenleg 2200 lakás van biztosítva.

Az Állami Biztosító Komló városi fiókja 1964-ben 1 millió 900 ezer forint kártérítést fizetett ki károsultaknak.

A városi bizottság munkáját egy komplex-brigád végzi: a jó munka jellemzője, hogy a fiók 9,8 százalékkal teljesítette túl 1964. évi előirányzatát. Jelentősen meggyorsult a kárrendezés is: az esetek többségében egy nap alatt elintézik a formaszágot.

A komlófi fiók idei terve 3 millió 800 ezer forint. A szocialista címért küzdő komplex-brigád elhatározta, hogy az idei évben is túlteljesíti a tervet, s az eredetivel szemben 4 millió 200 ezer forintos forgalmat bonyolítanak le.

Ezzel párhuzamosan természetesen a kárkifizetés aránya is módosul. A fiók dolgozói legfontosabb feladatuknak a gyors, pontos munkát, az ügyfelekkel való udvarias foglalkozást tartják.

Országos szinten egyébként az AB nem tervez lényeges változtatást a biztosítási formákban. Kiseb módosításokkal foglalkoznak a személygépkocsi biztosításban, az életbiztosításban, s most folynak a számítások arra, hogy 1966-ra már el tudják vállalni a palántázással termelt zöldségfélék és a szülő tavaszi fagykárának biztosítását.

Az AB sajtótájékoztatója az újságírók kérdéseire adott válasszal zárult.

Érdekes elképzelés a termelési tanácskozások jobbá tételére

Figyelemre méltó ötlettel foglalkozik a termelési tanácskozásokkal kapcsolatban Bétakna szakszervezeti bizottsága.

Mint ismeretes, a termelési tanácskozások legtöbb problémája már a háromharmados műszakszervezés idején is, de még inkább most, a négyegyedyes munkarend methonosítása után a rendelkezésre álló idő rövidsége. Különösen olyan üzemekben éreztet ez hátrányos hatását, ahol a dolgozók zöme vidékről jár be, s az üzemből tölthető „dejük az autóbuszok, illetve vonatok közlekedése által meghatározott.

Természetesen az idő rövidsége a tanácskozások színvonalát is rontja. Reneszert az utolsó napirendi pontként szereplő vitát, a dolgozók észrevételeit, javaslatait kell „rövidre fogni”, korlátozni, vagy félbeszakítani.

Éppen ezért vetődött fel Bétaknán — ahova nem kevesebb, mint 70 községből járnak be a dolgozók — az az elképzelés, hogy a tanácskozások beszámolójának idejét „megtakarítsák”. Eszerint a beszámolókat a tanácskozás időpontja előtt legalább egy héttel írásban, sokszorosítva a brigádok rendelkezésére bocsátanák. Így elegendő idő lenne arra, hogy a dolgozók akár egyenként, akár kollektív tanulmányozzák, megvitassák (mégpedig sokkal alaposabban, mint amennyire a szóbeli hallás alapján lehetne).

Valószínű, hogy az ötletet elfogadhatónak találják a felsőbb szervek is és ebben az

esetben nem csak Béta-aknán, hanem trösztünk valamennyi üzemében jobbá, színvonalasabbá válhatnak a termelési tanácskozások,

hanem trösztünk valamennyi üzemében jobbá, színvonalasabbá válhatnak a termelési tanácskozások,

B. J.

Szép és nehéz örökség

„Az Ős vagyok, mely sokasodni fogszik, apám, s anyámmá válok boldogon, apám, anyám maga is kettősöszlik, s én lelkes Egyégy így szaporodom.” (József Attila: A Dunánál)

Három nemzedék él együtt a családban. Legidősebb Vertike István már túl jár a nyolcvanan. Ennek felét a bányában töltötte. Most nyugdíjas. S ha mesélő kedvében van, gyakran elmondja fiának, unokájának — s most már dédunokáinak is — 1919-béli vörös határőrségének történetét.

Idősebb Vertike István most harminckettedik éve járja a föld alatti világot. Méltó örököse apjának a munkahelyén és a mozgalomban is. Kiszolgálja az öreg Anna-aknát egészen megszüntéig, most Kossuth-bányán tölti utolsó munkáséveit. Ez szolgálta a pártot a felszabadulás előtt, a legkülönbözőbb funkciókat töltötte be negyvenöt után, s hűségesen szolgálja ma is.

Ifjabb Vertike István majdnem hűtlenné vált a családi hagyományhoz. Már ami a foglalkozást illeti. Kitanulta a lakatos szakmát, s jóllehet kezdettől bányalaktosként dolgozott, de aki nem a csákány nyelét, vagy a fejtőkalapácsot fogja, az mégsem igazi bányász. Ez azonban csak kitérő volt, egy rövid kiruccanás. Négy év után elkezdte az igazi bányászokadást ott, ahol apja és nagypapa kezdte valaha; csillézt, segédvájárkodott, s munka közben lett vájár.

Szóval végigjártam a „ranglétrát” — mondja a csendes szavú fiatalember.

— És a mozgalom?

Gondolkodik, hol is kezdje. Huszonhét éves és annyi minden van már mögötte, hogy egy egész életre elegendő lenne. Aztán a legegyszerűbbet választja, az időrendet.

— Ipari tanuló koromban lettem DISZ-tag. Ez ötvenkettőben volt. Itt is végigjártam a „ranglétrát”. Voltam alapszervi vezetőségi tag, titkár, csúcsbizottsági tag, szóval minden... Ahol dolgozni kellett.

Ennek az időszaknak a betetőzése volt, amikor tizen-nyolc éves korában DISZ-ajánlással, korengedménnyel felvették a pártba. Itt megszaktja az elbeszélést.

— Te, nehogy nagy feneket keríts ennek a dolognak! Egyszer megjártam már az újságírókkal. Sorhajó parancsnok voltam a honvédségnél és olyan szakszerűtlen dolgokat írtak rólam, hogy utána mindenki rajtam nevetett. Inkább az üzemből írt... Zórák-aknáról. Jobb téma az, amilyen szépen rendbe jöttek itt a dolgok...

Azt már nem mondja, hogy ebben neki is érdemei vannak. Mint munkásnak, mint az egyik fejtes omlasztó-vájárának, s méginkább, mint pártvezetőségi tagnak.

...Most szervezzük például a szocialista brigádokat. A mi körletünkben két fejtes teljes kollektívája benevezett már a mozgalomba.

Az egyik fejtes az, amelyben ő dolgozik.

... Aztán pártvonalon is szépen egyenesbe jövünk. Tudod, hogy decemberben alakultak meg a körlet-alapszervezetek. Most annyi tagjelölt- és tagfelvételi ügyet kell intézmem, hogy rendszerint az egész délelőttöm rámegy. Ma ráadásul még szakszervezeti oktatást is tartok.

— Szóval éjjel műszak, délelőtt pártmunka, délután pihenés és akkor hol van a család?

— Várjál csak! Nem teljes a felsorolás. Délután a pihenés mellett még a tanulásra is időt kell szakítanom. A marxista egyetem első évfolyamára járok. Nemsokára itt a féléves vizsga...

Nos, ezek után mi marad a családra, hol a magánélet? Bizony ezt már a két gyerek is számonkéri. De mit tehet az, aki munkásnak és mozgalmi embernek született? Az apa, s nagypapa öröksége önmagában még nem jelent semmit.

— Sajnos, az öregjeink nem élhetnek öröklé. Előbb-utóbb át kell vennünk tőlük a „staféta-botot”. A mi munkánk már nem olyan romantikus, mint mondjuk nagyapám vöröskatonasága, de talán sokkal nehezebb.

Lehet, hogy a költő s mai fiatalokra gondolt, amikor idézett versének befejező szakaszát írta?

„A harcot, melyet őseink vívtak, békévé oldja az emlékezés. Rendezni végre közös dolgainkat, és a mi munkánk, és nem is kevés.”

Berkics János

Két szocialista brigád alakult Kossuth-bányán

Meglepően népes volt január 10-én délelőtt Kossuth-bánya négy kultúrterme. Mintegy 300 bányász ült össze tanácskozásra — körletenként —, hogy értékelje az 1964. évi munkát, és megvitassa az idei programot. A nagy érdeklődés egyben azt is kifejezte, hogy a brigádok tagjai felelősséget éreznek a vállalások kidolgozásáért, a megnekedett feladatokat végrehajtásáért.

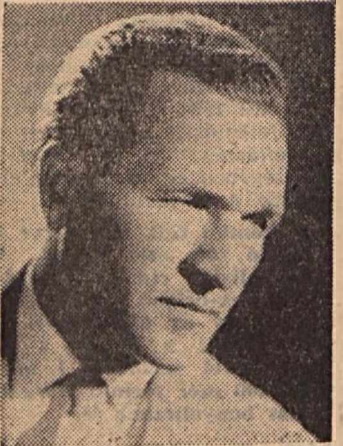
A 8-as és az 52-es csapat ezúttal alakított közös szocialista brigádot. Kérdő Lajos, Kossuth-bánya szakszervezeti bizottsága képviselőjében tartott bevezető előadást, majd Dobos József az üzembizottság nevében köszöntötte a résztvevőket. Kifejezésre juttatta, hogy a 8-as és az 52-es csapat kollektívájára éppúgy számítanak, mint a kitűnő eredményeiket elérő 50-es, Nagy Dezső vezette szocialista brigádra. A két csapat tagjai igen hasznos észrevételeket tettek a jobb munkára vonatkozóan. A megjelentek végül Storcz Ferencet, illetve Gulyás Józsefet egyhangúlag választották meg brigádvezetőnek, illetve helyettesnek.

A szállító körletnél ugyan csak ezen a napon alakították meg a szocialista brigádot, amelynek élére Visnyovszky elvtársat választották. A volt III-as aknai kollektíva mintegy 160 fővel tartott értekezletet, melyen mind a 10 brigád képviseltette magát. Galli István aknavezető ismertette a feladatokat. A legnagyobb kultúrteremben az 50-es szocialista brigád tagjai vitatták meg az idei programot — Nagy Dezső brigádvezető előadása nyo-

Kitüntetett újítók

Gergő György, Vasas. A már meglevő bronz újító-jelvényt embletté megszerezte az arany jelvényt is. Három elfogadott újítása 1 millió 44 ezer 823 forint gazdasági megtakarítást eredményezett.

Kiss János, távlati fejlesztési osztály. Arany jelvényt egy elfogadott újítására kapta, amely révén a megtakarítás 1 millió 300 ezer forint volt.

Czárlich Ferenc, Vasas. Két elfogadott újításával 510 ezer 635 forint megtakarítást ért el. Ezüst jelvényt kapott.

Kruller János, István-akna. Egy elfogadott újítása volt, a népgazdasági megtakarítás 697 ezer forint. Ezüst jelvényt kapott.

Söbér Miklós, Vasas. Három elfogadott újításával 634 ezer 138 forint megtakarítást ért el. Ezüst jelvényt kapott.

A Minisztertanács módosította a termelési tanácskozásokkal kapcsolatos rendelkezéseket

A Minisztertanács múlt heti ülésén a SZOT elnökségének javaslatára módosította a termelési tanácskozásokról szóló 1022/1961. MT-SZOT-határozatot. Az új szöveg az említett határozat 2. fejezetének helyébe lép és a termelési tanácskozások differenciáltabb rendszerének kialakításáról rendelkezik.

Az együttes határozat megállapítja: a termelési tanácskozások és a munkaértekezletek (a hivatalokban és az intézményekben a teendőik ismertetését és megvitatását szolgáló megbeszélések) biztosítják a dolgozók részvételét a termelés és a gazdálkodás irányításában, ellenőrzésében. A termelési tanácskozások és a munkaértekezletek — a szakszervezeti taggyűlések, az üzemi tanácsülések és a szakszervezeti bizottsági ülések mellett — kifejezői a szocialista vezetési módszernek, ugyanakkor lehetővé teszik az üzemi, hivatali demokrácia fokozottabb érvényre jutását.

A határozat külön rendezi a gazdasági és a szakszervezeti szervek feladatait a terme-

lési tanácskozások és a munkaértekezletek előkészítésében és megtartásában. A határozat továbbra is kötelezően előírja, hogy a termelési tanácskozásokon kívül is meg kell tartani a termelési tanácskozásokat akkor, ha azt a dolgozók többsége javasolja, illetőleg a szakszervezeti szervek vagy a gazdasági, műszaki vezetők szükségesnek látják.

A határozat a népgazdasági érdekek szem előtt tartásával egyértelműen megjelöli a termelési tanácskozások feladatait.

A termelési tanácskozások célja — állapítja meg a határozat — a termelési feladatok legcélszerűbb kialakítása és leggazdaságosabb végrehajtása, a minőségi és műszaki-technológiai, a munkasvédelmi előírások teljesítése, a selejt csökkentése, a termelékenység növelése, az anyag-, az energia- és a szerszám-takarékosság, a munka- és a technológiai fegyver megőrzése, valamint a társadalmi tulajdon védelme.

A tanácskozások feladata és joga, hogy értékelje a helyi vezetést és a dolgozók munkáját, a termelési, gazdasági

eredményeket, ezekkel együtt a munkaerő versenyerejét, s véleményt mondjon, illetve döntsön a „emelkedő eredményt elérő dolgozók kitüntetéséről, és jutalmazásáról. A határozat a termelési tanácskozásokat véleményező, javaslattevő, illetve döntési jogkörrel ruhazza fel.

A termelési tanácskozás véleményét, javaslatát kell kérni a termelési lehetőségekre és gazdasági kihasználásukra, a mindenkori termelési-gazdálkodási feladatok megvalósítására, beleértve a műszaki fejlesztési, valamint a munka- és üzemszervezési intézkedések kialakítását és végrehajtásuk megszervezését. Annak biztosítására, hogy a dolgozók még közvetlenebbül legyenek érdekeltek a végrehajtásban, a módosított határozat előírja, hogy a fontosabb újítási javaslatok üzemi alkalmazásával kapcsolatban ki kell kérni az érintett üzemegekben dolgozó véleményét.

A termelési tanácskozás hagyja jóvá a jövőben is az üzemszervezés, műhely- és versenyvállalásokat és a helyi feladatokat legeredményesebben segítő versenyformákat, továbbá dönt a „kiváló dolgozó” kitüntetés és a „szocialista brigád” cím odaítéléséről. Ugyancsak a termelési tanácskozás jogosult visszavonni ezeket a kitüntetések azokról, akik méltatlanná váltak a kitüntetés, illetve a cím viselésére.

A termelési tanácskozások előkészítéséről és megtartásáról ezentúl is az illetékes gazdasági vezető és szakszervezeti szerv köteles gondoskodni.

A határozat új és jelentős rendelkezése, hogy a gazdasági vezetők és a szakszervezeti szervek a termelési tanácskozások időpontját, helyét és tárgyát, továbbá azoknak a dolgozóknak és kollektíváknak a nevét és eredményét, akiket „kiváló dolgozó” kitüntetésre, illetve „szocialista brigád” cím viselésére javasolnak, a termelési tanácskozások megtartása előtt legalább egy héttel kötelesek a dolgozókkal ismertetni, írásban közölni.

A termelési tanácskozásokon elhangzott észrevételeket, javaslatokat jegyzőkönyvben kell rögzíteni. Új rendelkezés viszont, hogy a dolgozók javaslatait termelési egységenként naplóba kell bejegyezni. A naplók kezeléséről az érintett gazdasági vezető köteles gondoskodni, a naplóba a dolgozók jogosultak észrevételei-

ket, javaslatokat beírni. A termelési tanácskozásokon elhangzott és a naplóba bejegyzett észrevételek, javaslatok megvalósításáról az illetékes gazdasági vezetők gondoskodnak. A vállalat igazgatója a termelési egységenként rendszeresített naplókai köteles negyedévenként ellenőriztetni; az ellenőrzést és eredményt a naplókban fel kell tüntetni.

A termelési értekezleten felvett jegyzőkönyv egy példányát az adott gazdasági egység vezetője nyolc napon belül köteles a vállalat, gyáron belüli közvetlen felettes szervének és az illetékes szakszervezeti szervnek megküldeni. A szakszervezeti szervek jogosultak a dolgozók javaslatainak megvalósítását és elintézési módját ellenőrizni.

A termelési egységek vezetői tizenöt napon belül kötelesek a dolgozókat javaslataik elbírálásáról értesíteni és a következő termelési tanácskozáson az elintézés módjáról tájékoztatást adni, valamint a naplóba bevezetett észrevételek, javaslatok ügyében eljárni.

Rendszeresen — általában negyedévenként — munkaértekezleteket kell tartani a trösztök, ipari nagyvállalatok, a vállalatok, a gyárak és a gazdasági irányítói szervek, főhatóságok, hivatalok apparátusaiban.

Fontos intézkedés, hogy a termelési tanácskozások és a munkaértekezletek rendszeres megtartásáról, azok színvonaláról a miniszterek és az országos hatáskörű szervek vezetői kötelesek beszámoltatni az irányításuk alá tartozó szervek vezetőit, s a mulasztókkal szemben — különösen azokkal szemben, akik a dolgozók javaslatainak intézésére vonatkozó rendelkezéseket megszegik, vagy az ilyen mulasztásokat elnézik — felelősségre vonást alkalmazni. Ebben a tekintetben a szakszervezeti vezetők is jogosultak kezdeményezzen fellépni.

A kormány és a SZOT együttes határozata azt a célt szolgálja, hogy a soron levő feladatok sikeres végrehajtása érdekében mindenütt erőteljesen támaszkodjanak a dolgozók véleményére, javaslatára, karolják fel és hasznosítsák a jó kezdeményezéseket. Az üzemi és hivatali demokrácia eddignél szélesebb körű kibontakoztatása és érvényre juttatása jelentős erő a népgazdaság előtt álló nagy feladatok sikeres megvalósításában.

Fokozott érdeklődés nyilvánul meg a gazdag választék miatt

50 ezer könyv, 4478 olvasó

A komlói Zrínyi Művelődési Házban lévő József Attila könyvtár jelentős állomáshoz érkezett: a múlt héten kapták be az ezredik könyvet. Ebből az alkalomból a Magyar Televízió is készített felvételt a hirdó számára.

Fülöp Jánosné könyvtárvezető tájékoztatott bennünket. Vázolta, hogy a könyvtár gazdag választéka mind több érdeklődőt vonz. Az 1964-es esztendőre négyezer olvasó látogatását tervezték, s ezzel szemben 4478-an keresték fel a könyvtárat. Nem kevesebb mint 119 ezer könyvet kölcsönöztek ki.

Szinte minden héten érkezik egy-egy szállítmány. A múlt heti összeállítás is tartogatott néhány érdekességet. Egyrészt a számszerűség, másrészt az újdonság volt a meglepő. Ezúttal érkezett meg az 50 ezredik könyv, amelynek a címe A nagy játszma. (Rónaszegi Miklós alkotása.)

Az újdonságokból néhányat: Gömör: Emlékeim egy letűnt világról; Zagoni: A megjelölt ember; Komját: Az idő és a sórában. Tasnádi Kubacska: Az élővilág fejlődéstörténete; Illés B: Anekdoták, találkozá-

sok, történetek; Vészi E.: Arckép ezer tükörben. Kolozs: Utazás Detektívvilágban; Illyés Gy.: Tűz vagyok... (Petőfi élete); Goda G.: Flaminkók.

A tröszt kezelésében lévő József Attila könyvtárban ke-reken 30 ezer kötet könyvet tartanak nyilván. Mintogy komoly igényként jelentkezett a letéti könyvtár létrehozása, így a város különböző pontjain alapítottak ilyen. A már említett legnagyobb könyvtár mellett, az Ady Endre (a volt Zója Szálló épületében) a Kossuth-akna, a gesztenyési munkásklub, a Móra Ferenc, (Május 1) a Dávidföldi iskola, az AKÖV, az Építők szállásfaluj, és az Újszálló könyvtára a leglátogatottabb. Az elmúlt évben kilenc letéti könyvtárat létesítettek, mellyel lényegesen megjavították, növelték az olvasótábor összetételét. A jobb terítéssel az igényeket is realisabban lehet felmérni. A statisztika szerint a szépirodalmi, a politikai és a szakmai könyvek iránt mutatkozik a legnagyobb érdeklődés. Ujabban népszerűek az útleírások, a pedagógiai könyvek és a háziasszonyok művelését segítő kézimunka-, és szakácskönyvek is.

A munkásszállításról

Körülbelül három hónapja figyelem azt a nagyon tanulságos, érdekes és a dolgozók szempontjából semmiestre sem szívderítő játékot, ami a munkásszállítás vonalán bonyolódik.

Kezdődött azzal, hogy egyik napról a másikra lezárták a bányatelepi utat — az üzemszervezőség tudta nélkül — és a dolgozóknak napokig kellett gyalogolniuk a faluból a bányára, majd műszak után vissza. Folytatódott a beállított ingajarat indulási idejének állandó változtatásával. Hol 80 fő zsúfolódott össze, hol gyalog jöttek és mentek az emberek, mert a kocsi elment.

Megjavultak az útvonalok, következett az áthelyezések korszaka. A járatok indulási ideje megint megváltozott, az emberek egy-két nap késéssel tudták meg ezt is. Hogy egyáltalán tollat ragadtam, arra az e heti furcsaságok adták meg a végső impulzust. A délelőtti műszakról hazagyekvköket az első két nap 1/2, majd a következő nap 13.30 és csütörtök-

kön 14 órakor szállította le az első kocsi a faluba. Volt olyan eset, hogy emberek maradtak le, mert egy perccel később érkeztek, mint az indulási idő. — ha erről lehet egyáltalán beszélni —. A gépkocsivezető, Decsi Lajos közlése szerint akkor indulnak, amikor az üzemszervező (Egy héten háromszor) indulási időváltoztatást nehéz elhinni!) Persze, azt is hozzá kell tennem, hogy pl. csütörtökön 13.2 után pár perccel már tele volt a kocsi, a vezető mégsem indult el. (Csak egy kis emberség hiányzott éppen).

A tény az, hogy az áldatlan állapotnak elsősorban az emberek, a hazagyekvkö dolgozók isszák meg a levét. Miután hónapok óta vajdúdik a dolog, felteszem a kérdést: nem lehetne egy kicsit alaposabb felméréssel, egy kicsit jobb emberséggel — mindenki részéről — ezt a hétköznapi bosszúságot száműzni a dolgozók életéből?

Ditrői István tudósító

Versenyhárs kerestetik

Béta-akna javító műhelyében a Vladár Ferenc vezette „Vosztok” szocialista brigád évekig versenyzett III-as akna egyik gépészeti szocialista brigádjával. Miután azonban III-as aknát Kossuth-bányához csatolták, ez a kapcsolat megszűnt, s a „Vosztok” kollektívája versenyhárs nélkül maradt.

Most azonban, hogy a SZOT nyilvánosságra hozta a szabadulási versenyfelhívását, Vladár Ferenc és társai a határozatot, hogy versenyre hívják a tröszt területén működő összes gépészeti szocialista brigádokat. A verseny irányelvei, most dolgozzák ki — s ezt a későbbiek folyamán közzé tesszük —, de máris várják a versenyhársak jelentkezését és esetleges javaslatát.

A „Vosztok” brigád továbbá egy állandó versenypartner is keres, s várja egy olyan kollektíva jelentkezését, amely hajlandó huzamosabb ideig tartó vetélkedésre.

Jelölőgyűlések a tanácstagi választásra

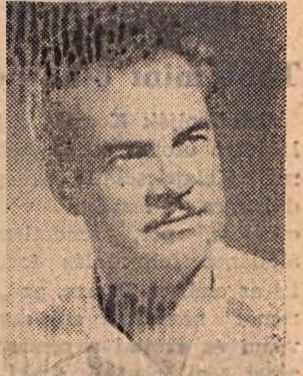
A Hazafias Népfrent komlói városi bizottsága a múlt héten fontos tanácskozásra ült össze. Először az 1964. év második felében végzett munkát értékelték. Ezt követően — Kádár Németh Béláné előterjesztése alapján — a mostani félév munkatervét vitatták meg és hagyták jóvá.

A legközelebbi program egyike az időközi tanácstagi választás előkészítése, lebonyolítása. A város hat körzetében tartanak választást. A jelölőgyűlések tegnap kezdődtek meg. Manfan. A további program a következő: a ki-

után 5 órakor a Kőkönnyös nyugati pártszervezet helyiségében (Zója utca); a 45-ösben január 22-én, délután 5 órakor (a kenderföldi párt-helyiségében); a 76-osban január 26-án délután 5 órakor (a belvárosi iskolában); a 80-as körzetben január 20-án délután 5 órakor (a Béta-akna étteremben) jelölnek tanácstagot a február 7-i választásra.

Január 21-én du. 5 órakor az Aknamélyítók kultúrtermében tartják a hatodik jelölőgyűlést.

Kitüntetett újítók

Vincze Viktor, geológus. Egy elfogadott újítása volt, a gazdasági megtakarítás 525 ezer forint. Ezüst jelvényt kapott.

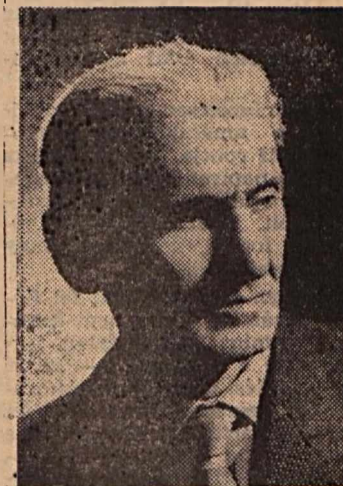
Krauth Ferenc, Vasas. Egy elfogadott újítása van. Gazdasági megtakarítás 310 ezer 629 forint. Bronz jelvényt kapott.

Bukovecz Lajos, Zobák-akna. Két elfogadott újítása révén 303 ezer 700 forint megtakarítást ért el, s így bronz jelvényt kapott.

Magyarósi László, Villamos Üzem. Egy elfogadott újítása volt, a megtakarítás 259 ezer 633 forint. Bronz jelvényt kapott.

Waldinger János, Vasas. Két elfogadott újítása 645 ezer 752 forint megtakarítást eredményezett. Ezüst jelvényt kapott.

Kitüntetést kapott továbbá az 1964-ben végzett eredményes újító tevékenysége jutalmául Kulesár Vince (Vasas), Szontag József (Beruházási Osztály) és Szoboszlai János (Kossuth-bánya).

Húsz éve történt...

A bányászok első tisztségviselője

Mai nappal riport-sorozatot indítunk lapunkban, amelyben húsz éve történt bányász-eseményeket elevenítünk fel, bemutatjuk a bányászok által választott első funkcionáriusokat, s mindazokat, akik érdekes elbeszéléseiken keresztül történelmünk hősi szakaszának állítanak ezáltal emléket.

resték az üzemek műszaki dolgozói, alázattal, sunyi ábrázattal, amiért küszködést véltek felfedezni határozottsága mögött. Bokacsatogató, alázatos képpel nyitottak rá egykori munkatársai:

— Helyezkedjétek csak kényelembé, gyűjtsatok rá, aztán ki vele, mi járatban vagytok... Faggatta, kérdezte őket. Nem tudni, hogy a fájtos cigarettá, vagy személye tette-e, de csak úgy ömlött az emberekből a panasz. Az egészséges életstílust követelte a minden-

gondolatot tett követi. Éjszaka kába nyúló vitatkozás meghozza az eredményt: — Legyen az új munkásigazgató, a szabolcsi kerület élén, az öreg Martinek!

Vállalta. Nehéz volt a kezdet. Kevés a mérnök, bár egyre inkább szállingóznak haza nyugatról, szaporodnak a gondok. Az élelmézt a katonai parancsnok oldja meg: „Na Berkes elvtárs, ennyi meg ennyi szarvasmorha a

Csak holnap...” — de nem vártam ám meg a mondat végét! Rácsaptam az asztalra. „Jó, mondom én elmehek Pécsre. De fölültem a bányászokat a vonatra, s ha csakánnyal kopogtatnak holnap muguknál a pénzért, hát ne csodálkozzanak” — s rájuk csaptam az ajtót. Rohantak utánam, béküljek meg... Hát így volt az akkoriban!

A szőlőhegyen csipős a dél-előtti levegő. Talán a szél, vagy a visszaemlékezés színesíti Berkesi Mihály arcát? Csak úgy ömlik belőle a visszaemlékezés. Jól esik beszélni a régmúlt időről, mert a pártban a nyugdíjasokkal egyre ritkábban esik találkozás, meg egyre ritkábban kérdezzük is. Meséli is tovább:

— Tudja a nyugdíjasoknak nagyon rossz volt a háború után a helyzete. Akinek nem volt családja, bizony könnyőradományból élt. Elmentem Pestre, mondom az OTI vezérigazgatójának. Nem fizetik be a járulékat, ha nem adnak nyugdíjat az öreg bányászoknak. „Nem adhatunk — mondta — mert mit adtak azok a munkéshatalomnak?” Mondom jó, de akkor ne várják a járulékat. Várhatták ok ugyan, mert kiosztottuk az öregek között...

A kiosztásnál mindenkinek jutott valami, csak Berkes néni és családja élt gyümölcsön, mert az ura mindig intette:

— Mi választott emberek vagyunk, nem szabad visszaélni a bizalommal... — mondogatta esténként. Éjszákait meg átvirrasztotta, s spekulált, hogyan lehetne másnap többet juttatni a bányászoknak.

Csóka Magda

— ÜTEMSZERŰ A TELI NAGYJAVÍTÁS A DÉLDUNÁNTÚLI Kőbánya Vállalat komlói és polgárdi üzemében. A kedvező időjárás lehetővé teszi, hogy január végéig az üzempróbat is megtartva, február elsején ismét megkezdjék az üzemszerű termelést. A nagyharsányi üzem nagyjavítása februárban kezdődik, amikor Polgárdi átvészli a Dunai Vasmű mészkövető ürtendő ellátását.

— ATADTÁK A SZÉN-ELŐKÉSZÍTŐ ÜZEMNEK a Kossuth Bányagép Üzem által készített meddőtrümmévet. A részleges üzempróba megkezdődött, rendszeres, üzemszerű alkalmazására a porlelvő-berendezés elkészülte után, néhány héten belül kerül sor. Ekkor kezd meg az üzem a szénmeddő értékesítését.

HÍRLEK

— MUSZAKI ES TERMELESI TANÁCSKOZÁSOKAT tartanak a tröszt valamennyi üzeménél január 25 és február 13-ig közötti időben. A napirendek során az 1965. évi termelési feladatok kerülnek megvitatásra.

— AZ MSZMP TRÖSZTBIZOTTSÁGA január 21-én ülést tart, amelyen a Központi Bizottság 1964. december 10-i határozatát tűzik napirendre.

— A SZAKSZERVEZETI TRÖSZTBIZOTTSÁG Intéző Bizottsága január 28-án ülést tart, amelyen a szak szervezeti vezetőségválasztások lebonyolításának irányelvei, a felszabadulási munkaverseny kérdései is napirenden szerepelnek.

— ÚJ MŰVESZETI CSOPORT. A meszesi munkásszálló fiataljai színjátszó csoportot alakítottak. Tervük szerint a felszabadulási ünnepségek során mutatkoznak be a nagyközönségnek nívós, zenés irodalmi műsorokkal.

— JANUÁR 19-ÉN, KEDDEN 5 órákor előadás lesz a Zalka Máté Művelődési Házban. Címe: Hazánk felszabadulása. Előadó: Judt István mérnök. Nagy filmvetítés: Budapesti tavasz. Belépődíj nincs. Minden dolgozói szeretettel várunk.

— TÉLIESÍTETTÉK AZ ÚJ GIMNÁZIUM ÉPÍTÉSÉT Komlón. Jelenleg a belső vákolási és szakipari munkákat végzik, s a pillanatnyi ütem szerint valószínű, hogy határ-időre, az új tanév kezdete előtt át tudják adni.

— EZEN A HÉTEN ERTEKELIK Kossuth-bánya 72 szocialista brigádjának múlt évi munkáját. A munka elbírálására körletenként kerül sor, amelyre meghívják a brigádok vezetőit, a párt- és szakszervezet, valamint az üzemvezetőség képviselőjét. Ennek az értékelésnek az alapján terjesztik a brigádok tevékenységét a termelési tanácskozások elé. A brigádok az értékelés után kötik meg ídel szerződésüket.

— KÖVÁCS IMRE. III-as aknál dolgozó a véréddel egyik lejobbja Komlón. Január 14-én, a komlói véréddő állomáson, több véréddő társa jelenlétében adták át részére az arany véréddőjelvényt.

— TÖBB MINT FÉLMILLIÓ FORINTOT takarított meg Kossuth-bánya iszapoló körlete 1964. szeptember óta az erdmű pernyéjének felhasználásával. A múlt év utolsó négy hónapjában összesen 5670 köbméter, január első felében viszont már 6304 köbméter pernyét használtak fel tömdekelésre. A pernye köbméterenként 48 forint 75 fillérrel olcsóbb a homoknál.

— ÚJ CIPÓMODELLEK gyártását kezdték meg a Komlói Helyilipari Vállalat cipőüzemében. Ezeket a legközelebbi országos börtzen mutatják be, s kedvező elbírálás esetén a második negyedévben kezdik szériagyártásukat. Az első negyedévi kollekcióból most készílik elő a férfi pizsama-papucs sorozatgyártását.

Bányász kulturális szemle a huszadik évforduló jegyében

A trösztünkhöz tartozó öntevékeny csoportok nagyszerű vetélkedőjére kerül sor január 23-34-én. Műsorunk sokrétűségére jellemző, hogy bemutatkoznak majd az énekesek, a fúvós zenekarok, a szavalók, a szülő énekesek, a hangszerszöllsták, a színjátszó- és a bábcsoportok, valamint a komlói népi táncegyüttes. A program szombaton este 7 órákor kezdődik a Zrínyi Művelődési Házban. A vasárnapi vetélkedő első eseménye délelőtt 11 órákor lesz, amikor a bábcsoportok mérik össze tudásukat. Este 6 órákor folytatják a bemutatásokat, amely a Balatoni csete-pátéval (előadja a Zrínyi Ifjúsági Színpad) fejeződik be.

A csoportok témaválasztása igen jó. Mondanivalója bizonyára az igényes közönségnek is tetszik majd. Az öntevékeny együttesek tavaly márkítűnően vizsgáltak, amikor a Mecseki Tavasz című pöcsbányai kulturális találkozóan bemutatták felkészültségüket. A mostani erőpróba is jó alkalom lesz továbbfejlesztésre. Nem túlzás ez, hiszen a hatórás műsor sok látnivalót tartogat. Ha nem is kifejezetten helyezésekkért vetélkednek a résztvevők, mégis a legjobb szereplésre serkenti őket. Ez mindenképpen elősegíti a fellépők további kibontakozását. (Eppen az utóbbi gondolatból kiindulva jegyezzük meg, hogy december 13-ra már meghívták a csoportokat, azonban a rendező szervek, elsősorban a tröszt szakszervezeti bizottsága, a szemlétlémondta, a mostani hét végére tette át. Ez az intézkedés semmiképpen nem volt kedvező.)

Komlói párbeszéd

Az utca slágere

— Taxiii! Hé, taxi...!
— Nem szégyelli magát? Slágereket ordítózni az utcán, világos nappal. Maga... maga veterán hulgán!
— Hallja, ne sértegessen! Ez nem sláger.
— Nem-e? Talán még azt is hozzábömbölné, hogy dubatta-duba-du, meg: je-je-je...?
— Nem bömbölném hozzá, ha tudni szeretné. Csak taxilért kiabáltam.
— Ugyan, uram. Ennek a kifogásnak száj- és körömfájása van. Vagyis, hogy süntít.
— Legyen szíves, magyarázza meg, mért tartja ezt kifogásnak és ha az, miért sántít?
— Ne tegye az ártatlant! Mintha nem tudná, hogy hogy Komlón nem szokás taxiért kiáltani.
— Hát mi szokás? Imádkozni, vagy integetni?
— Integetni? Azt lehet. Csak ne nagyon csúnyán...
— Hé, taxiii!
— Na mit kiabál megint? Magán nem fog az okos szó?

— Nem látja, most húzott el mellettünk egy taxi... Maga meg feltart itt engem az okoskodásával...
— Maga kis naiv. Az bérelt kocsi volt. Valamelyik vállalat bérlé.
— És ami ott jön, nézze, az a fekete rendszám-táblás...?
— Annak is hiába kiabálna; turataxi.
— Most mondja meg öszintén: nincs ebben a városban egyetlen kocsi se, ami a nagyközönség rendelkezésére állna?
— De van kérem. Hogyne lenne! Szocialista bányaváros vagyunk, és a nappali népességünk több mint harmincezer. Igenis, van egy taxink.
— És az a lakosság rendelkezésére áll?
— Hát, nem éppen a rendelkezésére, de állani áll...
— És hol, azt mondja meg.
— Valószínű a garázsban. Javítják.
— Bernos —

„Legyen az új munkásigazgató az öreg Martinek...” — meséli a húsz évvel ezelőtti történetet Berkes Mihály bácsi.

napra való. Egy csoport aszszony Vasaról csak megáll az ajtóban, hadonászva mutogatnak, s buksi gyermekfejéket simogatnak:

— Sírnak a gyerekek, nincs ruhánk. Ossa ki az Elvtárs az élelemtárban lévő holmikat...

Spekulál Berkes Mihály. Kiosztani?! Helyese, így kell-e vezetni? De amikor a csupasz, vézna testű gyermeköket felölelte pillantása, kiadta az utasítást...

A micisapka hátrább kerül Berkes Mihály fején, kinalja a vendégeket:

— Igyanak! Gyenge ör, de itatja magát... Szóval az volt az ukász, termelni! Ahhoz pedig fa kellett. Mert valamennyi bányafa-készlet eltűnt az üzemből. A jáért szénét ajánlottunk...

Az igazi csere-bere hát elkezdődött. Szénért fát. Szénért bört. Szénért kemény pengőt. Jönnek a munkások:

— Miska tenni kell valamit. A Sztraka helyére, új munkásigazgató kell... — a

bányászoké...” Aztán mind több bér kellett.

— Ez volt a fő gond. Heti fizetést vezettünk be. Roncsokból, összeállított másféltonnással mentünk a zsáknyi pénzért. Kedden már elmentünk, hogy péntekre hazaérjünk, és ez így ment minden héten. Iparügyi minisztérium, kiutalás, Nemzeti Bank, Egy esetre ma is világosan emlékszem. Allunk és várjuk, hogy aláírják a minisztrális kiutalást. „Nem. érnek rá a „fejesek” most éppen a Szaktanáccsal tárgyalnak” — mondták. Vártunk. Negyedórát, órát. Aztán benyitottam a tanácsterembe. Rájuk kiáltottam: „Nem érek én rá várni Elvtársak. A bányászok várják a fizetést. Ülészzen a szaktanács délután!” Meghajoltak előttem és megkaptam a kiutalást. Ugyanez kezdődött előlrol a banknál. Egészen a vezérigazgatóig mentem Gállal, a főkönyvelővel. „Sajnos lejárt a hivatalos időnk...”

Berkes Miska bácsit nem volt nehéz megtalálni, már a szabolcsfalusi Népboltnál akadt nyomravezetője: „Csak arra fel menjenek, a szőlőhegyen építettek házat...” Tapossuk a hegyi sarat, csodáljuk a környéket, amelynek láthatára a meszesi viztornyot és az István-aknai üzemépületeket is magábaöleli. Gumicsizmús, cetg-zubbonyos, micisapkás embert fogad. Derűs lék szeme, ráncokkal barázdált télapó feje láttán nehezen tudjuk magunk elé idézni, az aknákat naponla látogat, zsebében piszolyt hordó, egykori munkásvezért. A hatvanhat esztendő, jó erőben lévő férfi egyike azoknak a keveseknek, akiben a munkások hatalmának első funkcionáriusát tisztelhetjük.

Az aprócska konyha asztalára vendégmarasztaló ital került, s míg dicsérgetjük a szabolcsi szőlőhegy termését, Miska bácsi húsz évvel ezelőtti emlékekről mesél.

1944. november 29. Háborútól egyongyötört bányászok jelentkeznek az aknáknál. Fásultságukat csak a szabad hatácsolás tör meg. Járják a pécsi üzleteket, rekvirálnak, ki egy fél pár bakancsot, mások bálányi szöveteken marakodnak. De egy hét múlva alábbhagy a szerzési ösztön. Mert a mindennapi élethez nem elég a bakancs és a méteráru! Kenyér kell... Abban egyhangúlag megegyeznek, hogy az egyesített üzemi bizottság élére a Berkes Miskának kell kerülni. Predesztinálja őt e helyre tapasztaltsága, mozgalmi jártassága, bányász-szíve — bár ő a lakatos mesterséget tanulta.

— Nehéz dologgal kell szemben állnod Miska — mondogatta magának a választás után, — de ha a párt, a munkások így akarják, hát csinálnom kell...

Beköltözik a DGT igazgatósági épületébe, annak is egyik földszinti szobájába, s maga is csodálkozott, hogyan jutott e posztig. Erős munkáskézzel, hangos zavarával valami más is beköltözött ebbe az irodába. Emberség a bányászokkal szemben! Ő honosította meg a szívvel teli hangot. Ke-

Ökölvívás

Szombaton és vasárnap rendezték meg a Pécsi Bányász újhegyi sportházában a megyei egyéni felnőtt ökölvívó bajnokságokat.

A könnyűsúlyú Hartung és a könnyűsúlyú Haraszti a döntőben vereséget szenvedett, és így mindketten második helyezést értek el.

Január végén kerül sorra a területi egyéni bajnokság, melyen a két helyezett ökölvívónk is részt vesz.

SPORT

Vasárnap indulnak a komlóiak Tatára

Kijelölték a Pécsi Bányász 18-as keretét

A Komlói Bányász NB I-es labdarúgója a hét végére már túl lesznek a felkészülés első időszakára tervezett edzésadagon.

Az UEFA-kerettel dolgozik Tatán. Az egyesület megkeresték levélben. Meleghangú üdvözlőt küldtek társainknak és beszámoltak arról, hogy a felkészülésük a legnagyobb rendben folyik.

A sorsolásnál mindezeket valamelyest figyelembe kell venni, s a közös megegyezés után - valószínűleg a héten - nyilvánosságra kerül a tavaszi program.

A Pécsi Bányász labdarúgói továbbra is hazai környezetben készülnek a március 7-i nyitányra. Kertész Tibor vezetésével (Kovács József másodedző segítségével) 18-as kerettel dolgozik.

Kézilabda DNK:

Bányász - Dózsa 26:18 (16:11)

Vasárnap délután rendezték a Dunántúli Napló Kupa rangadó mérkőzését. Erre az alkalomra a PVSK tornacsapokká zsúfolásig megett.

A további első osztályú eredmények: PEAC-Pécsi Dózsa II. 21:20. Ercsibányász-Komló 20:21. Nőknel az I. osztályban az NB I-es Pécsi Bányász a fiatal má-

roki együttessel lépett pályára. A felkészülési programnak megfelelően, végig emberfogással védekezve - főleg az első félidőben - nyújtottak jó játékokat kézilabdázóink.

ASZTALITENISZ

A Bányász-színék képviselőiben - a férfiaknál - mindössze Fonód és Szarka indult a megyei egyéni asztalitenisz-bajnokságon.

Három férfi és két női csoportban rendezik a mérkőzéseket Komlón

Komlón a Mecseki Bányász Kupa keretében az alábbi kézilabdamérkőzéseket rendezték vasárnap. I. osztály: Simontornya-Kocsola 20:19. Az újonc NB II-es együttes ötletes játékkal mutatkozott be a Kocsola ellen.

utolsó percében - szerencsével egyenlítették. Simontornya-Kocsola 7:6. Szoros küzdelemben, de megérdemelten győztek a Bőrgyáriak.

Népes mezőny, jó verseny a komlói asztalitenisz bajnokságon

A január 9-én rendezett Komlói városi asztalitenisz-bajnokság férfi és női serdülő, ifjúsági és felnőtt számaiban összesen 105 egyéni és 56 páros versenyző vett részt.

(KBSK), férfi egyéni: Galambos Pál, női páros: Szabó-Pálinkás (KBSK), férfi páros Galambos-Püspök (KBSK), vegyes páros: Galambos-Molnár E. (KBSK).

Polyák Imre

olimpiai aranyérmes és többszörös világbajnok birkózónk vette át a kötöttfogású válogatott birkózók edzését.

A kötött- és szabadfogású válogatott keret a tatabányai edzőtáborban dolgozik, ahol jelenleg hét NB I-es labdarúgó csapat és több más élvonalbeli együttes készül a tavaszi idényre.

Kézilabda terem bajnokság Komlón

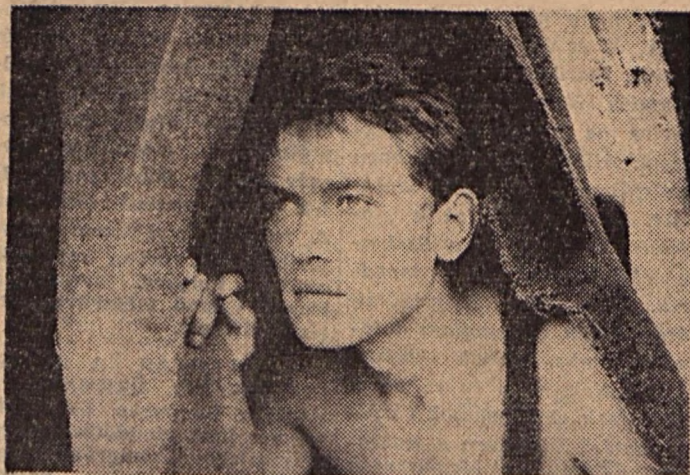
Komlón is megindult az immár hagyományosnak nevezhető „Mecseki Bányász” teremkupa mérkőzés-sorozat a kézilabdában.

A vasárnap sorra kerülő forduló hozza a férfi I. osztály rangadóját a KBSK Öregfiúk-Simontornya találkozót, mely mellett nagy érdeklődésre számot.

Már az első fordulók meglehetősen komoly érdeklődés mellett folytak le és a rendezők remélik, hogy mind a fordulók sportértéke, mind az érdeklődés tovább növekszik.

8.00: Szénelőkészítő-Vörös M. II. ffr. III. o., 8.50: KBSK II. női II. o., 9.30: B. jenő-Gimn. IV. ffr. III. o., II.-Gimn. 10.20: Simontornya Gimn. I. női I. o., 11.10: Simontornya-Öregfiúk ffr. I. o., 14.00: H. hetény-Gimn. III. ffr. III. o., 14.50: Gimn. III.-H. hetény női II. o., 15.30: Vörös M. I.-Dombóvár ffr. II. o., 16.20: Csikóstóttós-KBSK II. ffr. I. o., 17.10: Labdarúgók-ITSK ffr. II. o., 18.00: Béta-Gimnázium II. ffr. II. o.

A hét filmje

Igy jöttem. Új magyar film. Vadász Imre novellájából filmre írta: Hernádi Gyula. Főszerepben: Kozák András és Szergej Nyikojenkov láthatja a filmszínházat látogató közönség.

HOL művelődünk, SZÓRAKOZZUNK?

Moziműsor

Petőfi (Pécs): január 21-27-ig: Ne hagyj magad Pitkin. Angol film. Matiné 24-én: Mindenki ártatlan. Előadások kezdete 4, 6, 8.

Kossuth (Pécs): január 21-24-ig: A vádlott. Csehszlovák film. 25-27-ig: Ördög és a tízparancsolat. Francia film. 14 évtől. Matiné január 24-én: Jégmezők lovagja. Előadások kezdete 4, 6, 8.

Park (Pécs): január 21-27-ig: Ne hagyj magad Pitkin. Angol film. Matiné január 24-én: Három kívánság. Előadások kezdete 4, 6, 8.

Hidas: 22, 24-én: Topáz úr. Angol film. 26-27-ig: Nyolc és fél. Olasz film, 18 évtől. Előadások kezdete hétk. 7. vasárnap 5, 7.

Hosszúhetény: 23-24-ig: Tengerparti vakáció. Román film. 26-27-ig: A szerelem másik arca. Olasz film, 18 évtől. Előadások kezdete hétk. 7. vasárnap 5, 7.

Fekete Gyémánt (Gyárvaros): január 24-26-ig: Hőmeres földjén. Nyugatnémet, színes film. Előadások kezdete hétk. 6, vasárnap 4, 6. Matiné január 24-én: Cári kegyelem.

Meszes: január 22, 24-én: A szerelem másik arca. Olasz film. 18 évtől. 26-27-ig: Karambol. Magyar film.

Jószerecsét (Pécszabolcs): január 21-22-ig: Volt egy ilyen legény. Szovjet film. 23-24-ig: Kezek a város felett. Olasz, színes film. 25-26-ig: A világ végéig. Francia film. 10 évtől. Matiné január 24-én: Elvarázsolt herceg. Előadások kezdete hétk. 5, 7, vasárnap 3, 5, 7.

Zalka Máté (Pécsbányatelep): január 22-én: Külön asztalok. Amerikai film. 10 évtől. 25-én: Oly közel az éghez. Csehszlovák film. 14 évtől. 27-én: Két vasárnap. Szovjet, színes film. Előadások kezdete 5, 7.

Jószerecsét (Szászvár): január 23-24-ig: Dunal kirándulás. Csehszlovák film. 27-én: A szeretet jogán. Szovjet, szinkronizált film. Előadások kezdete hétk. 7. vasárnap fél 5, 7.

Május 1. (Vasas II.): január 21-22-ig: A generális. Amerikai film. 23-24-ig: Igen. Magyar film. 25-26-ig: Tengerparti találkozó. Román színes film.

Gesztenyés (Komló): január 24-én: Különös ismeretjel. Magyar film. 28-án: Akik meghódítják az eget. Szovjet film. Előadások kezdete 5.

Mánfa: január 23-24-ig: Nehéz emberek. Magyar film 27-én: Lövés a ködben. Szovjet film.

Mecsekfalva: január 24-én: Egy nyár története. NDK film. Szászvár-bányatelep: január 25-én: Útban Párizs felé. Lengyel film.

Puskin (Vasas I.): január 24-én: A Jelena-üből. Szovjet film. Előadások kezdete fél 7.

István-akna: január 22-én: Én és a nagymama. Szovjet film. 25-én: Mástfél millió. Magyar film. Előadások kezdete fél 7.

Zrínyi (Komló): január 21-22-ig: Gitár és szerelem. Csehszlovák film. 25-én: Sükoly. Csehszlovák film. 26-27-ig: Vigyázat, feltaláló. Amerikai film. Matiné január 24-én: Hármasköv szövetsege. Előadások kezdete fél 4, fél 6, fél 8.

HELYREIGAZÍTÁS

Előző számunkban megjelent „A bányamentő” című cikkünkben névelírást történt. A cikkben szereplő bányamentőt Magyar Istvánnak hívják.

A televízió műsora

Január 19, kedd: 8.05: Iskola-tv. 9.00: Iskola-tv. 10.05: Iskola-tv. 11.00: Iskola-tv. 14.00: Iskola-tv. 14.55: Iskola-tv. 15.50: Iskola-tv. 16.55: Iskola-tv. 17.18: Az iskola-tv. postája. 17.35: Hírek. 17.40: Ifjúsági kisfilmek. 18.20: Prospektus helyett. 18.35: A Barangolás vendégkönyve. 18.55: Várja őket a falu. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: A menyasszony nem tud várni. Magyarul beszélő olasz film. 21.15: Ermelek és érmecek. Visszapillantás a tokiói olimpiára. Bemutatjuk a párbajtőr-csapatot. 21.35: Próza a pódiumon. 21.50: Tv-híradó 2. kiadás. 22.10: Boldizsár Iván műsora.

Január 21, csütörtök: 17.10: Iskola-tv. 17.48: Hírek. 17.55: Vesszőparipa. Fiatal hobibysok bemutatása. 18.20: A jövő hét műsora. 18.35: Mezőgazdasági szakfilm-sorozat. 19.00: Dunai város - házgyár. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napi jegyzetünk. 19.55: Telesport. 20.20: Miért rosszak a magyar filmek. Magyar film. 21.40: Költészet. Fiatal szovjet költők. 21.55: Tv-híradó 2. kiadás. 22.15: Szülők-nevelők egymásköz.

Január 22, péntek: 8.05: Iskola-tv. 9.40: Légy szép és tartsd a szád. Magyarul beszélő francia film (ism.). 11.15: Telesport (ism.). 11.30: A jövő hét műsora. 18.30: Téli falusi esték.

Január 23, szombat: 16.00: Kis zenei történet. 16.03: Hírek. 18.10: Házuunktája. 18.15:

Január 24, vasárnap: 9.20: Iskola-tv. 9.50: Az iskola-tv. jövő heti műsorának ismertetése. 9.55: Iskola-tv. 10.15: Magyarországi különleges állatvilága. A gullipán. 10.20: Műlesikló verseny. II. futam, Kitzbühelből. 12.45: Műlesikló verseny II. futam. Kitzbühelből. 15.15: A Magyar Hírdető műsora. 6.00: Játékfilm a KISZ film-szeminariumok részére. Ballada a katonáról. 17.20: Mezőgazdasági szakfilm-sorozat. 17.50: Lila-fehér asztalnál. Látogatás az Újpesti Dózsa klubjában. 18.30: A zenés rátainak. Isaac Stern hegedűt. 18.50: „Eriss szemmel”. Két amerikai képzőművészeti kisfilmről. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Utazás a Föld körül: USA. 20.35: Tóth Miklós: Dongó. Tv-híradó. 21.35: Könnyűzenei filmösszeállítás. 21.55: Telesport. 22.16: Tv-híradó 2. kiadás.

MECSEKI BÁNYÁSZ

A mecseki szénbányászati dolgozók hetilapja Felelős szerkesztő: Gyevi Károly Szerkesztőség: Pécs VI. (Pécsbánya) Kórház tér 7. II. emelet Telefon: 63-28, 63-81, 18-33, 36-02 (11-85 mellék) Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó vállalat Felelős kiadó: Braun Károly Kiadóhivatal: Pécs, Hunyadi u. 11. Telefon: 15-32, 15-33, 50-00 PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Felelős vezető: Melics Rezső Terjesztő a Magyar Posta Elfizethető a helyi postahivataloknál, kézbesítőknel és az üzemi sajtófelosztásoknál Elfizetési díj félévére 10,20 Ft. egész évre 20,40 Ft. Megjelenik minden kedde Indexszám: 25 917

MECSEKI BANYÁSZ

A MECSEKI SZÉNANYÁSZATI DOLGOZÓK HETILAPJA

III. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM

ÁRA: 40 FILLÉR

KEDD, 1965. JANUÁR 26.

Elkészült Kossuth-bánya műszaki intézkedési terve

Kétszáz ezer tonna szén védőhálós fejtésből — Jelentős megtakarítás az izsaptömedékelésnél

Kossuth-bánya az ország egyik legnagyobb bányauzemévé vált. Ehhez méltóan ideiglenes termelési feladatai is amelyek erősen megközelítik a volt kormlói tröszt egészének néhány év előtti előirányzatait. 1965-ben a „mammut-üzemnek” összesen 1 millió 288 ezer 940 tonna szenet kell termelnie, ami napi átlagban 418,5 vagonnak felel meg.

E terv teljesítése a közismerten jó munkásgárda erőfeszítésén túl maximális feladatokat ró az üzem műszaki kollektívájára is, amely a napokban készítette el ideiglenes intézkedési tervét. Ebben, az eléggé korlátozott lehetőségek ellenére, figyelemre méltó elképzelések találhatók a termelési hatékonyság és a gazdaságosság fokozására.

Kaposvölgyi József főmérnök tájékoztatása szerint a műszaki intézkedési terv összeállításakor elsősorban azt kellett figyelembe venniük, hogy

a növekvő feladatokat különösebb beruházás nélkül, a meglévő gépek és berendezések, a rendelkezésre álló korszerű biztosító szerkezetek jobb kihasználásával, a technológia tökéletesítésével kell teljesíteniük.

Ilyen megfontolásból sorolták a legfontosabb teendők közé azt a feladatot, hogy az évi teljes széntermelés több mint 15 százalékát, mintegy 200 ezer tonnát védőhálós fejtésből kell kitermelni.

A cseh-rendszerűnek nevezett védőhálós művelési mód szinte minden irányú előnyeiről már a múlt évben meggyőződhetek (ennek segítségével állított fel országos fejtési rekordot — és közelítette meg a világcsúcst — a bányásznap előtt Nagy Dező szocialista brigádja). Az új fejtés, amelynek ezt a szénmennyiséget adnia kell, már elkészült és a közelmúltban megkezdte a termelést is.

Az intézkedési terv elkészítésekor figyelembe vették azt is, hogy

a termelés zömét fokozatosan át kell csoportosítani a III-as akna terület magasabb fekvő meredek telepeire. Az év második felében innen kell adni az üzem napi termelésének csaknem felét, mintegy 200 vagon szenet.

(Ez lényegesen több, mint amennyit III-as akna, mint önálló üzem, valaha is termelt.) Ezen a területen nagy szerepet szánunk a korábban kikísérletezett és bevált pajzsos fejtési módnak, amely a termelési hatékonyság és gazdaságosság tekintetében ugyancsak fellelhető a hagyományos fejtéseknek.

A fejtéseknél kell szólnunk egy látszólag mellékes körülményről, a tömedékelésről is. Jóllehet, ennek jelentősége a fent említett két új művelési mód terjedésével csökken, ettől függetlenül igen nagy anyagi megterhelést jelent — helyesebben jelentett — az üzem számára. Korábban az izsapolást teljes egészében a Hirden bányászott és költségesen szállított homokkal végezték (köbméterenkénti ára

meghaladta az 50 forintot). A múlt évben kísérleteket kezdtek az erómű — egyéb célra hasznavehetetlen — pernyének alkalmazására. Végül is egy újítás folytán — megfelelő vegyszeres kezeléssel — sikerült a pernye tulajdonságait úgy módosítani, hogy tökéletesen pótolja a homokot, sőt hidraulikus csövezeteken történő szállítása jóval könnyebb. Így mód nyílik arra, hogy az

üzem területén lévő összes izsapoló fúrólyukat egy központi telepről lássák el izsappal. Az ebből várható megtakarítás valószínűleg meghaladja a tízmillió nagyságrendet.

Jelentős elképzelést igyekeznek megvalósítani a vágathajtás meggyorsítására is. Jól lehet a vegyes elővájások napi előrehaladása már a múlt év utolsó negyedében elérte a három métert, az üzem mű-

szaki vezetői remélik, mód van ennek az eredménynek a túlszárnyalására. Ennek érdekében egyebek között bevezetik a nagytérű vágatok hajtásánál a mozgatható munkapadot.

A Kossuth-bányai műszaki intézkedési tervnek ezek csupán a legérdekesebb, legújabb pontjai. Ezek mellett természetesen — mint a korábbi években — számításba vették minden egyes munkaterület „rejtett tartalékait” is,

A legnagyobb veszélyt a bányatűz lehetősége jelentette Zobák-aknán

Kedvezően alakulnak az üzem előkészítési munkái

A múlt év októberében a Zobák-akna pártvezetőség egyik ülésén az üzem előkészítési, beruházási munkáiról tárgyaltak. Az akkori vélemények szerint a munkaerőhiány, az augusztus 4-i sűjtőlégrobbanás, majd a légakna beomlásának következményeként súlyosan, hónapokkal visszavetették az új üzem továbbfejlesztését biztosító munkálatokat. A kényszerhelyzetben a feltáró és elővájó vágatokból a csapatokat áttelepítették a fejtésekbe, s félő volt, ha rövid időn belül nem történik gyökeres változás, Zobák-akna teljesen felkészületlenül néz az 1965-ös esztendő elé.

Ha a termelési eredményeket nézzük,

a változás bekövetkezett.

Novemberben megközelítette, decemberben viszont már túl is teljesítette széntermelési tervét a zobáki gárda. Ami pedig a januári eredményeket illeti, emiatt sem kell szégyenkezniük. Kérdés azonban, hogy a termelés ilyen nagymérvű „fellépése” nem köti-e le azokat az energiákat, ame-

lyeket a holnapi, a jövőbeni munkaterület biztosítására kell fordítani? Mi a véleménye erről Jázbinsek Vilmos főmérnöknek?

— Pillanatnyi előkészítésségünk szerencsés esetben a második negyedév végéig lehetővé teszi a termelési terv teljesítését. Eppen a napokban helyeztük üzembe a 8-as telepen a második szeletit fejtést amely most 60 méteres frontosszással indul és fokozatosan ennek körülbelül duplájára bővíti. Alatta indulásra kész egy másik védőhálós fejtés, amellyel hat méter vastag szeletet tudunk lejövesztetni. Ez a két fő munkahely a már meglévő fejtésekkel együtt elegendőnek látszik.

— S mit jelent a „szerencsés” eset?

— A tűz megelőzését. Minden figyelmünket arra kell összpontosítanunk, nehogy ezek a fejtések begyulladjanak, mert jelenleg

semmi tartalékkal nem rendelkezünk.

Ha ezek a munkahelyek kiécsnénnek, egyáltalán reményünk

sem lehetne arra, hogy első félévi tervünket akárcsak megközelítsük is. Ezért bevetettünk minden eszközt a melegezés meggátolására: szénával, sóval, szódával hűtjük a telepeket és a végszükség esetén igénybe vesszük az egyébként elég rosszul működő izsapolókat is.

— Hogyan haladnak a távlati előkészítési és beruházási munkák?

— Január elsejével létrehoztuk az önálló előkészítő körletet. Ez azt jelenti, hogy a korábbival ellentétben a feltáró és elővájó csapatokat nem vehetik igénybe a fejtések, tehát nyugodtan végezhetik saját feladatukat. Ez máris érezteti hatását; az előkészítési munkák a meghatározott ütemterv szerint haladnak.

— Néhány példát is hallhatnánk erről?

— Január 13-án 36,8 méter, 14-én 39,8 méter, 16-án 36,4 méter volt a feltáró és elővájó csapatok összes előrehaladása. Tízennégy-tizenöt csapatról van szó, átlagosan mintegy 220 fős létszámmal.

Ez az ütem eléggé biztató.

Az első szintű 2-es főkeresztvágatban már csak 90, a második szinten 150 métert kell előrehaladnunk, hogy a 7-es és 8-as telepeket „megfoghassuk”. Ez pedig biztosítaná a második félévi tervteljesítésünket is.

— Van-e lehetőség arra, hogy tovább gyorsítsák az előkészítési ütemét?

— Igen. Eppen a napokban kezdtük meg a szállítást a légaknában a napszint és az első szint között. Ez annyira tehermentesíti a szállító aknát, hogy naponta mintegy ötszázal több ürescsillát adhatunk az előkészítő csapatoknak. Ennek az intézkedésnek egy másik, általánosabb kihatása is van: a személyszállítást sikerül meggyorsítanunk.

Zobák-akna tehát még nem „heverte ki” teljesen a múlt évi problémákat. Kétségtelen, hogy kevésbé kellene a bányatűz balszerencséjétől tartani, ha 1964. második felében másként alakult volna a helyzet.

Választ a brigád

Röpgyűlést tart a Gagarin-brigád.

Buzádi György, a szakszervezeti bizalmi a satupadon ül, a többiek is igyekeztek kényelembe helyezni magukat. Ki az affóféjának, ki a hegesztőgépnél támaszkodik. Nyoma sincs holmi értekezletnek. Pedig a napirend komoly.

— Arról van szó — mondja Buzádi elvtárs —, hogy a részlegtől egy embert javasolhatunk kiváló dolgozó kitüntetésre a szakszervezeti bizottságnak. Szerintem a Polgári Pista, vagy a Magyar Jóska érdemelne meg leginkább, Polgári már régóta itt dolgozik és tudjátok, hogy megbízható, jó munkás. A Jóska nemrég került hozzánk, de igen igyekvő, sokat dolgozik és tanul, szóval fejlődik.

— Szerintem is mindketten megérdemelnék — mondja Szabó Antal, aki a rádiójavító műhelyből jött át a röpgyűlésre, ide az integra részleg-

hez —, de ha csak egyet választhatunk, akkor én Polgári mellett döntök.

Aztán akadnak más javaslatok is. Nemesi Árpád, a részlegvezető Buzádi javasolja, Buzádi György viszont kitart a saját javaslata mellett. Bien József és még néhányan szintén Polgárirra szavaznak. Talán öt percig sem tart az egész, s kialakul az egyhangú vélemény: a Gagarin-brigád Polgári Istvánt tartja legérdemesebbnek arra, hogy a közeli termelési tanácskozáson Kiváló dolgozó kitüntetésre terjesszék fel.

*

A fentebb leírt esemény nem túl jelentős, mégis van egy lényeges tanulsága: most, hogy a Minisztertanács rendeletet adott ki a termelési tanácskozásokról, s ezzel napirendre tűzte az üzemi demokrácia szélesítését. A szocialista brigádokra bátran számítani lehet.

Jól sikerült „Ki mit tud?” a meszesi munkásszállóban

A KISZ trösztbizottsága január 23-án, este 7 órai kezdettel, a meszesi munkásszálló nagytermében rendezte meg „Ki, mit tud?” vetélkedőjét. Ez alkalommal az István-akna, a pécsbányai és a vasasi fiatalok mérték össze tudásukat. Ezen kívül felléptek a központi munkásszálló szavalói és szólistái is. Az első helyezést elért fiatalok január 30-án Komlón, a városi bemutatón lépnek fel, s ott dől majd el, kik jutnak a megyei döntőbe.

A legnagyobb sikert minden bizonnyal Kohlman Ilona aratta táncdalénekeivel. Végtelen egyszerűség és báj jellemze minden mozdulatát.

A zsűri véleménye szerint Varró Béla sok-sok humorral és vidámsággal cigánydalokat énekelt. Talán kevesebb színvonalakkal és hatásosabb dalszöveggel jobb helyezést ért volna el.

Sok tapsot kapott a meszesi munkásszálló tánczenekara is. Kár, hogy a hangereje nagyobb gondot fordított, mint a tiszta játékra.

A gazdasági vezetés hatékonyságának növelése a legfőbb feladat

Kibővített párbizottsági ülésen vitatták meg a KB december 10-i határozatát és a feladatokat

A kibővített párbizottsági ülés elnöke

Pénteken délután a mezőgazdasági munkásszabó nagyteremben kibővített párbizottsági ülést tartott az MSZMP trösztbizottsága. Az ülésen részt vettek az üzemek vezetői, főmérnökei, párt- és szak-szervezeti titkárai, hogy megvitassák a KB december 10-i határozatát és az ebből adódó feladatokat. A párbizottsági ülésen megjelent Pap János elvtárs, a megyei párbizottság titkára.

A párbizottsági ülés résztvevőit Kovács István elvtárs üdvözölte, majd Stier József elvtárs, a trösztbizottság titkára tartotta meg beszámolóját.

— Kedves Elvtársak! A Központi Bizottság 1964. december 10-i ülésén foglalkozott az öt éves terv eddig elért négy évének eredményeivel, s megállapította, hogy a nemzeti jövedelem mintegy 22—23 százalékos növekedést ért el.

Az ipari termelés a tervnek megfelelően 40 százalékkal

emelkedett. 1964-ben a termelés az éves tervet és a megelőző évi ütemet meghaladó mértékben, mintegy kilenc százalékkal nőtt —

mondotta beszámolója elején. — A mezőgazdaság termelése az utóbbi években előforduló rossz időjárás ellenére is az elmúlt négy év alatt tíz százalékkal emelkedett. Igen szépen erősödtek a termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok is. Amikor örömmel látjuk népgazdaságunk fejlődését, erősödését, akkor fel kell figyelni azokra a negatív jelenségekre is, amelyek a további fejlődésünk gátlói lehetnek a jövőben. A Központi Bizottság 1964. december 10-i határozata ezekre a gátló tényezőkre is felhívja a figyelmet. A Központi Bizottság határozatát figyelembe véve feladatainkat az alábbiakban foglalhatom össze.

Ezen pozitív tényezőkhöz kívül voltak mennyiségi és minőségi terhelések teljesítését kedvezőtlenül befolyásoló tényezők is. Például: a beruházások belépése és hatékonysága a tervezett és a trösztilehetség alatt maradt. Az irányított osztályok együttműködése hiányos. Nem eléggé céltudatos a technikai fejlesztés. Az üzembiztonságot is jelentő munkafegyelmünk laza. A létszámgazdálkodás nem elég következetes, a bérfejelem helyenként nem kielégítő!

— Összességében megállapítható, hogy bányászaink 1964. évben is túlteljesítették tervük eleztetésüket. Ebben lemerhető a pártszervezetek, a kommunisták, gazdasági szervező, irányító, ellenőrző és nevelő tevékenysége is. A pártszervezetek kezdeményezőn álltak a termelést segítő mozgalmak élére, jó együttműködésben a gazdasági vezetéssel. Az elmúlt évben az alapszervezetek gazdasági szervező tevékenysége számottevően javult. 1965-ben a szénbányászatnak többmillió tonna termelést kell megvalósítani vasárnapi műszakok nélkül. Trösztünk 1965. évi feladata kettőszázalékos létszám-növekedés mellett 4 millió 410 ezer tonna szén termelése 110 kg/műszak összüzemi teljesítménnyel. A többlettermelés jelentős hányadát Zobák-aknának kell biztosítani 150 vagonos napi termelésével.

Jelentős fejlődést értünk el a minőségi mutatók javításában

— Az 1964. évi terv trösztünket a termelés mennyiségi és minőségi mutatói vonatkozásában megnövekedett feladatok elé állította. Az 1964-es esztendőben a Mecseki Szénbányászati Tröszt dolgozói teljesítették feladatukat. Az országos széntermeléshez 4 millió 125 ezer 397 tonnával járult hozzá a tröszt, s ezzel tervét 102,5 százalékra teljesítette. (100 397 tonnával termeltünk többet az előirányozottnál.) A mennyiségi tervfeladatok teljesítése mellett, jelentős fejlődést értünk el a minőségi mutatók vonatkozásában is. Összüzemi teljesítményünk a tervezett 1030 kg-ról 1065 kg-ra emelkedett.

A szén tonnánkénti önköltségét a 385,53 Ft tervezettel szemben 391,27 Ft-ra teljesítettük.

A mennyiségi és minőségi tervfeladatok teljesítésénél voltak befolyásoló tényezők. Fejlődött a pártszervezetek gazdaságszervező, irányító és ellenőrző tevékenysége. A párt a tömegszervezetekkel együttesen mozgósítani tudta a dolgozókat a tröszt, az üzem előtt álló gazdasági és gazdaságpolitikai feladatok megoldására. Emelkedett a gazdasági és műszaki vezetés színvonala. Jelentős lépést tettünk előre a szakmai és politikai munka egységének biztosítása területén. Mindinkább kialakul az a helyes álláspont és irányvonal, hogy a műszaki és gazdasági vezetőknek nem a pártban kell képviselnie a gazdasági vezetést, hanem a gazdasági vezetésben kell képviselni a pártot. Nagy segítséget jelentett a feladatok megoldásában a szocialista munkaverseny és az azon belül működő szocialista munkabrigád-

dok, amelyek a termelés elharcosai voltak. A tröszt területén 267 brigád összesen 4695 dolgozó tett vállalást.

— A korszerűbb munkaszervezés megvalósításával, a tröszt területén általánossá vált a négygyeges munkarend bevezetése az északi bányáuzem kivételével.

Szélesebb körben alkalmaztuk a korszerű feltételeket és biztosítási technológiát. Fokozódott a munkahelyi koncentráció.

Szigorúbban betartani a technológiai fegyelmet!

Stier elvtárs részletesen ismertette a fenti célkitűzések megvalósítása érdekében megvalósítandó feladatokat. Hangsúlyozta, a munka termelékenységének növelése érdekében fokozni kell a műszaki fejlesztési intézkedéseket, alkalmazni az élenjáró technológiát, be kell tartatni a technológiai fegyelmet, a munkaszervezési intézkedések mellett, meg kell szilárdítani a munkafegyelmet. A fentiek érdekében: „fokozni kell a munkahelyi koncentrációk kialakítását, s biztosítani az ehhez szükséges alaposabb és pontosabb geológiai megkutatottságot.

Kanyarszalagok, kaparók beállításával növelni a géppel szállított szén arányát, mennyiségét. Védőhálószálalás módját elterjeszteni, ahol erre lehetőség van. Az acéltámasz biztosítási eljárást szélesebb körben alkalmazni.

A szükséges beruházások belépését biztosítani. Irányelv-

ként határozzuk meg, hogy a tröszt a szén elővadások napi előrehaladásában tovább növelje a feltárások előrehaladását (230 cm-t érjen el).”

Távvezérlésre, automatizálásra van szükség

Stier elvtárs ezután a szállítási kérdéseiről szövegezte. „A koncentrációk termelvényének elszállítását folyamatos szállítóberendezéssel kell biztosítani oly módon, hogy a töltőbunkerig a szállítórendszer távvezérlési, illetőleg automatizálási módszerrel kell megoldani.

A töltőbunkerekből való töltést ugyancsak automatizálni, vagy mechanizálni kell. A termelvényeknek a töltőbunkertől az aknarakodóig való elszállításánál figyelembe kell venni azon gazdasági számításokból adódó lehetőségeket, amelyek a legkedvezőbb szállítási költséget biztosítják.

Komoly fejlődést kívánunk elérni a külszíni anyagmozgatás területén, ami évek óta húzódik. Meg kell vizsgálni a külszíni anyagmozgatásnál

— Ennek megfelelően: biztosítani kell, hogy megfelelő mennyiségű PR-24—L típusú fűrókalapács érkezzen trösztünkhez, hogy az üzemek igényét ki lehessen elégíteni. Kiszervezni kell és az első példánvokat le kell gyártani a fűrópadozatokból, amely egy munkahelyen több fűrógép alkalmazását teszi lehetővé. El kell kezdeni a sűrített levegős szerelvények tipizálását. Egy és két rakodógép üzemeltetését elősegítő, csúsztható lemezváltók bevezetését kell megvalósítani, hogy ezzel a csilléváltás ideje minél rövidebb legyen és a csilleforduló meggyorsuljon. Le kell folytatni a kísérleteket a tröszt által legyártott különböző TH kötőelemekkel és a legmegfelelőbb típus sorozatgyártására a kellő intézkedéseket meg kell tenni. Biztosítandó, hogy megfelelő típusú és mennyiségű csavarozó gép álljon rendelkezésre. E célból ha szükséges, a Nehézipari Minisztérium segítségét kell kérni.

Stier elvtárs ezután a frontfejtési sebességek növelésével foglalkozott. Részletesen ismertette azokat a módosításokat, amelyek alapján ezek elérhetők. „A fabiztosítású fejlesztésnél általánossá kell tenni a 3 m-es sűvegek és az 1,5 m-es tűzödszékák használatát, amely ugyancsak a fajlagos biztosítási igényt csökkenti, és növeli az előrehaladási sebességet.

Szükségesnek tartjuk, hogy a NIM-től rendelkezésre bocsájtandó könnyű acéltámaszokkal kísérleteket folytassunk, azok 50 fokos dőlésig való alkalmazására. Gondoskodni kell arról, hogy a tröszt területén a kemény széntelepek gyalulására is alkalmas berendezés álljon rendelkezésre az esetleges gyalulható széntelepek leművelésére.

A feltárások és elővadások során különös figyelmet kell fordítani azokra a területekre, amelyek védőhálószálalás feltételeinek megvalósítását 1965. III. negyedévtől kezdődően lehet bevezetni. 1965-ben az iszapföldkezelés anyagául az erómi pernye felhasználását meg kell valósítani és ehhez szükséges beruházási létesítmények érdekében a kellő intézkedéseket meg kell tenni. Szükségesnek tartjuk a 800 000 tonnás gépi felrakás és a teljes feltételek termelés gépi elszállítására érdekében a megfelelő gépi berendezések és felszerelések beszerzését és azok üzemeltetésének biztosítását.

foglalkoztatott kb. 1500 fős létszám csökkentésének lehetőségét. A NIM-mel és az Erdészeti Főigazgatósággal el kell érni, hogy a bányafa és a szélideszka ne kerüljön a felhasználásig ötször megmérésre. Ezzel a kb. 100 főnyi mérőcsoporthoz lényeges megtakarítás érhető el. Irányt kell vennünk arra, hogy a bányafa és a szélideszka kötegeltség állapotban érkezzenek, mivel ez az egyik alapfeltétele a vagonkirakás és a fátalep-gépesítésnek. Az 1965-ös esztendőben az eddigieknél nagyobb gondot kell fordítani a munka könnyítésére, s az ott felszabadult létszámot, munkaadót másutt kell hasznosítani.”

— Meg kell valósítani, hogy a beruházásokat rendszeresen használjuk fel, illetve üzemeltessük. Kellő gondot kell fordítanunk Zo-

bák-akna további beruházásaira, amelynek 1965. évi előirányzata 123 millió forint. Az újhegyi mosó üzembehelyezését és István II. akna belépését is biztosítani kell. 1965. évben el kell érni, hogy a szükséges beruházások megvalósításával mintegy 538 millió forint értékű beruházás kerüljön üzembehelyezésre.

Stier elvtárs ezután részletesen elemezte a beruházásokra vonatkozó feladatokat. Míg a szigorú takarékoskodás szellemében az állományon kívüli bérleten ésszerűbb felhasználásra hívta fel a figyelmet. Hangsúlyozta, az elkövetkezendő időszakban meg kell fordítani a bér- és létszámgazdálkodásra. A már említett műszaki fejlesztési, gépesítési és automatizálási intézkedések, valamint a technológiai változások szükségessé teszik a normák fo-

A vezetők támaszkodjanak a dolgozók véleményére

További időmegfigyeléseket és annak alapján szervezési intézkedéseket kell tenni a veszteségidő csökkentésére. Felül kell vizsgálnunk létszám-gazdálkodásunkat. Az alkalmazotti létszámot a munkánk koncentrációjával 3040 fől kell csökkenteni. Meg kell szüntetni a felesleges adatszolgáltatást, fel kell számolni a még fellelhető bürokratikus ügyintézt. — Szükség szerint el kell végezni a munkaerő átcsoportosítását. Irányelvünk határozta meg, hogy a műszaki és bérügyi intézkedések tegyék lehetővé, hogy a tröszt az 1965. évi tervfeladatait 99 százalékos létszám ráfordítással oldja meg. Az ebből jelentkező egy százalékos bérletapertakartás megfelelő hányadát a jól dolgozók keresetének növelésére kívánjuk fordítani. A tröszt és az üzemek vezetői jobban támaszkodjanak a dolgozók véleményére, és a különböző tanácskozásokon, a felmerült takarékoskodásokról, közö javaslataikat vegyék figyelembe. Fokozni kell az ésszerűbb és hasznos újítások bevezetését, elterjesztését. Nagyobb gondot kell fordítani a társadalmi tulajdon védelmére, a tervszerű megelőző karbantartásra. 1964. évben a társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett cselekmények száma 777 volt, az okozott kár pedig: 244 000 forint.

— Az 1965. évi megnövekedett tervfeladatok végrehajtása érdekében minden területen meg kell szilárdítani a munkafegyelmet. Nagy gondot kell fordítani a technológiai fegyelmek fokozottabb betartá-

Minden dolgozó alaposan ismerje kötelességeit

Stier elvtárs ezután a baleseti statisztikát elemezte, majd a pártszervezetek tennivalóiról szövegezte. Hangsúlyozta, „fokozni kell a pártszervezetek vezető, irányító, ellenőrző és gazdaságszervező tevékenységét. A pártszervezetek a pártmunka sajátos eszközeivel segítsék elő a feladatok eredményes megoldását. E sajátos eszközök pl. a munka végrehajtása során felmerülő helytelen nézetek elleni harc, az agitáció, a politikai nevelőmunka, a munkaverseny irányítása, a szocialista brigádok és újtők mozgósítása. A pártszervezeteknek nagy súlyt kell helyezni a kollektívák munkamórájára, a dolgozók megfelelő hangulatára, és arra, hogy a feladat végrehajtásában résztvevő valamennyi dolgozó minél alaposabban ismerje saját tevékenységét. Az üzemek pártszervezetei a pártcsoporthoz keresetű a legkövetlenebb befolyást gyakorolhatják a párttagokra és pártkisebültekre minden munkaterületen.

— Világosan kell látni — mondotta —, hogy a legrész-

amatós felülvizsgálását és karbantartását. Kihangsúlyozzuk nem csak a munkarendezésről van szó hanem a normák és műszaki előírások betartásáról is. A munkafegyelmünknek kell lennie a munkafegyelmünknek. A munkafegyelmünknek kell lennie a munkafegyelmünknek.

— A munkafegyelmünknek kell lennie a munkafegyelmünknek. A munkafegyelmünknek kell lennie a munkafegyelmünknek. A munkafegyelmünknek kell lennie a munkafegyelmünknek.

sára, a balesetmentes munkára, a metánfegyelmek megvalósítására! Megfelelő intézkedéseket kell tenni a munkafegyelmek megsértőivel szemben. Ne az adminisztratív intézkedések megtételét tartjuk elsőrendű feladatnak, hanem a nevelést, meggyőzést! Érvényt kell szerezni a Munkafegyelmünk nyomonkövetéséről, a munkafegyelmünk nyomonkövetéséről, a munkafegyelmünk nyomonkövetéséről. A munkafegyelmünk nyomonkövetéséről, a munkafegyelmünk nyomonkövetéséről, a munkafegyelmünk nyomonkövetéséről.

letesebben kidolgozott utasítások sem sokat érnek, ha a végrehajtásban részt vevő dolgozók nem látják a rájuk bízott feladat jelentőségét. A feladatokat emberek oldják meg. Fontos feladat az emberekről való fokozottabb gondoskodás, az emberek produktívabbá váló fokozottabb foglalkozás! Minden kérdést az ember szeméből kell vizsgálni. A munka hatékonysága döntő mértékben a vezetés színvonalától függ. E célból is tovább kell fejlesztenünk a műszaki és gazdasági vezetés színvonalát, tervszerűségét.

— A dolgozók nevelésének, mozgósításának középpontjában a termelési feladatok megoldása áll. A nevelő munkának tehát céltudatosnak és konkrétan kell lennie. Figyelemmel kell lenni arra is, hogy a dolgozók igényesek.

(Folytatás a 4. oldalon)

A gazdasági vezetés hatékonyságának növelése a legfőbb feladat

(Folytatás a 3. oldalról)

Nemcsak saját feladataik részletes ismertetését kívánják meg, hanem tájékoztatást várnak az üzem egészének problémáiról, feladatairól. Eppen ezért a műszaki és termelési tanácskozásokat is a dolgozók fontos gazdasági fórumává kell tenni. A tömegek között végzett politikai nevelőmunka egyik leghatékonyabb eszköze a kommunista példamutatás! A kommunisták agitációs munkája akkor érvényesül a legjobban, ha saját környezetükben megvalósul a szavak és a tettek egysége. A kommunista példamutatás igen erős fegyver a munkafegyelem lazulása, a pazarlás elleni harcban, úgyszintén az irányítás és ellenőrzés megerősítésében!

Befejezésül Stier elvtárs az ellenőrzés, a pártszervezetek és az üzemek vezetői közötti jó kapcsolat kialakításáról szól, — mint mondta — mindezek „elősegíthetik a tröszt előtt álló 1965. évi megnövekedett gazdasági és gazdaságpolitikai feladatok megoldását!”

A pártbizottsági ülés első felszólalója Pozsgay Károly a tröszt főmérnöke, aki részletesen ismertetette a jelenlévőkkel a tröszt 1965. évi műszaki programját és biztositotta a tervek reális lehetőségét. Többek között elmondta, hogy a tröszt üzemel 1965-ben külföldi gépeket, berendezéseket nem várhatnak, saját erőből kell a feladatok megoldani. Értékelte a koncentráció előnyét és helyes törekvésként bírálta el a különféle célravezető művelési módszerek bevezetését, mint az Ikerpásztás, a cseh-védőháló, stb. fejtségi rendszert. Megemlítette, hogy a felújítási hitelkeretek elköltségénél sokkal körülményesebb tevékenységre van szükség. Helyteltette, hogy azon lakásokon végeznek felújítást, amelyek az alaféjtés miatt nagy jövővel nem rendelkeznek. — mint mondta — szükségesnek tartja a felújítási munka felülbizárlását.

Kárpáti Ferenc az új-hegyi üzem vezetője elmondta, hogy több esetben volt

Kárpáti Ferenc: „A pártbizottság azokra a feladatokra hívta fel a figyelmet, amiket eddig elmulasztottunk, illetve figyelmen kívül hagytunk”.

alkalma meghallgatni a december 10-i pártbizottsági ülésén. Véleménye szerint lényegében nem új a határozat, csak felhívja a figyelmet azokra a feladatokra, amiket elmulasztottunk, illetve figyelmen kívül hagytunk. Három téren: a fegyelem, az állami fegyvelés és a takarékoság terén látja a fő célkitűzéseket. Elmondta, hogy sok gondot okoz Pécsújhegynek az egyenlően termelés, a hővégi hajrá, a szállítási gondok, az anyag- és alkatrészellátás. Emiatt számukra 1964-ben mintegy 9508 pótműszakot írtak terhelésre, amelyből 5093 produktív és 4415 pótműszak a gép- és alkatrészellátás terhére. Erre külön felhívja a figyelmet, ellen-

vel az ideiglenes engedély csak öt-ézerre szól. Elmondta: a különféle tömegszervezetekben összehangoltan kell az évi tervek teljesítését célzó gyűléseket megtartani, mert különben akadályozzák a munkát. Ismertetette az új mosó berendezésével kapcsolatos gondjait, elmondta, hogy most folyik a helyes és szakszerű kezelések betanítása. Kérte az üzemeket, hogy minél kevesebb palát küldjenek a mosóba, mert ezzel a tervet nem lehet teljesíteni.

Kerényi elvtárs (Zobák-aknáról) igen izgalmas és szép feladatként jelölte meg az 1965. évi tervet. Örömmel mondhatta el, hogy Zobák-aknán kialakulóban van az a fizikai és műszaki gárda, amelyvel megfelelő versenyeredményekkel lehet eredményeket produkálni, s amelyeknek jótékony hatását az elkövetkező hónapok mutatják meg. Elmondta, nagyban gátolja munkájukat a munkásszállít-

Kerényi elvtárs: „Zobák-aknán a tervezők elfelejtették kultúrtermet építtetni...”

tás. Nagymányokról például mintegy 60 dolgozó jár be, de egyébként is dolgozók 70 százaléka vidéki bejáró. Erőhető, hogy mindenki ülni szeretne a nehéz műszak megkezdése előtt és után. De sajnos kevés busz kapnak, már fáradtan érkeznek a munkahelyre a dolgozók. Ha rövidesen nem történik javulás e téren, várható, hogy leszámolnak a vidéki dolgozók és igényük teljesen jogos. Elmondta, hogy bár Zobák-akna új üzem, sajnos a tervezők elfelejtették kultúrtermet tervezni, és így rendezvényeik megtartása nehézségekbe ütközik.

Bachmann elvtárs, a tröszt főkönyvelője az 1964. évi termelési költségvetés teljesítéséről számolt be a pártbizottsági ülés résztvevőinek. Felhívta a figyelmet a műszaki intézkedések kihatására, és arra a veszélyre, amelyet a rapszódikus termelés okozhat a költségvetésben, mint

Bachmann elvtárs: „Csak szemléletváltozás mellett tudjuk az előírt mutatókat betartani.”

például ahogyan az az 1964. III. negyedévében történt. Hangsúlyozta, csak szemléletváltozás mellett lehet az előírt mutatókat betartani. A következők fejelemre, ellen-

őrzésre és felelősségvonalásra hívta fel a figyelmet, és az értelmetlen túlóráztatások ellen szólt. Hangsúlyozta, hogy az új munkatörvénykönyvsokat segít, fokozott megbecsülést nyújt a dolgozónak, segítséget a vezetőknek.

Nagy Béla elvtárs (Béta-akna) szintén a munkásszállítás problémáira hívta fel a

Nagy Béla: „A munkásszállítás kérdésében gyors intézkedés szükséges...”

figyelmet. Hangsúlyozta, azért nem lehet a hat órás munka-ideőt betartani, mert éppen a buszok miatt történik fegyvelés, korai ki- és leszállás. Béta is közel 67 dolgozó jár be vidékről, gyors intézkedést igényel a szállítás, — majd a frontknások ki-nevezésével kapcsolatos elharmarkodott trösztintézkedést bírálta.

Pap János elvtárs, a megyei pártbizottság titkára felszólalása elején hangsúlyozta, hogy a megyei párt vb. a Mecseki Szénbányászati Tröszt eredményeivel elégedett, hiszen nemcsak Baranya megyében ért el kiemelkedő eredményeket, hanem az ország többi szénbányái között is. Ezért a pártbizottság végre-

Pap János elvtárs: „Az 1965. évi terv célkitűzéseit reálisak a trösztnél, az alapok megvannak, ezeket kell továbbfejleszteni.”

hajtó bizottságának köszönetét nyilvánította a tröszt valamennyi fizikai, adminisztratív és műszaki dolgozójának. Az 1964. évi eredmények alapján további sikereket várnak a trösztől, úgy a mennyiségi, mint a minőségi teljesítésben. Úgy értékelte, hogy javult a tröszt vezetési színvonala, mód szerez, egységes intézkedések születtek. Elmondta továbbá, hogy a zobáki tragikus eseményekkor szép példáját adták a bányász összefogásnak. Ebből is kitűnik, hogy a nehéz helyzetekben, a nehéz kérdéseket meg lehet és meg kell mondani a munkásoknak, ahhoz hogy segítsenek. Hangsúlyozta, hogy az 1965. évi 9–10 százalékos terv növekedés jelentős feladatokat és gondokat ró a trösztre. Részletesen elemezte ezután a KB, december 10-i határozatának lényegét. Követelmény — mondotta — a gazdasági vezetés hatékonyságának növelése, fokozni kell az exportot, méréselni az import-felhasználást, az életszínvonal megtartására kell törekedni, a

takarékosságra és a fegyveléssel munkára. Hangsúlyozta: az 1965. évi terv célkitűzése reálisak, a trösztnél az alapok megvannak, ezeket az alapokat kell 1965-ben továbbfejleszteni.” Papp elvtárs ezután néhány negatív jelenségre is felhívta a figyelmet. Nem elég jó az együttműködés a tröszt különböző osztályai között. Némely vonatkozásban vitatkozni lehetne például a geológiai és távlati fejlesztési osztály munkavégzéséről. Nem kielégítő például az együttműködés a geológiai osztály és a munkahelyek között, s zömében majdnem minden látogatásnál felmerülnek ezek a panaszok. A munkakapcsolatokat kell tehát megjavítani. Nem tragikus ez a helyzet, de változtatni kell rajta. Továbbiakban arról beszélt, jó dolog a jóváterjesítés, de nem megyünk benne előre. Egyre visszább megyünk, hiszen mint a tervekben kitűnt, 1965-re már nem is terveztek. Papp elvtárs ezután az adminisztráció felfutását bírálta és javasolta Bachman elvtársnak, a tröszt főkönyvelőjének, egyszerűsítsék az adminisztrációs rendszert, az ügyvitel gépesítésének mielőbbi megvalósítása útján. Ezután a pártmunka módszeréről szólt. Hangsúlyozta, hogy magasabb színvonalra kell emelni a pártmunka gazdaságszervező tevékenységét. Tágabb értelemben szólva: az üzemi pártmunka a terv teljesítése érdekében végződjék; szűkebb értelemben: meg kell vizsgálni, hogy hány esetben, milyen határozatot hozott és hogyan mozgósított a termelési feladatokra a pártvezetőség. Hangsúlyozta: a pártbizottság egységes értelmezése után, egységes végrehajtásra kell törekedni.

Csetneki elvtárs, a tröszt gazdasági igazgatója a túlműszak-felhasználásról

Csetneki elvtárs: „Nagyon fontos a túlműszakok kiküldetése.”

szólt. Elmondta, hogy ennek ötven százalékát a vasárnapi termelések teszik ki. Ennek kiküszöbölésére hívta fel a figyelmet.

Jazbinsek elvtárs (Zobák-akna) elmondta, ha tüzeset nem következik be, akkor Zobák üzem a tervét hozni fogja, ehhez már kidolgozták a megfelelő intézkedéseket. Elmondta: sokat kell tenniük a munkafegyvelés megszilárdításáért, hiszen hozzájuk tavaly ezer ember jött, ötszáz pedig elment. Ezután a gazdaságosság, a takarékoság kérdéseiről szólt. Hangsúlyozta, nálunk sokat beszélünk és sok figyelmet fordítunk milliós tételekre, de kevesebbet a kisebb értékekre. Pedig sokszor ilyen kisértékű dolgok gátolják a munkát, az előrehaladást. Például három frontfejlesztésben 20 TH-gyűrűt elfeszítő berendezéssel dolgoznak. Ez kevés. A szereléshez húsz-száz csavarra lenne szükség. Nem kéne angol, vagy nyugatnémet csavar, lehetne itt is gyártani de nincs, pedig ez forintos tétel. S ez bosszantó. Vagy itt van a fémsüvegek kérdése. A cseh-háló fejlesztés kellene. Miért nem lehet ezt Magyarországon legyártani? Összeszámoljuk: ok a trösztnek 14 féle statisztikát készítenek, műszaki, gazdasági mu-

tatókról. Mi lenne, ha egy statisztikából dolgozna a tröszt minden osztálya? Ezzel óhat embert lehetne a munka alól mentesíteni. Elmondta, hogy szénvagyon nélkül dolgozni nem lehet, a szénvagyon becsles fontos feladat, de a

Jazbinsek elvtárs: „... sokszor nem a milliós értékű dolgok gátolják a munkát”.

velejáró adminisztráció szerte túlzott. Ilyen felméréshez 80 kilós tércék köteget, két geológus és sok más besorozott ember készített el egy hónapig. Miért van erre szükség? A munkásszállításnál hangsúlyozta, türethetetlen az állapot, ehhez mielőbb segítség kell.

Bernhardt elvtárs az új munkatörvénykönyv fő vonalait ismertetve. Elmondta, sok jó dolgot tartalmaz ez a törvénygyűjtemény, de egy nagy hibája van, hogy december 18-án adták ki, január elsejei életbeléptetéssel. A bányászokban számos probléma merül fel ezzel kapcsolatban, de amikor a Nehézipari Minisztérium illetékes főelőadóját megkérdezték mit tegyenek a vitás ügyekben, azt válaszolta, hogy még nem tanulmányozta át! Ez december harmadikán volt. Ilyen probléma például a munkaruha juttatásánál, a gumicsizmák kiadásánál jelentkezik. Más és más az elbírálás, minden esetben. Jó lett volna, ha ezt a NIM-ben korábban megbeszéljük, mert a márciusra ígért tájékoztató nem megnyugtató. Szólt a mill-lapokról is. Elmondta, az jó, hogy sok adatot tartalmaz majd, de az már nem, hogy négyszer akkora, mint a korábbi. Négyszer több rajta a szöveg, és hogy csak a postán kapható. A postától

Bernhardt elvtárs: „A Nehézipari Minisztérium nem készült fel a tájékoztatásra.”

nyert tájékoztatás szerint ez a mill-lap a postán csak 1965 végén lesz kapható. Így nehéz az utasításokat végrehajtani! Ezután a munkafegyvelésről szólt. Érdekes statisztikaként említette a betegmunkások emelkedő tendenciáját, ami főként a hússzünetnyek részéről tapasztalható. Megkeresik a körzeti orvost, mert nyilván ott is akad probléma a kifizések körül, de lehet, hogy mindez éppen a munkásszállítással függ össze. Markwart elvtárs, a szak- szervezeti vezetőségválasztások

előkészítéséről tájékoztatta a pártbizottsági ülés résztvevőit, majd a szocialista munkaversenyéről és a szocialista brigádok értékelésének körülményeiről szólt. Helyteltette, hogy az üzemvezetők a túlórákat számos esetben utólag engedélyeztették. Ezt a helyzetet feltétlen meg kell szüntetni.

Markwart elvtárs: „A szak- szervezeti vezetőségválasztások mellett nagy gondot kell fordítani a terv teljesítésére.”

A pártbizottsági ülés hozzászólásait Stier József elvtárs foglalta össze. Hangsúlyozta: a felszólalásokból kitűnt, hogy az elvtársak átértékelték a felelősséget és tudják mi a feladatuk. Ezeket a feladatokat itt nekünk kell megvalósítani, s elsősorban az említett „apró” bosszúságokat kell megoldani. Befejezésül hangsúlyozta: „minden tevékenységünket a fő célok megvalósítása érdekében kell kifejtenuk.”

Virág elvtárs: „A IV. negyedévi munkaversenyben Kossuth-bánya haladt az élen...”

Ezután Virág elvtárs ismertette a pártbizottsági ülésen a IV. negyedévi munkaverseny állását.

Pataki Mihály trösztigazgató elvtárs megköszönte minden bányászati dolgozónak, hogy segítettek az eredmények elérésében, és köszö-

Pataki Mihály trösztigazgató elvtárs: „Az elmúlt évi hozzáállást várjuk minden dolgozótól a terv teljesítéséhez.”

hozzáállást kért az 1965. évi tervek teljesítéséhez. Ezután az elnöklő Kovács István elvtárs a pártbizottsági ülést be-

Tovább fokozzuk a munkahelyi koncentrálttságot, még ebben a negyedben teljesen megszűnik a kézi csillézés!

Az év eleji sikerek az összekovácsolódott fizikai és műszaki gárdának köszönhetőek — 1966-ban az András-aknai bányamező is belép a termelésbe

Kerekasztal-beszélgetés Pécsbánya Üzem vezetőivel

Az év eleji termelési jelentések élein ez ideig mindig a pécsbányai Széchenyi-akna szerepel. Hogy sikerült ezeket az eredményeket már az év eleji műszakokkal elérni, mit tett a sikerek érdekében Pécsbánya Üzem vezetősége, erre kértünk választ Kirsching János üzemvezetőtől, Hámosi András párttitkártól és Glock Imrétől a szakszervezeti bizottság titkártól. A beszélgetés az üzemvezetői irodában került sorra, miközben a reggeli riport már lejárt és néhány percnél időt sikerült szakítani a válaszok összegezgetésére.

— Az idei tervünk 1800 tonna értékesített szén, a tavalyi 1720 tonnával szemben. Amíg az elmúlt évi összüzemi teljesítményünk 1428 kiló volt, addig 1965-ben 1510 kilót várnak tőlünk. A tavalyi szűk aknkapacitás a felemelt tervek miatt idén még hatványozottabban jelentkezett. Ezért egyik legfőbb feladatunknak tartjuk, hogy az aknkapacitásunkba beleferjen a terv teljesítése. Hogy ez sikerüljön, a bányában kialakítottunk olyan fejtéseket, ahol a palát eltömedékeljük. A napi 500 csille pala helyett 1965-ben csak 200 csille palát hozunk napszintre. A döntő lépést abban látom, hogy a munkahelyi koncentrálttságot a bányában tovább fokozzuk, máris tettünk lépéseket, sőt már a múlt év végén megkezdjük, és körülbelül február elsejéig teljes egészében befejezzük. A VIII. szint negyedik-keleti keresztvágtában egy 400 méter hosszú gundaszárat állítottunk üzembe és erre kettő 170—180 méter hosszú taparószálg fog rádolgozni a színtettedik, illetve hatos telep fejtésből. Ezzel azt akarjuk elérni, hogy a két fejtés annyi szén tudjon termelni, ami a kettős szállítógép kapacitását kielégíti. Az egyes gép részére a VII. szint második keleti és András-akna III. déli segéd keresztvágtában áll rendelkezésünkre annyi szénvagyont, hogy az 1965-ös tervet biztosítani tudjuk az egyes gép részére. El kell mondanom, hogy a gépek beállításával Széchenyi-akna bányában február elsejére teljesen megszűnik a kézi csillé-

zés. Ennyit talán az idei feladatainkról.

Arra a kérdésre, hogy hogyan sikerült elérni ezen eredményeinket, azt mondhatom, hogy nálunk Pécsbányán az utóbbi években kitűnő, összekovácsolódott fizikai és műszaki gárda alakult ki, jó lenne, ha valamennyi üzemünkénél így lenne. Üzemünket sokszor érte dicséret az elmúlt időszakban. Sok kádert bocsátottunk a tröszt rendelkezésére, akiket komoly beosztásokkal bíztak meg. Jelenleg most arra lenne szükség, hogy a fiatal műszaki gárdánkat három-négy évig hagynánk nálunk, addig megfelelő műszaki embereket tudnánk belőlük nevelni. Nem érdektelen, hogy nálunk a fizikai dolgozók, a műszaki középkezelők megértették, mit jelent az üzemünknek a nagyobb terv, az összüzemi teljesítmény növelése, ezért sikerült az új év első munkanapjáról kezdve a mai napig a felemelt tervünket teljesíteni. Közrejátszott nem utolsósorban, hogy üzemünk már 1964. negyedik negyedében hozzákezdett az 1965. évi nagyobb feladatokra való felkészüléshez. S feltétlen sokat segített kollektívánknak az a kialakult szoros kapcsolat, amelyet a tröszt vezetőséggel kötöttünk. Bár sokszor vitakoztunk egyes kérdések megoldásakor, de ez csak előbbre vitte a munkánkat — mondotta Kirsching János üzemvezető elvtárs, majd Hámosi András párttitkár így folytatja:

— Mi komolyan vettük a felemelt tervet, már decemberben ismertettük taggyűléseken, termelési tanácskozásokon párttagokkal és pártkivüliekkel a várható feladatokat. De megvitattuk pártcsoporttervezetéseken is. Ami 1965. évi feladatainkat illeti, politikai nevelőmunkánk középpontjában továbbra is a gazdasági feladatok jó elvégzése és a dolgozók politikai felkészítése áll. Úgy a pártmegbízásainkat, mint a pártépítést és célok megvalósítására kívánjuk fordítani. Mindez megköveteli tőlünk, de az alábbi vezetőktől is az összhangban végzett munkát, a

határozatok következetes végrehajtását. Munkaszervezésben támaszkodunk a már meglévő műszaki fejlesztési eredményeinkre. A lehetőségeknek megfelelően tovább is akarjuk fejleszteni, ami megmutatkozik majd a munkahelyi szintes szállítás teljes gépesítésében. Mi a pártszervezet részéről ezen megnövekedett feladatokhoz kívánunk segítséget adni az üzemvezetőségnek. Feltétlen szólni kell a baleseti helyzetünk javításának fontosságáról, amit elsősorban a balesetelhárítási oktatómunka jobbátételében látunk. Ide tartozik a technológiai fegyelem betartásában a következetesség és szigorúság elve. S úgy gondoltuk a munkaverseny eredmények elbírálásánál a jövőben feltétlen nagyobb súllyal kell figyelembe venni a baleseti helyzetet. Ez évben a munkás és alkalmazotti összefejlesztés felhasználásához a helyes és igazságos bérapályok kialakításához kívánunk segítséget nyújtani, de úgy érezzük a premizálásban is áttekinthetőbb helyzetet kell teremteni. S hogy mindez megvalósuljon, minden rendezvényünket elsősorban a célok érdekében alakítjuk. Február tizedikén került sor arra a párt-csúcsvezetőségi ülésre, amelyen műszakfejlesztési és üzembgazdasági feladatainkat tűztük napirendre.

— Most év elején szakszervezeti tevékenységünket a bizalmi választások kötötték le, amelyek folynak, illetve a közeljövőben befejeződnek — kezdte tájékoztatóját Glock József elvtárs a szakszervezeti bizottság utkára. — Bizalmi értekezleteinken fő szempontként megbeszéltük az 1965. évi feladatokat, amely különösen nagy kötelességet ró üzemünk valamennyi dolgozójá-

ra. Fokozza ezt hazánk felszabadulásának 20. évfordulója amelynek szellemében, a tervek teljesítése érdekében már számos munkaversenyvállalás született csapatokon belül. Így Szeifert Henrik, Szabó Illés, Ortlieb Károly, Cservenka Géza és Dékány Lajos fejtési, Behek József és Kerekes Mihály előválasztási és feltárási csapatok vállalásai. Példának említeném Szabó Illés csapatát, akik az egész évre 102 százalékos, prillist regyre 104 százalékos termelést vállaltak. Nekünk ehhez a munkaversenyhez, de az egész üzem tervének teljesítéséhez kell segítséget nyújtanunk a 72 bizalmin keresztül. Most az év elején februárban értékeljük a szocialista brigádok egy éves munkáját. Mi tisztában vagyunk azzal, hogy Pécsbánya üzemnek az 1965-ös évben fesztített feladatokat kell megoldania, amely odaadja, áldozatkész munkát követel valamennyi dolgozótól. Vállalásunkat már megtettük, s abban főleg a termelés túlteljesítésére, a szállítás koncentrálttságra, beruházásaink nataridós teljesítésére, a balesetelhárító munkák javítására, általában a gazdaságos munka érdekében tettünk felajánlást.

— Milyen távlati feladatokról számolhat be még az üzem vezetője?

— A jövőt tekintve a II. szinten olyan feltárást kezdünk, amely a tanbánya területét öleli fel úgy, hogy ezt a bányamezőt 1980 második negyedében már bekapcsolhassuk a termelésbe, napi 140 vagonnal. A munkát már 1964-ben megkezdjük, lényegesen és reméljük sikerrel be is fejezzük, — mondotta befejezésül Kirsching elvtárs.

A komlói 1-es posta sikeresen zárta az 1964-es évet

A komlói 1-es postahivatalban most készült el az 1964. évi mérleg. A gondosan vezetett statisztikából több érdekes adatot gyűjtöttünk össze.

A hivatal — összességben — 105 százalékra teljesítette éves tervét. Ez önmagában is kifejezi, hogy számottevően növekedett a posta forgalma, a különböző osztályok, csoportok sikeresen birkóztak meg a feladatokkal. Az elismerő szavak mellett méltán érdemelték ki az intézmény 200 ezer forintos felújítását, korszerűsítését.

Bálint András hivatalvezető elmondta, hogy 1964-re 6 millió 747 ezer forint bevételt terveztek, s ezzel szemben a forgalom jóval meghaladta a hét milliót. A takarékbetét állomány több mint három millió — tényleges emelkedést mutat, s a helyi postahivatalok mintegy 20 millió forint takarékbetétet őriznek. A hírlaposztályon — a január elseji adatok szerint — 15 095 újságelőfizetőt tartanak nyilván. Ez azt jelenti, hogy egyetlen év alatt kerekén 600-zal gyarapodott az állandó újságolvasók száma. Az egyes lapok előfizetése a következő: Mecseki Bányász 3218, Népszabadság 2756, Dunántúli Napló 1506, Népszava 1315, Népszport 447, Magyar Nemzet 53.

Naponta több mint 7 ezer újságot osztanak szét általában.

A hírlapból 2 572 000 forint bevételt terveztek, s a tényszám elérte a 2 632 000-ét.

A televízió előfizetők száma 4010. Egy év alatt pontosan 300-zal növekedett a tv-tulajdonosok száma.

Ha ennél az adatnál azt vesszük figyelembe, hogy a

bányavárosban nem egészen hétezer család él, akkor a statisztika igen jó! A rádió-előfizetők tábora is gyarapodott 1964-ben: 5177-ről 5498-ra emelkedett.

A távbeszélő osztály is jelentős forgalom növekedésről számolhat be. A telefon-előfizetők száma elérte az 1350-ét.

(kb. 90 új távbeszélő állomást létesítettek). A helyi beszélgetések száma 239 494 volt. Az ebből befolyt összeg: 2 millió 763 ezer forint. A távolsági beszélgetések száma kerekén 6 ezerrel növekedett, 116 ezer 291 távolsági vonalat kapcsoltak. Míg 1963-ban 1 millió 931 200 forintot vételeztek be az interurbán beszélgetésekből, addig ez az összeg 1964-ben májdjnm elérte a 2 900 000 forintot.

A postai értékek eladásánál a terv 458 ezer forint volt, s a tény 468 ezer lett. A lottószelvények iránt fokozott érdeklődés nyilvánult, mert 1964-ben a tételszám nem kevesebb mint 140 ezerrel növekedett. A totószelvény már lényegesen kisebb mennyiségben fogyott: a 426 ezer 752 lottószelvényvel ellentétben 21 774. Csupán a táviratok tervezett száma maradt el a várakozástól: 91 ezer forintot terveztek, s a bevétel 83 ezer forint lett.

A fenti számok azt bizonyítják, hogy a postai dolgozók igyekeztek kielégíteni az igényeket.

Az eredmény annál inkább figyelemre méltó, mert az állomány létszáma szinte azonos volt az előző évével. A kedvező eredményhez az is hozzájárult, hogy a különböző osztályok, illetve csoportok szocialista brigádmódszamban végezték munkájukat.

Bányász kulturális szemle

Szombaton és vasárnap Komlón, a Zrínyi Művelődési Házban mintegy hatórás műsor keretében mutatkoztak be a közönségnek a tröszthez tartozó öntevékeny művészeti csoportok. Az énekkarok, a fúvós zenekarok, a szavalók, a szülő énekesek, a hangszeres előadók, a színjátszók, a bábcsoportok, — valamint a komlói népi táncgyűjtés — egyaránt nagy sikert arattak. Ez az összeállítás már a húsz éves felszabadulási évforduló jegyében zujjlott le, s jó alkalmat nyújtott a csoportoknak a továbbfejlesztésre.

A kicsinyek nagy örömmel hallgatták az „Erdel iskola” című bábjelentést, amelyet a Pécszabolcsi „Puskín” Művelődési Ház bábcsoportja adott elő.

A Komlói Művelődési Házak gyermektánc-csoportjának bemutatóját is nagy tapsal jutalmazta a közönség.

Juhász Erzsébet fülényes biztonsággal adta elő Chopin: g-moll mazurkáját.

Komlói párbeszéd

A népes aranya

— Tudja mit? elindul a népes, beszéljünk az ásványokról.

— Ha magát nem zavarja, hogy úgy vacog a fogam, mint-ha zongora-hangversenyt adnának a számban, akkor beszéljünk.

— Jó. Itt van például az arany. Tudja-e hol és milyen települési formában fordul elő?

— Brrr... Tudom. Előfordul elsődlegesen, másodlagosan és harmadlagosan.

— Nem ér a nevem! Maga csal. Mi az, hogy harmadlagosan?

— Csak várja ki a végét, mindjárt felsorolom. Hű, de hideg vahaan... Nahát: elsődlegesen régi vulkánikus működések színhelyén. Tudja, milyen jó meleg lehet egy olyan vulkánban...? Szóval ilyen helyeken tellérekben fordul elő az arany...

— Jó, jó, a másodlagosat én is tudom. Mondja inkább mind'árt azt a „harmadlagosat”.

— Hát kérem, az arany harmadlagos előfordulási helye itt van, a Kossuth-bányai népesekben. Sőt! Nemcsak hogy előfordul, de keletkezik is. Úgy mint a vulkánokban. Csak ott a melegtől, itt meg a hideg padoktól. A települési formája ér. Aranyér.

— Na halljal! Maga egy vicces ember.

— Nem kérem. En nem vicces vagyok, hanem náthás, influenza, reumás, isziásos... És ezt mind itt kaptam.

— Szegény ember! Maga egy élő orvosegyetemi szemléltető eszköz. Csodálom, hogy nem vették még leltárba az SZTK-nél... De mondja, nem lehet valahogy fűteni ezeket a kocsikat?

— Talán lehetne. Olvastam egyszer a Mecseki Bányászban, hogy van egy újítás. Tudja, gőzzel átfűtenék...

— És az maga szerint jó lenne?

— Nézze, én nem értek a kalóriákhoz. Akik értenek hozzá, azt mondják, nem lenne jó. De azért mondanék valamit. Amikor én fuvaros voltam, reggel egy jó forró téglát bedugtam a pokróc alá és az déligmelegített. Persze az olyan igazi, békebeli téglá volt — kalóriaszámitás nélkül.

— Bernos —

A megyei csapatok is elkezdtek

Az NB I és NB II-es csapatok alapozó edzéseinek megindulása után elkezdtek a felkészülést az alacsonyabb osztályban szereplő együttesek is. A megyebajnokságban szereplő Vasas Bányász január 12-é 6 óra hetente négy alkalommal 20 fővel Szabó László vezetésével, Földi és Vén katonai szolgálatra vonult be őket két fiatallal Darázssal és Kovácsal kívánják helyettesíteni. Új játékos nem került a csapathoz. Az edzéseket mindenki szorgalmasan látogatja hiszen az elmúlt évnél jobban akarnak szerepelni.

A szabócsalánál Mazil, Imrő és Keztyűs visszavonult. Közülük került ki az új szakosztályvezető Mazil személyében. Január 15-én Baranyi Ferenc vezetésével kezdtek meg a felkészülést, heti három alkalommal tartanak edzést. Visszatért a csapatból Szmolka, és új játékos Vámos is aki szintén a Bányásztól került Szabolcsra. Tárgyalások folytak Szabó és Varjas (Pécsi Bányász) átugazolásáról is.

SPORT

Az éves feladatokról tanácskoztak az edzők

Takarékosságot a szakosztályokban — Ismertették az éves versenypogramot

Az elmúlt hétfőn a tröszt-pártbizottság mellett működő sportbizottság értekezletre hívta össze a tröszt sportköréhez tartozó edzőket. Az értekezleten 33 edző vett részt. Először Koudcs István, a PTO vezetője ismertette az edzőkkel azokat a feladatokat, amelyek a bányász sport előtt 1965. évben állnak. Ismertette a legutóbbi aktív-értekezleten elhangzott feladatokat, ki-tért röviden azokra az eredményekre, amit az elmúlt évben a sportkörök szakosztályai elérték.

Kérte az edzőket, hogy az 1965. évben különösen nagy gondot fordítsanak a sportolók közötti vezetendő nevelő munkára, felhívta a figyelmet a gazdasági nehézségekre, amelyek a sportkörnél megmutatkoznak és kérte az edzőket: úgy állítsák össze a versenypogramot, hogy abban tükröződjön a takarékosságra hozott valamennyi intézkedés.

Felhívta a figyelmet arra is, hogy valamennyi szakosztálytól még jobb eredményeket várunk az 1965. évben. Utássa Stier József elvtárs egészítette ki a tájékoztatót. Foglalkozott a sportkörök feyelemli helyzetével és külön ki-emelte azt, hogy a jövőben nem fogunk elnézni még apróbb te-gyelmezletenségeket sem. Külön fo-glalkozott Bencics kérdésével, aki elvtelen módon járt el a sportkör-
szemben. A vezetőség is há-tározott dításpontot foglalt el és Bencicset sehova nem adja ki mindaddig, amíg a várokozási ideje le nem jár.

Köszönetet mondott Stier elvtárs a vezetőségeknek azért a szép eredményekért, amit a fel-jutott, és a többi szakosztályok is az 1964. évben produkáltak. Kér-te az edzőket hogy a jövőben még jobb munkát végezzenek, hogy az 1965. év is hozza azokat az er-edményeket, amit egész megyénk bányásztszadalmom elvár az egy-re erősödő bányászsporttól.

A referátumok után négy edző szót hozott, akik valamennyien a nevelés kérdésével foglalkoztak és kérték a pártbizottságot, hogy ugyanolyan komoly segítséget ad-jon ebben az évben is, ahogy azt az elmúlt évben tette. Köszö-netet mondtak a sokirányú tá-mogatásért.

Továbbra is veretlenül az első helyen

A kézilabda Dunántúli Napló Kupa harmadik fordulójában a Bányász B. ismét győzött, és veretlenül áll az első helyen. Győzelmet aratott a Bányász A. csapata is, az Ercsbányászt győzte le. A lányoknál, mint várható volt, a Boly sem tudta megszorítani a kitűnően játszó első csapatunkat.

Meteor-Bányász II. 9:7. Az emberfogásos védelem ellen a fiatalok nem találták meg az ellenszert. Góllövő: Szálkai 6, Hadl.

Építők-Dózsa 15:0, Tanárképző-Márok 8:5.

Tizenhét emberrel utazott Tatára

A Komlói Bányász labdarúgói a szorgos háromhetes hazai tréningezés után vasárnap Tatára utaztak. Lengyel Zoltán intéző kísérte el az együttest, ahol kétféleképpen képviselték a 18 játékos fegyvert. A csapatot Szabolcs Mihály edző és Korom Sándor gyűró közreműködésével.

A szakosztály vezetősége úgy döntött, hogy csak egy kapust (Kiss) visznek el, minthogy Buus már három hétig Tatán volt az UEFA-keretben, így eggyel több mezonnyjátékos utazhatott el. A résztvevők: Jerabek, Komló, Józsa, Ruppert, Sós, Varga, Csor-dás, Rozmiz, Garai, Rónai, Ga-rami Pataki I., Pataki II., Perényi, Bodai, Szilgyei, Bartulov. A tavalyi kerethez képest nyolc változás van a komlóiaknál. Újság, hogy az átugazolás alatt álló Varga (Szombathelyről) az utazó gárda között található, Pataki

Miklós, aki tavaly megsérült, a megerhelő munkát viszonylag jól bírta a három hét alatt, így a vezetők mégis úgy döntöttek, hogy a keretben a helye.

Az ismert játékosok közül Szócs inhuvelyguladás miatt, Palotás pedig porgyanús állapota miatt maradt itthon. A fedezet-játékos február első napjaiban már ismét komolyan dolgozhat, mégpedig az itthon maradt nyolc társával. Palotás orrá-t továbbra is fáj, megoperálják. Az itthon lévő kilenc játékos mindennapos délutáni edzésekkel folytatja a munkát Kanizsal István másodedző és Sági Sándor testnevelő tanár irányításával. A tatal csoport február 13-án jön vissza és 13-án, majd utána 14-én a Vojvodina, illetve az Eszékli Szlavonia csapatával mér össze tudását a kökönyösi pályán.

Tekeverseny

Az osztályozó és az Olajos-Kupa megnyerése után egyhónapos pihenőre tértek a Pécsi Bányász NB II-es tekezői. Az alapozó edzéseket január 12-én kezdték, de vasárnap már részt vettek a meginduló Pál Kupában. A küzdelem-sorozatban, amely négy héten keresztül tart, a Börgyár, a Szikra és az újonc Bányász NB II-es csapatain kívül az NB II-ből most ki-esett Pécsi Építők vesz részt. Vasárnap délelőtt Pécsbányatelepen a Bányász meglepés-tésre 7:3 (2005:1882) arányban legyőzte az NB II. 5. helyez-tettjét, a PBTC-t. Az er-edményeken erősen látszik az idényeleji forma, de így is biztató a bajnokság előtt. A versenyen nyolc fős csapatok indulnak, és a Bányász te-kezők közül Hodoli 277, Sa-bacz 277, Gyimesi 268, Bu-zási 264 fát tarolt. A hét végén a Pécsi Építők-vel mérkőzünk tekézőink.

Gyermekbénulás elleni védőoltások

Értesítjük Komló város lakosságát, hogy az 1964—65. évi gyermekbénulás elleni védő-oltás II. részletét 1965. február 2—5. között kapják a gyermekek. Oltásra kerülnek az 1961. október 1 és 1964. augusztus 31. között született gyermekek.

Az oltás cseppek beadása után történik.

Oltások helye és időpontja: Belváros, Rendelőintézet Gesztenyés gyermekgyógy.

1965. II. 2—4. 14.30—16.30 ó.

Kenderföld Tompa úti rend.

1965. febr. 2—4. 14—16 óráig

Kökönys Petőfi téri rendelő

1965. II. 3—5. 14.30—16.30 ó.

Mánfa, mánfai orvosi rend.

1965. febr. 2-án 12—1 óra.

Mecsekfalva, mecsekfalui isk.

1965. febr. 2. 12.45 órakor.

Kisbattyán, kisbattyáni isk.

1965. febr. 3. 12 óra, Mecsekjános iskola.

1965. febr. 3. 10 óra.

Az oltandó gyermekek név-reszülő idézőt is kapnak, amit az oltás helyére magukkal kell vinni.

A bölcsődei gyermekek oltása bölcsődéikben történik.

Felkérjük a szülőket, hogy oltásra kerülő gyermekeiket megadott időpontokban feltétlenül hozzák el, mert az oltás elmulasztása mind saját gyermekeik, mind a közösség szá-mára súlyos veszélyt rejt ma-gában.

Nevezzük Szilvásnak az Ősplatát

Komlón az új városrésznél jelenleg három elnevezése van, mégpedig Ősplató, Felsőplató, Szilvás. Az együnte-tőség érdekében — a lap ha-szábján keresztül — javas-lom az érdekelteknek, hogy fogadják el, nevezzük el az új negyedet Szilvásnak.

Javaslatomat azzal indokolom, hogy az Ősplató, vagy a Felsőplató elnevezés nem ma-gyaros, nem felel meg sem domborzati adottságoknak, sem a néprajzi hagyományok-nak, sem pedig az utóbbi idő-ben kialakult köznyelvi szó-használatnak.

Az Új Magyar Lexikon szeri-nt a „plató” francia eredetű szó, és a fennsík nemzetközi neve. Ezzel a kifejezéssel fő-leg a nagykiterjedésű magas fennsíkakat jelölik, pl. a Colu-mbiai platót, és a Colorado platót. Észak-Amerikában, a több ezer méteres parti hegy-ség és szikláshegység között. A Felsőplató szóösszetétel különösen értelmetlen, mert egy nem létező alsó platót tételez fel. Ez a helymegjelölés a mű-szaki tervekben ered. A kér-déses területet a néphagyomány szerint „Tótok szállásá-nak” nevezték. Nyilván ez a kifejezés sem alkalmas az új városrész elnevezésére. A Szil-

vás elnevezést az indokolja, hogy a Tótok szállásától a régi községig elterülő kerte-ket Szilvásnak nevezték. Ete-riületen egyébként a korábbi időben több ezer szilvafát gondoztak. A lakosság egy ré-zse ezt is nevezi az új vá-rosrészt Szilvásnak.

Hasonló az eredete a mai Kenderföld elnevezésnek is. E városrész főleg a domboldal-terül el. Régen ezt a ter-riületet Szórfüvesnek nevezték. Csak az alatta lévő völgyet hívták Kenderföldnek. Ma a köznyelv és a hivatalos szó-használat is Kenderföldnek nevezi a dombon épült város-részt. A Szilvás jól illik a Kö-könys, a Kenderföld, a Gesz-tenyés, a Dávidföld, a Somá-gtói helynevekhez. A város lakói, jó nyelvérzékkel, ma ál-talánosan Szilvásnak hívják az új negyedet. Ha azonban a hivatalos írásközből a Felső-plató, vagy Ősplató kifejező-sékhöz ragaszkodnak, a nyelv-rontás tovább terjed.

A fentiek alapján javaslom Komló város tanácsa vég-re-hajtó bizottságának, hogy a még most is épülő városrész nevének hivatalosan is fogad-ják el a Szilvás kifejezést.

— Sz. P. —

Négytalalatos lottónyeremények

Mint ahogy a korábbi hóna-pokban, így január 23-án is jutott néhány értékes nyeremény Komlón. A múlt héten szűrték ki — az OTP helyi fiókjában — két négytalalatos lottó nyereményt. Az egyik szerencés nyertes Kósa Lajos Kossuth bánya mozdonyve-zetője. A rendszeres lottózók közé tartozik. Hetenként öt szelvény-

nyel játszik. Érdekes, hogy a megjelölt számok hétről-hétre változtatja. A második héten az IL 7 379 891-es számú szelvényvel több mint 50 ezer forintot mond-hatott magának.

Régi vágya, hogy autója legyen, most ez teljesül. Az autósárállag pénzét betétbe helyezte. A nyertes egyébként szerencés csalá-dból származik, mert öccse, Kósa György komlói lakos az elmúlt évben autónyerménnyel Trabant-Combi gyártmányú kocsit nyert. Apja — szintén 1964-ben — lottó tárgynyerménnyel egy világvége rádiót kapott. Húgának háromta-lalatos nyeremény volt.

Egy másik lottózó, Nagy Dezső autószerelő, szintén a második héten ért el négytalalatos. A szel-vény száma: 5 381 155. A több mint 60 ezer forintos nyereményét autó-nyereménybetétbe helyezte. Most kapott, illetve vásárolt szövetke-zeti lakást. További terve, hogy neki is legyen autója. A lottózás ezután sem hagyja abba, 1965 óta heti kilenc szelvényvel próbál-kozik.

500 forint pénzbírság szabálysértésért

Két szabálysértési határozat-t kaptunk január 19-i kelte-zéssel a Komló városi tanács igazgatási osztályától. Mindkét eljárás állategészségüggyel kapcsolatos.

Kincses Imre vajúr (Komló, Anna-akna u. 12.) még decem-ber 13-án vásárolt egy sertést a kaposvári járásban lévő At-tala községben. Akkor a ra-gályos száj- és körömfájás miatt elrendelt zárlat követ-keztében az állatot nem lehetett elszállítani. Kincses Imre január 9-én a sertést a hely-színre levágta, és kettéhasítva gépkocsin Komlóra hozta. Le-rakás közben a rendőrség kér-te a szállítási engedélyt, illet-ve az egészségügyi igazolást. Ez azonban nem volt, így in-dult meg ellene a szabálysér-tési eljárás.

A mai rendelkezések elő-írják — éppen az általános védelem érdekében —, hogy állati nyersterméket csak elő-zetes engedéllyel lehet szállí-tani a különböző helyekről. A szabálysértő az igazolást később beszerezte, s ez a bünt-etés kiszabásánál enyhítő sze-repet játszott. A vétségét azon-ban elkövette. Gondatlan el-járáásával önmagát, családját és a város közegészségét — az esetleges fertőzőképesseggel — veszélynek tette ki, amikor az eladó tájékoztatásának adott

hitelt. Sem a helyi tanácstól, sem az állatorvostól nem kért felvilágosítást, illetve engedé-lyt. Ezért sújtották háromszáz forint pénzbírsággal.

Ennél is súlyosabb arát — 500 forintot — fizet Kozma József üzemlakatos (Komló, Kossuth u. 20.), aki Lánycsón-kon vett egy hizót. Ő sem szerezte be az engedélyt, iga-zolás nélkül levágva szállítot-ta haza. Minthogy Lánycsók is a veszélyeztetett körzetbe esik, így a községből sertést kihozni csak előzetes vizsgá-lat után lehet. Ez esetben szintén lényegtelen, hogy az el-adó és a böllér azt mondta, hogy engedély nem szükséges. Figyelemmel a cselekmény nagyfokú társadalmi veszé-lyességére, szabtak ki félezer forint bírságot.

Szerencse-sorsjegy

Ne halassa a jövő hétre, még e héten vegye meg a Szerencse-sorsjegyet, — mert elfogy. Húzás a jövő hó-napban. A Szerencse-tárgy-sorsjáték főbb nyeremé-nyei:

Korszerű családi ház ga-rázzsal, személyautóval, pá-rizsi és Fekete-tengeri uta-zások, különböző személy-

gépkocsik, hűtőszekrények, televíziók, rádiók, fényké-pezőgépek, stb., stb.

A Szerencse-sorsjegy ára 4 forint.

Szerencse-sorsjegyek kap-hatók: A levélkésbesítőknél, újságárusoknál, a ház-felügyelőségénél, és az üze-mi közönség szervezőknél.

HOL művelődünk, SZÓRAKOZZUNK?

Moziműsor

Petőfi (Pécs): január 28-tól február 3-ig: Rab Ráby. Ma-gyar film. Matiné január 31-én: Dollárpapa. Előadások kezdete 4, 6, 8.

Kossuth (Pécs): január 28—29-ig: Moszkva—Genova. Szov-jet film. 10 évtől. 30—31-ig: Robin Hood új kalandja. Amerikai színes film. Matiné január 31-én: Timur és csapa-ta, Előadások kezdete 4, 6, 8.

Park (Pécs): január 28-tól február 3-ig: Rab Ráby. Ma-gyar film. Matiné január 31-én. Gőrbé tűkör birodalma. Előadások kezdete 4, 6, 8.

Hidas: január 29—31-ig: Most és halálom óráján. NDK film 10 évtől. Február 2—3-ig: A főrvény balkeze. Cseh-szlovák, színes film. Előadá-sok kezdete hétk, 7, vasárnap 5, 7.

Hosszúhetény: január 30—31-ig: Enek az esőben. Ameri-kai, színes film. Február 2—3-ig: Férjhezmenni tilos. Magyar film. Előadások kez-dete hétk, 7, vasárnap 5, 7.

Fekete Gyémánt (Gyárfá-ros): január 30—31-ig: Férj-hezmenni tilos. Magyar film. Február 1—2-ig: Nemó kapi-tány. Amerikai, színes film. Matiné január 31-én: A hár-masok szövetsége.

Meszés: január 29—31-ig: Utazás a léggömbön. Francia színes film. Február 2—3-ig: Méhkirálynő. Olasz film. 18 évtől.

Jószerecséi (Pécsszabolcs): január 29-én: Körhinta. Ma-gyar film. 30—31-ig: Szörnye-tegek. Olasz film. 14 évtől. Február 1—2-ig: Moszkva—Genova. Szovjet film. 10 év-től. Matiné január 31-én: Matrós a rakétában.

Zalka Máté (Pécsbányate-lep): január 29-én: Enek az esőben. Amerikai színes film. Február 1-én: Kűszöböd előtt. Szovjet film. 3-án: Hamu és gyémánt, Lengyel film, 14 év-től.

Jószerecséi (Szászvár): ja-nuár 30—31-ig: Havanna ün-nepel. Csehszlovák film. Feb-ruár 3-án: A benzinkút her-cegnője. Szovjet film.

Május 1. (Vasas II.): január 29-én: Sorsdöntő fénykép. Ju-goszláv film. 30—31-ig: Egy ember ára. Angol film. 10 év-től. Február 1—2-ig: Mit csinált felszárad 3—5-ig? Magyar színes film. 18 évtől.

Gesztényes (Komló): január 28-án: Akik meghódítják az eget. Szovjet film. 31-én: Epe-kező szerelmes. Francia film. Február 4-én: Adám két bor-dája. Lengyel film. Előadások kezdete 5.

Mánfa: január 30—31-ig: Tékozló szív. Francia film. Február 3-án: Kezek a város felett. Olasz film.

Mecsekfalva: január 31-én: Négy szerzetes. Olasz film. 10 évtől.

Szászvár-bányatelep: febru-ár 1-én: Mi kottent meg a ló. Francia film.

Puskin (Vasas I.): január 31-én: A tengeri macska. Ro-mán film. Február 4-én: Nyá-ron egyszerű. Magyar film.

István akna (Pécs): január 29-én: René király lánya. Szovjet film. Február 1-én: Sikoly. Csehszlovák film. 14 évtől.

Zrinyi (Komló): Január 28, 29, 31-én: Szerencsés bukás. Szovjet, színes film. Február 1—3-ig: Három kívánság. Csehszlovák film. Matiné ja-nuár 31-én: Meglepetés a cir-kuszban.

Miért nem ég a villany?

Több komló, kökönyösi la-kos panaszkodott szerkesztő-ségünknek, hogy a közvilágítás a kökönyösi területen nagyon rossz. Sok helyen hiányzik az égő, ahol pedig van, ott job-bára csak éjjeli világot, amikor az utcai forgalom úgyszólván szűnhet, de kora reggel, vagy hajnalban, amikor a bányá-szok munkába indulnak, vagyis, amikor a legjobban szük-ség lenne fényre, akkor kap-csolják le a közvilágítást. Ké-rik, hogy a DEDÁSZ komló-i üzemegegye vizsgálja meg panaszuikat és intézkedjen.

— ALKOHOLOK, NIKOTIN, CSALÁDTERVEZÉS címmel tart előadást január 28-án, szűrtőlükön délután fél 6 óra-kor a pécsbányatelepi Zalka Máté Művelődési Otthonban dr. Nikolov László, majd há-rom kisfilmet mutatnak be az érdeklődőknek. A Bányász-akadémia előadására minden dolgozót szeretettel várnak.

A televízió műsora

JANUÁR 26, KEDD

8.50: Iskola-tv. 9.00: Iskola-tv. 11.00: Iskola-tv. 14.00: Iskola-tv. 14.55: Iskola-tv. 15.50: Iskola-tv. 16.55: Iskola-tv. 17.11: Az Iskola-tv postája. 17.25: Hírek. 17.30: Tap-szatiatok, tanulságok. 17.45: Kis-dobosok műsora. 18.05: Alapkötél — kapukelcs. Fialat házépítő-gondja. 18.35: Napló. 18.40: Miért vándormadar? a vándormadar? 19.00: Barangolás könyvek között. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.35: Napl jegyzetünk. 19.55: Iga-zak álma. Magyarul beszélő nyu-gatnémet film. 21.40: Értékek, érme-sek. Visszapillantás a tokiói olim-piára. Bemutatjuk a labdarúgó-csapatot. 21.55: Tv-híradó — 2. kiadás.

JANUÁR 27, SZERDA

9.30: Igazak álma. 11.15: Maga-zin. 11.35: A navigáció története. Magyar kisfilm. 17.38: Hírek. 17.45: A Magyar Hírdető műsora. 17.55: Tessék kérdezni, a nyelvész válaszol. Lőrincze Lajos műsora. 18.25: Lányok, asszonyok. 18.45: Esti mese. 18.55: Ungvári Tamás színházi jegyzete. 19.05: Közveti-tés a Miskolci Nemzeti Színház-ból. Háború és béke. 22.00: Tv-híradó — 2. kiadás. 22.20: Amíg az ötletből gyártmány lesz.

JANUÁR 28, CSÜTÖRTÖM

17.10: Iskola-tv. 17.48: Hírek. 17.55: Kongresszus után. 18.10: A jövő hét műsora. 18.25: Mezőgaz-dasági szakfilmsorozat. 18.55: Tele-sport. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: Napl jegyzetünk. 19.55: Dr. Kildare: „24 óra” Ma-gyarul beszélő amerikai film. 20.40: Zenélő órák. Az olasz zene I. 21.50: Erőd a Néván. 22.50: Tv-híradó — 2. kiadás.

JANUÁR 29, PÉNTEK

8.30: Iskola-tv. 9.00: Iskola-tv. 9.30: Dr. Kildare: „24 óra”. Ma-gyarul beszélő amerikai film (Is-métlés). 10.15: Ahol nincs áradat. Szítsátok a tüzet. 10.35: Telesport (ismétlés). 10.50: A jövő hét mű-sora. 18.30: Téli falusi esték. 19.30: Pedagógus tapasztalatscra.

JANUÁR 30, SZOMBAT

17.48: Hírek. 17.55: Zenekedvelő Gyerekek Klubja. 18.40: Napló. 18.50: Magazin. — A Tv-híradó melléklete. 19.10: Esti mese. 19.20: Hétről hétre... 19.30: Tv-híradó. 19.50: Húsz évvel ezelő kabaré. 21.00: Könyvtelen fesztivál gálaestje. 22.00: Tv-híradó — 2. kiadás.

JANUÁR 31, VASÁRNAP

8.55: Látogatás a Tretjakov-keptárban. 9.30: Iskola-tv. 10.00: Az Iskola-tv jövő heti műsorá-nak ismertetése. 10.05: Iskola-tv. 10.20: Hétemértődes kamera. 10.40' A síladi polgárok. 14.45: Napl-
rend: export és világhírnev. 15.15: A Magyar Hírdető műsora. 15.25: Mezőgazdasági szakfilm-rozart. 15.50: Legújabb a techniká-ban. 16.00: Bp. Vörös Meteor—FTC. Közvetítés a Kisstadionból. 18.20: Az év sportolója vándor-díj átadása a stúdióban. 19.00: Delta. 19.20: Esti mese. 19.30: Tv-híradó. 19.50: A Moszlvai Cir-kusz vendégjátéka Angliában. 20.40: Curd Jürgens: 21.05: Csaj-kovszki! VI. szímfőné. 21.50: Telesport. 22.10: Tv-híradó — 2. kiadás.

MECSEKI Bányász

A mecseki szénbányászati dolgozók heitlapja Feloldó szerkesztő: Gyevi Károly Szerkesztőség: Pécs VI. (Pécsbánya) Kőrénz tér 7. II. emelet Telefon: 65-28, 65-31, 18-58. 36-62 (11-85 mellék)

Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó vállalat Feloldó kiadó: Braun Károly Kladohivatal: Pécs, Hunyadi u. 11. Telefon: 15-32, 15-33, 50-00 PECSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Feloldó vezető: Melles Rczső Terjesztő a Magyar Posta Elfőzethető a helyi postahíva-taloknál, kézbesítőknél és az üzemi sajtófelosztóknál

Előfizetési díj félévire 10,20 Ft. egyszévre 20,40 Ft. Megjelenik minden kedden Indexszám: 25 917